

JAARVERSLAG
VAN DE
VASTE COMMISSIE
TAALTOEZICHT
VOOR HET JAAR **1999**

beknopte tekst

Het voorliggende activiteitsverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het vijfendertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. **SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE**

De samenstelling van de VCT, zoals ze werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 10 juni 1996, werd in 1999 gewijzigd. Er werd inderdaad eervol ontslag verleend aan de heer L. Van Buyten, vast lid van de Nederlandse afdeling, die bij koninklijk besluit van 2 juni 1999 werd vervangen door de heer D. Bauwens. Bij datzelfde besluit werd eveneens eervol ontslag verleend aan mevrouw C. Op De Beeck, plaatsvervangend lid van de Nederlandse afdeling, die werd vervangen door de heer L. Billo.

De overige leden, vaste evenzeer als plaatsvervangende, hebben hun mandaat behouden, wat tot gevolg heeft gehad dat het normale verloop van de vergaderingen, zowel die van de verenigde afdelingen als die van de Franse en de Nederlandse afdelingen afzonderlijk, op dat vlak gegarandeerd was.

De Commissie is als volgt samengesteld.

Nederlandse afdeling

Vaste leden

de heren
C. VAN EECKAUTE (ondervoorzitter)

D. BAUWENS

M. BOES

P. MEEUS

E. VANDENBOSSCHE

Plaatsvervangende leden:

de heren
Y. VAN DEN BOSSCHE

L. BILLO
mevrouw
G. CLAES
de heren
Y. BUYSSE

W. VAN DEN BROUCKE

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
G. MOORAT (ondervoorzitter)

C. CHERUY

J. LURQUIN
mevrouwen
N. SOUGNE

C. VAN ESPEN

Plaatsvervangende leden:

de heren
E. LONFILS

C. CARETTE

F. FONTAINE

J. LEFEBVRE

C. VERBIST

Duitstalig lid

vast

de heer
W. WEHR

plaatsvervangend

de heer
H. TIMMERMAN

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, bestuursdirecteur van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde, mevrouw Ch. VERLAINE, adviseur, mevrouw M. DE PLAEN, adviseur, en de heer R. VANDEN NEST, vertaler-directeur.

De heren J.-M. BUSINE en Th. VAN SANTEN namen, zoals voorheen, het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, mevrouw M. DE PLAEN en de heer J. PROOT – deze laatste tot 1 april 1999, de datum waarop hij andere functies ging vervullen.

De heren Th. VAN SANTEN en mevrouw Ch. VERLAINE – namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 1999 hebben de verenigde vergaderingen 49 zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel een van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de VCT werden uitgebracht in de loop van 1999. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de VCT heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers – besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid – zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

De bespreking van het probleem van de toepassing van artikel 61, §§ 7 en 8 van de SWT, die in de loop van de voorbije jaren werd aangevat, is nog niet afgerond. De VCT heeft tot dusver, bij de behandeling van klachten waarbij de toepassing van dat artikel 61, §§ 7 en 8, werd ingeroepen, nog geen gebruik gemaakt van haar subrogatierecht. Die beslissing werd telkens genomen bij eenparigheid van stemmen, op één onthouding van de Nederlandse afdeling na.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	2	-	-	2
F	23	105	-	128
N	18	139	-	157
D	-	18	-	18
Totaal	43	262		305
<i>Uitgebrachte adviezen (1)</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	2	-	-	2
F	22	95	1	118
N	20	188	1	209
D	-	15	1	16
Totaal	44	298*	3	345
* Verscheidene klachten met hetzelfde voorwerp werden in éénzelfde advies behandeld (130 N – 86 F – 2 D)				

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	2	9	-	11
Behand. zaken (1)	2	19	-	21

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	3	-	3
Behand. zaken (1)	-	4*	-	4

* 2 klachten met hetzelfde voorwerp werden samen behandeld in een enkel advies.

(1) Dit betreft eveneens zaken die tijdens de vorige jaren werden ingediend.

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld:

[<>1N], [<>1F] *staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;*

[><1N], [><1F] *staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.*

DEEL EEN

**VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

– **Vzw Ancienne Belgique:**

tewerkstelling van Nederlandsonkundig personeel.

De vzw *Ancienne Belgique* is een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten (de Vlaamse regering, de Vlaamse Gemeenschapscommissie) haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen. Derhalve valt zij onder toepassing van de bepalingen van de SWT, meer bepaald artikel 1, § 1, 2°.

Als dienst die onder het toezicht staat van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, valt de vzw *Ancienne Belgique*, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

De vzw *Ancienne Belgique* leeft de bepaling na van artikel 50, SWT: "De aanstelling uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten".

(Advies 29.281 van 18 maart 1999)

– **Belgacom en dochtermaatschappij Proximus Belgacom Mobile:** **toepassing van de SWT.**

Naar aanleiding van een dossier waarin de maatschappij Proximus Belgacom Mobile de SWT niet had nageleefd op het stuk van de betrekkingen met particulieren, bevestigde de VCT haar standpunt betreffende de toepassing van de SWT op Belgacom en de dochtermaatschappijen ervan: "*Het komt de VCT inderdaad niet voor dat de wetgever, in 1994, artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 tot hervorming van sommige autonome overheidsbedrijven, in die mate heeft gewijzigd dat Belgacom Mobile, de dochtermaatschappij van Belgacom (die voor 75% wordt gecontroleerd door de overheid), minder taalverplichtingen zou hebben dan een privé maatschappij die concessiehouder is van een openbare dienst, dan een privaatrechtelijk rechtspersoon die belast is met een taak die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat (artikel 1, § 2, van de SWT) of dan een private medewerker van Belgacom (als bedoeld door artikel 50 van de SWT).*"

Rekening houdend met de specifieke toestand die eigen is aan de autonome overheidsbedrijven die met hevige concurrentie af te rekenen krijgen, heeft de VCT het probleem van het weinig passende karakter van artikel 36 van de wet van 21 maart 1993 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven evenwel aangesneden in haar brieven van 23 september 1999, gericht aan de Eerste minister en aan de minister van Telecommunicatie.

Zij stipte daarin aan dat "*artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 verwijst naar de SWT op een globale manier, zonder de specifieke situatie van die bedrijven in aanmerking te nemen*" en dat "*die wetgevende techniek niet gepast is, en naar een impasse voert*".

"*De VCT is zich ervan bewust dat zij bij de uitvoering van haar wettelijke opdracht die bedrijven voor problemen stelt*". Zij stuurde aan op "*de uitwerking voor van een minimale taalregeling die beter aangepast is aan de exploitatievoorwaarden van die bedrijven, zoals dat reeds werd gedaan voor SABENA, BELGOCONTROL en BIAC (artikel 48 van de SWT)*" en stelde zich "*ter beschikking om de regering advies te verlenen zodra in het politieke vlak nieuwe opties of beleidslijnen worden uitgetekend en terzake een wetgeving wordt uitgewerkt*".

(Advies 29.291 van 2 september 1999)

– **Woningfonds van de gezinnen van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest:**

eentalig Franse advertenties in *Vlan*.

Het Woningfonds is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

In navolging van de artikelen 35, § 1, a, en 18 van de SWT dient het Woningfonds zijn mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Een mededeling mag ofwel in beide talen in *Vlan* worden geplaatst, ofwel in de ene taal in *Vlan* en in de andere taal in een ander blad.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in een publicatie die een gelijkaardige verspreidingsnorm heeft als *Vlan*.

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige advertenties van het jaar 1997 verschenen in bladen die niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid worden en bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm hebben als "*Vlan*", zijn de klachten op dit punt gegrond.

De Nederlandstalige versies van deze advertenties dienden ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm als *Vlan* (bv. "Brussel deze week") gepubliceerd te worden.

Aangezien de advertenties die in het jaar 1998 in *Vlan* werden gepubliceerd, ook in het blad "Deze Week in Brussel - Brussel deze week" zijn verschenen, zijn de klachten op dit punt niet gegrond.

(Advies 29.332/E - 30.034/2/3 - 30.113/42 - 30.136/47 van 21 oktober 1999)

– **NV Lotto Center:**

eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

De maatschappij Lotto Center moet worden beschouwd als een private medewerker van de Nationale Loterij. Conform artikel 50 van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Conform artikel 40 van de SWT moeten de centrale diensten de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richten aan het publiek, stellen in het Nederlands en in het Frans.

De Nederlandstalige versie van de aankondigingen had dus ofwel moeten verschijnen in *Vlan*, ofwel in een andere publicatie in het Nederlands met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Brussel deze week").

(Advies 30.001/E van 18 maart 1999)

– **Sint-Michielsbond:**

eentalige Franse advertentie in het weekblad *Vlan* i.v.m. een mediotheek.

Ziekenfondsen moeten beschouwd worden als rechtspersonen belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, als bedoeld door artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

De Sint-Michielsbond dient derhalve sommige specifieke verplichtingen na te komen (artikel 1, §§ 1 en 2, van de SWT).

Een advertentie van het ziekenfonds in verband met haar mediatheek is een bericht of mededeling aan het publiek.

Volgens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Dergelijke berichten en mededelingen dienen gelijktijdig en op dezelfde manier in een blad met gelijkaardige verspreidingsnorm te worden gepubliceerd.
(Advies 30.034/4/12 van 18 maart 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Onderhandelingscomités sector XV:**
de vergaderingen verlopen hoofdzakelijk in het Frans.

Het mondelinge gebruik van de talen tijdens tweetalige vergaderingen die geen betrekking hebben op particuliere dossiers, wordt niet geregeld door de SWT. Het is evenwel de taak van de verantwoordelijke overheid om de nodige – aan het belang van de vergadering aangepaste – maatregelen te nemen, opdat alle deelnemers ten volle aan de besprekingen kunnen deelnemen (cf. advies 18.136 van 8 januari 1987 betreffende de Commissie voor oriëntatie en coördinatie van de overheidsopdrachten).

In haar advies 19.091 van 3 oktober 1987 betreffende het basisoverlegcomité van de Nationale Zuiveldienst, acht de VCT de klacht niet gegrond. Elke deelnemer maakt immers gebruik van zijn eigen taal en de nodige maatregelen zijn genomen om alle deelnemers in staat te stellen de besprekingen te volgen; de interventies worden immers telkens in de andere landstaal vertaald.

M.b.t. het thans voorliggende dossier, kan niet staande worden gehouden dat alle maatregelen werden genomen om iedereen in staat te stellen alle interventies te begrijpen.
(Advies 30.061 van 10 juni 1999)

– **Vzw Terre:**
eentalig Frans opschrift op zakken bestemd voor het ophalen van oude kleren in Voeren.

Artikel 1, § 1, 2°, van de SWT bepaalt dat deze wet ten van toepassing zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Deze natuurlijke en rechtspersonen vallen onder de wet binnen het kader en de perken van de concessie of van de opgedragen taak.

In navolging van artikel 11, § 2, SWT, dienen de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Bijgevolg dienen de zakken voor de omhaling van oude kleren en papier die door de vzw *Terre* verspreid worden, een tweetalig opschrift te dragen.
(Advies 30.143 van 20 mei 1999)

– **Cvba Reprobel:**
briefwisseling, formulieren en documentatie voor de gemeente Kelmis (Duits taalgebied) in het Frans.

De vennootschap Reprobel werd bij koninklijk besluit van 15 oktober 1997 belast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren van werken die op grafische of soortgelijke wijze zijn vastgelegd.

Zij is derhalve een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

Bijgevolg is zij ertoe gehouden, in het kader van die taak, de taalwetten na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek. Derhalve moet zij, overeenkomstig artikel 39, § 2, SWT, voor haar betrekkingen met gemeenten uit het Duitse taalgebied het Duits gebruiken.
(Advies 30.238 - 30.335 van 8 oktober 1998)

- **Gewestelijke en Intercommunale Politie­school van Brussel:**
een docent rechten ingeschreven bij de Nederlandstalige orde van advocaten geeft in de Franse afdeling les aan aspirant politieagenten.

Die advocaat is als privé deskundige aangeworven en is in die hoedanigheid enkel onderworpen aan de bepalingen van artikel 50 van SWT.

Hieruit volgt dat de cursus verplicht moet worden gegeven in de taal die overeenstemt met de taalgroep van de kandidaat-politieagent. Er is echter geen enkele verplichting inzake de taalaan­horigheid van de privé deskundige die belast is met het geven van die cursus.

(Advies 30.252 van 4 maart 1999)

- **Gemeente Wezembeek-Oppem – Milieu Advies Raad:**
tijdens een vergadering van de MAR, liet de voorzitter een lid zich niet uitdrukken in het Frans.

Als emanatie van de gemeenteraad is de MAR een dienst in de zin van artikel 1 van de SWT, en is hij onderworpen aan artikel 23 van die wetten.

Daaruit volgt dat de MAR in binnendienst uitsluitend het Nederlands dient te gebruiken en dat de notulen in die taal moeten worden gesteld.

Het gaat er in de eerste plaats om in een officieel orgaan van het Nederlandse taalgebied, de voorrang van het Nederlands te eerbiedigen.

De VCT is, met een ruime meerderheid van oordeel dat het niet onredelijk is, in het raam van artikel 4 van de Grondwet en van artikel 23 van de SWT, dat de voorzitter van de MAR een lid verzoekt zich in het Nederlands uit te drukken, zulks o.m. met het oog op het opstellen van de notulen.

(Advies [↔] 30.266 van 20 mei 1999)

- **Garantiefonds Reizen:**
een reisagentschap uit het Duitse taalgebied kan niet in het Duits toetreden tot het Garantiefonds;
de wet tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling werd niet in het Duits bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 36 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling dienen de reisorganisator en/of reisbemiddelaar die partij zijn bij het contract aan te tonen dat zij over voldoende garanties beschikken om in geval van onvermogen, hun verplichtingen jegens de reizigers verder na te komen. Aan deze bepaling werd uitvoering gegeven door het koninklijk besluit van 25 april 1997 waardoor een verplichte verzekering werd ingesteld.

Het Garantiefonds Reizen is een onderlinge verzekeringsvereniging naar privaatsrecht die erkend is en verzekeringsactiviteiten uitoefent op dezelfde wijze als alle andere verzekeringsondernemingen. Als dusdanig wordt zij nergens vernoemd in de reglementering betreffende het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling (wet van 16 februari 1994) en wordt zij niet door de overheid belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat (cf. artikel 1, § 1, 2°, en artikel 50, SWT).

Verder zijn verzekeringspolissen die voor een privaat bedrijf wettelijk verplicht zijn, onderworpen aan artikel 52 van de SWT (cf. advies 3002 van 7 januari 1971). De verplichting tot gebruik van de taal van het gebied waar de exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, geldt evenwel in hoofde van de reisorganisator of –bemiddelaar, en niet in hoofde van de verzekeraar.

Wat het gedeelte van de klacht betreft dat betrekking heeft op de publicatie in het Duits van de wet tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling, verwijst de VCT naar artikel 76 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen luidens hetwelk de arrondissementcommissaris bevoegd voor het Duitse taalgebied binnen de perken van de begrotingskredieten belast wordt met het opstellen en verspreiden van de officiële vertaling in het Duits van de wetten, decreten, ordonnanties, besluiten en verordeningen.

(Advies 30.270 van 25 maart 1999)

– **SOBEGAS cvba te Brussel:**

tweetalig overschrijvingsformulier aan een verzekeringskantoor te Sint-Pieters-Woluwe.

SOBEGAS is een maatschappij die, handelend als algemeen lasthebber van de maatschappijen die lid zijn van de Pool Borgstelling, zich voor de verzekeringsbemiddelaars borg stelt conform artikel 14 van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en 11, § 3, van de wet van 27 maart 1995 op de verzekeringsbemiddeling en verzekeringsdistributie.

In het kader van die opdracht dient SOBEGAS als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de SWT.

Conform artikel 41 van de voornoemde wetten, moet SOBEGAS in zijn betrekkingen met particulieren gebruik maken van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben.

(Advies 31.008 van 29 april 1999)

– **Fonds voor Bestaanszekerheid voor de arbeiders van het bouwbedrijf:**
formulieren en briefwisseling in het Frans gestuurd aan een Duitstalige inwoner van Bütgenbach.

Het Fonds kan beschouwd worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT (cf. adviezen 23.006 van 21 maart 1991 en 28031 van 10 oktober 1996).

Het Fonds dient derhalve binnen het kader van de SWT welbepaalde taalverplichtingen na te leven: voor zijn betrekkingen met particulieren dient het gebruik te maken van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, § 1, SWT).

Wanneer de diensten de taal van de particulier niet kennen dan geldt het vermoeden juris tantum dat de taal van de woonplaats van de particulier ook zijn taal is.

(Advies 31.029 van 25 maart 1999)

– **Stad Brussel – Politie en firma Radar:**

de politie spreekt gebrekkig Nederlands en begrijpt geen Nederlandstalige vragen;

de bediende van de firma Radar weigert Nederlands te spreken;

de firma Radar reikt geen eentalig Nederlandse ontvangstbewijzen of attesten van schadeloosstelling uit.

De politie van Brussel, een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, gebruikt, naar luid van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Voor zover de politie van Brussel zich in het Frans tot de klager zou hebben gericht, is dit punt van de klacht gegrond.

De firma Radar is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT. Krachtens dit artikel ontslaat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT. Het komt de politie van Brussel dus toe ervoor te waken dat haar private medewerkers de taalwetgeving naleven. Te meer daar in artikel 2 van de technische contractuele clausules van het lastenkohier dat tussen de stad Brussel en de takelfirma werd vastgelegd, wordt bepaald dat deze laatste over personeel moet beschikken dat de particulieren kan te woord staan in hun taal, dus ofwel in het Nederlands, ofwel in het Frans.

Bovendien is bepaald dat de firma eveneens de factuur moet kunnen opmaken in de taal van de klant of, indien de taalaanhorigheid van deze laatste niet bekend is, in de taal van zijn woonplaats. Voor zover de bediende van de firma Radar zich in het Frans tot de klager zou hebben gericht, is het tweede punt van de klacht eveneens gegrond.

Aangezien de klager geen kopie van de factuur van Radar heeft ingesloten, kan de VCT zich niet uitspreken over dit punt.

(Advies 31.053 van 23 september 1999)

– **ASLK Verzekeringen NV – Pensioenrekeningen:**

tweetalig uittreksel uit pensioenrekening aan Nederlandstalige particulier uit Jette.

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en tot harmonisering van de controle en de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 7 april 1995, werden de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen in privaatrechtelijke naamloze vennootschappen omgevormd. Aangezien de deelneming van de NV Federale Participatiemaatschappij in het kapitaal van de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen minder dan 50% bedraagt, zijn de SWT niet langer van toepassing.

Voorliggende klacht betreft echter bijzondere taken inzake pensioenen, die de ASLK-Verzekeringen NV bij koninklijk besluit van 18 december 1967 werden toegekend, en die geen handelsactiviteiten vormen (cf. advies 30.147).

Op grond van artikel 42 van die wetten, stellen de centrale diensten de rekeninguittreksels in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

(Advies 31.283 van 16 december 1999)

II. **KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT
UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID**

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

– **"Nord Gazet":**

eentalig Franse teksten in deze uitgave van "Riso - Brussel".

"Riso-Brussel", een Nederlandstalige organisatie, erkend en betoelaagd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie, is geen rechtspersoon die belast is met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat of die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Aangezien "Riso-Brussel" derhalve geen dienst is in de zin van artikel 1 van de SWT zijn die wetten in casu niet van toepassing.

(Advies 29.188/N van 4 maart 1999)

– **Belgacom – Handels en beroepengids 1997-1998:**
vermelding van instellingen.

De klachten bevatten onvoldoende gegevens om beschouwd te worden als geïndividualiseerde klachten tegen rechtshandelingen van openbare of daarmee gelijkgestelde diensten.

(Advies 29.222 van 18 maart 1999)

– **Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert":**
vertoning van Engelstalige films met Nederlandse en Franse ondertiteling.

Het vertonen van films maakt deel uit van het verspreiden van cultuur, overeenkomstig de statuten van de vereniging.

Volgens de vaste rechtspraak van de Commissie is een geluidsfilm een kunstwerk dat derhalve niet onder toepassing valt van de SWT (adviezen 4.319 van 24 september 1977, 14.016 van 1 april 1982, 21.116 van 22 februari 1990). De klacht is ongegrond.

(Advies 29.233/D van 7 oktober 1999)

– **Brussel-Zuid:**
Nederlandstalige Bancontact-tickets voor een Franstalige.

Het afleveren van de betwiste tickets is een commerciële activiteit, die kadert in het gewone verkeer tussen bank en cliënt en waarop de SWT niet van toepassing zijn.

(Advies [<>1N] 30.082 van 17 juni 1999)

– **Kamer voor Handel en Nijverheid van Brussel:**
publicatie *Brussel Economic Directory*.

Uit de statuten van de Kamer blijkt dat zij een private vereniging is waarop de SWT niet van toepassing zijn. De bewuste gids werd niet in opdracht van de overheid gedrukt.

Bijgevolg kan de gids niet beschouwd worden als een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT en acht de VCT zich niet bevoegd.

(Advies 30.204 van 20 mei 1999)

– **Stad Brussel:**
eentalig Franse aanplakbiljetten betreffende Brusselkermis met vermelding van een schepen als verantwoordelijke uitgever en voorzien van het stadseembleem.

De SWT zijn niet van toepassing op de aangeklaagde aanplakbiljetten aangezien de bewuste reclamecampagne een privé-initiatief was waaraan de stad Brussel geen medewerking verleende en waartoe ze evenmin opdracht gaf.

Het vermelden van de titels van gemeentemantatarissen e.d. wekt verkeerdelijk de indruk dat aanplakbiljetten als deze administratieve mededelingen zijn. Dat soort verwarring moet worden vermeden. De klacht is niettemin ongegrond.

(Advies 30.215 - 31.205 van 18 november 1999)

– **Europees Centrum voor Vermiste en Misbruikte Kinderen:**

geen Duitstalige vermelding op telefoonkaarten en affiches verspreid ter gelegenheid van een campagne.

Het Centrum is een instelling van openbaar nut, d.w.z. een instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht met goedkeuring van de regering en d.m.v. goederen van een particulier (via authentieke schenking of testament), en die met uitsluiting van winstoogmerk, een filantropisch, godsdienstig, wetenschappelijk, artistiek of pedagogisch doel nastreeft.

Dergelijke instellingen zijn private rechtspersonen en zijn derhalve in beginsel niet aan de SWT onderworpen (cf. advies 17.117 van 17 oktober 1985).

Wanneer het Centrum gelet op zijn doelstellingen (artikel 3 van de statuten) evenwel optreedt als medewerker of opdrachthouder van een openbare dienst, is het ertoe gehouden in zijn contacten met het publiek de bepalingen van de taalwetgeving na te leven.

(Advies 30.223 van 25 maart 1999)

– **Garantiefonds Reizen:**

**een reisagentschap uit het Duitse taalgebied kan niet in het Duits toetreden tot het Garantiefonds;
de wet tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling werd niet in het Duits bekendgemaakt.**

Ingevolge artikel 36 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling dienen de reisorganisator en/of reisbemiddelaar die partij zijn bij het contract aan te tonen dat zij over voldoende garanties beschikken om in geval van onvermogen, hun verplichtingen jegens de reizigers verder na te komen.

Aan deze bepaling werd uitvoering gegeven door het koninklijk besluit van 25 april 1997 waardoor een verplichte verzekering werd ingesteld.

Het Garantiefonds Reizen is een onderlinge verzekeringsvereniging naar privaatsrecht die toegelaten is en verzekeringsactiviteiten uitoefent op dezelfde wijze als alle andere verzekeringsondernemingen.

Als dusdanig wordt zij nergens vernoemd in de reglementering betreffende het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling (wet van 16 februari 1994) en wordt zij niet door de overheid belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat (cf. artikel 1, § 1, 2°, en artikel 50, SWT).

Verder zijn verzekeringspolissen die voor een privaat bedrijf wettelijk verplicht zijn, onderworpen aan artikel 52 van de SWT (cf. advies 3002 van 7 januari 1971).

De verplichting tot gebruik van de taal van het gebied waar de exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, geldt evenwel in hoofde van de reisorganisator of –bemiddelaar, en niet in hoofde van de verzekeraar.

Wat het gedeelte van de klacht betreft dat betrekking heeft op de publicatie in het Duits van de wet tot regeling van het contract van reisorganisatie en reisbemiddeling, verwijst de VCT naar artikel 76 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen luidens hetwelk de arrondissementscommissaris bevoegd voor het Duitse taalgebied binnen de perken van de begrotingskredieten belast wordt met het opstellen en verspreiden van de officiële vertaling in het Duits van de wetten, decreten, ordonnanties, besluiten en verordeningen.

(Advies 30.270 van 25 maart 1999)

– **Ministerie van Landbouw – firma Phytophar-Recover:**

geen Duitstalige instructies aan boeren uit het Duitse taalgebied.

Phytophar-Recover is een vzw, opgericht door bedrijven die actief zijn in de verhandeling van bestrijdingsmiddelen, met als doel campagnes te organiseren om de lege verpakkingen van deze middelen in te zamelen en alzo belasting met milieutaks te vermijden.

Aangezien het om een privé-initiatief gaat en de vzw geenszins belast werd met een taak van openbare dienst, zijn de SWT niet toepasselijk (cf. artikel 1, § 1, 2°, en artikel 50, SWT).
(Advies 30.271 van 25 maart 1999)

– **Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen:**
Nederlandstalige beslissing gestuurd aan vluchtelingen die de Franstalige procedure hadden gevraagd.

De SWT zijn van toepassing op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeraties en federaties van gemeenten, en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, § 1, 1°, SWT).

De wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bevat bijzondere taalbepalingen (artikelen 2 en 8) betreffende het onderzoek van de aanvraag tot erkenning van het vreemdelingenstatuut.

Gelet op de invoering van een bijzondere taalregeling, betreffende het statuut van de vluchtelingen, zijn de SWT niet van toepassing.

De VCT is derhalve niet bevoegd om toezicht uit te oefenen op de toepassing van die bijzondere wet.

(Advies 30.285 - 30.319 - 30.376 van 18 maart 1999)

– **Ministerie van Ambtenarenzaken:**
geen Duitstalige versie van de uitgave "Handvest van de Gebruiker van de Openbare diensten".

Het bedoelde boekwerk wordt uitgegeven door een private uitgever, de uitgeverij Labor, die niet kan beschouwd worden als een concessiehouder van een openbare dienst, een private rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, of een private medewerker van een openbare dienst in de zin van de SWT. Bijgevolg zijn de SWT niet toepasselijk.

(Advies 30.367 van 25 maart 1999)

– **Mobistar:**
Engelstalige en Franstalige boodschappen op een 0800-nummer.

De SWT zijn enkel van toepassing op de openbare diensten of daarmee gelijkgestelde instellingen. De VCT is niet bevoegd om terzake te adviseren.

(Advies 30.375 van 11 februari 1999)

– **Firma KBC:**
Engelstalig briefhoofd.

Deze firma is een private onderneming, en als dusdanig niet onderworpen aan de SWT. De VCT acht zich derhalve niet bevoegd om terzake een advies uit te brengen.

(Advies 31.009 van 28 januari 1999)

– **Minister van Ambtenarenzaken:**

klacht tegen minister omwille van zijn beperkte Nederlandse taalkennis.

Aangezien de klacht buiten het toepassingsgebied van de SWT valt, is de VCT niet bevoegd zich erover uit te spreken.

(Advies 31.024 van 4 maart 1999)

– **Jeugdcentrum "De Fabriek":**

bij de aanwerving van een voltijds animator jongerenwerking wordt ondermeer als voorwaarde gesteld dat de sollicitanten over een goede kennis van het Frans moeten beschikken.

Overeenkomstig artikel 1, § 1, 2° van de bij SWT zijn deze wetten van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De verordening 96/006 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Collegebesluit 97/114 organiseren een loutere erkennings- en subsidiëeringsmogelijkheid voor jeugdwerkverenigingen.

Er is dus geen sprake van het belasten door de overheid en onder haar gezag van een particulier organisme met een taak van openbare dienst.

Het bewuste jeugdcentrum kan derhalve niet beschouwd worden als een openbare dienst of een private rechtspersoon in de zin van artikel 1, § 1, 2° SWT.

(Advies 31.041 van 25 maart 1999)

– **Vast Wervingssecretariaat:**

geweigerde vrijstelling m.b.t. het taalexamen bedoeld in het koninklijk besluit van 30 april 1991 tot toekenning van een premie voor tweetaligheid aan het personeel van de Rijksbesturen.

De VCT is van oordeel dat de SWT niet in een tweetaligheidspremie voorzien en dat zij bijgevolg terzake niet bevoegd is.

(Advies 31.074 van 24 juni 1999)

– **Vzw "De Stadskrant":**

uitgave van het blad "Tram 81" dat in verschillende talen is gesteld.

Uit de statuten van de vzw "De Stadskrant" blijkt dat zij geen overheids-vzw is en dat zij evenmin een opdracht vervult voor de overheid.

De enige binding die de vzw op dit ogenblik met de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft, is het ontvangen van subsidies.

Bijgevolg is de vzw "De Stadskrant" niet onderworpen aan de SWT en kan zij het maandblad "Tram 81" uitbrengen in de taal of talen die zij verkiest.

(Advies 31.081 van 1 juli 1999)

– **Regionaal integratiecentrum "Foyer", vzw:**

volledig tweetalig blad "Journal du Foyer/Foyer Krant" terwijl het integraal erkend en betoelaagd wordt in het kader van een decreet van de Vlaamse regering.

Het Regionaal integratiecentrum Foyer heeft tot doel een werking uit te bouwen zoals voorgeschreven voor de provinciale centra, overeenkomstig het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

De erkenning en de subsidiëring van het centrum zijn onderworpen aan de voorwaarden als bepaald door het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 1998 betreffende de erkenning en subsidiëring van de centra en diensten voor het Vlaamse minderhedenbeleid.

Het decreet van 28 april 1998 van de Vlaamse Gemeenschap en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 1988 belasten de erkende instellingen echter niet met een openbare taak.

Dit centrum valt derhalve niet onder toepassing van de SWT (cf. in dat verband het advies 29.270/S van 8 oktober 1998 betreffende de rusthuizen).

(Advies 31.098 van 24 juni 1999)

– **Brussel-Hoofdstad – Hôpital Français Reine Elisabeth:**

Nederlandsonkundig personeel.

Aangezien het *Hôpital Français Reine Elisabeth* een privé-instelling is, valt het niet onder toepassing van de SWT.

(Advies 31.110 van 2 september 1999)

– **Instituut voor Veterinaire Keuring:**

bekendmaking van een bevorderingsvoorstel in de graad van bestuurschef.

De affectatie van ambtenaren is een administratieve uitvoeringsmaatregel die door de minister wordt genomen, na beëindiging van een benoemingsprocedure. De VCT verklaart zich onbevoegd.

(Advies 31.112 van 24 maart 1999)

– **Cliniques universitaires Saint-Luc in Sint-Lambrechts-Woluwe:**

Franstalige toegangsbadge voor de consultaties en dito factuur van het departement tandheelkunde voor een Nederlandstalige inwoner van Brussel.

De *Cliniques universitaires Saint-Luc* zijn een privé-instelling die bijgevolg – met uitzondering van de dienst spoedgevallen – niet onder toepassing valt van de SWT (cf. advies 28.088 van 28 augustus 1997).

(Advies 31.143 van 1 juli 1999)

– **De Post:**

een Franstalige particulier kreeg een brief terug, voorzien van een *post-it* met een eentalig Nederlandse logo.

De klager kan zijn klacht niet staven met het doorslaggevende bewijsstuk bij uitstek: de envelop. Alleen een fotokopie van de aangeklaagde *post-it* bleef bewaard, overigens volledig uit zijn verband gerukt.

Aangezien de VCT niet over voldoende concrete elementen beschikt om een eventuele overtreding van de SWT vast te stellen, kan zij zich onmogelijk uitspreken over de gegrondheid van de klacht.
(Advies 31.153 van 2 september 1999)

- **Maxi GB te Sint-Agatha-Berchem:**
eentalig Nederlandse opgestuurde reclame.

Hoewel het om een taalklacht gaat, valt deze niet onder toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het betreft mededelingen van private aard tussen een handelsvennootschap en haar cliënteel. De VCT is terzake onbevoegd.
(Advies 31.210 van 7 oktober 1999)

- **Gemeente Sint-Jans-Molenbeek – Gemeenteschool:**
in het Arabisch gestelde brief.

De brief is een document betreffende een parascolaire activiteit en geen handeling met een administratief karakter, uitgaande van de schooloverheden in de zin van artikel 1, § 1, 4^e, van de SWT. Bijgevolg valt het document niet onder toepassing van de SWT en is de VCT terzake onbevoegd.
(Advies 31.281 van 16 december 1999)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Parket van de Procureur des Konings te Brussel:**
verzenden van een Franse brief aan een Nederlandstalige.

De klager heeft de bewuste brief niet geopend of gelezen. Er kan derhalve niet worden nagegaan of de SWT erop van toepassing zijn. Het bericht van het parket kan immers verzonden zijn in het kader van een gerechtelijk onderzoek, waarvoor de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken geldt. De VCT is dan ook niet bevoegd om uitspraak te doen over de klacht.
(Advies 30.161 van 25 november 1999)

- **Gerechtsdeurwaarder:**
Nederlandstalig exploit bestemd voor een Franstalige.

Aangezien een deurwaardersexploit onder de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken valt (cf. Verslag Saint-Rémy, parl. doc. 331, 1961 – 1962, N7, blz. 9), en de bevoegdheden van de VCT zich slechts uitstrekken tot het gebruik van de talen in bestuurszaken, is deze laatste terzake onbevoegd.
(Advies 31.078 van 29 april 1999)

- **Politierechtbank:**
proces-verbaal opgemaakt door de politie van Kraainem en verzoek tot betaling van de politierechtbank te Vilvoorde.

Zowel het pro justitia als het verzoek van de politierechtbank voortvloeien uit een procedurehandeling die ontsnapt aan de toepassing van de SWT. Als dusdanig vallen procedurehandelingen onder de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. De VCT is onbevoegd.
(Advies 31.285 van 9 december 1999)

HOOFDSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 1999 brachten de verenigde afdelingen vijf adviezen uit over ontwerpen van trappen van de hiërarchie betreffende de graden van de ambtenaren van het Secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (31.007 van 25 februari 1999), het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (30.328 van 1 april 1999), de Nationale Loterij (31.108 van 29 april 1999), het Nationaal Geografisch Instituut (31.167 van 1 juli 1999), de loopbaan van de Attachés voor Internationale Samenwerking (31.191 van 18 november 1999).

In dezelfde periode brachten de afdelingen eenendertig adviezen over ontwerpen van taalkaders uit.

Het gaat om het ministerie van Ambtenarenzaken (30.323 van 28 januari 1999), het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid (30.377 van 11 februari 1999), het ministerie van Justitie (31.021 van 11 februari 1999), het Secretariaat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (31.007 van 25 februari 1999), het ministerie van Financiën (31.034 van 25 februari 1999), het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking (31.045 van 4 maart 1999), het Secretariaat van de Administratieve Cel van de RSZ (31.117/A van 4 maart 1999), het Secretariaat van de Administratieve Cel van het RIZIV (31.017/B van 25 maart 1999), het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (30.328 van 1 april 1999), het ministerie van Binnenlandse Zaken (31.102 van 22 april 1999), het ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking (31.103 van 22 april 1999), de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (31.035 van 22 april 1999), de Nationale Loterij (31.108 van 29 april 1999), het Algemeen Burgerlijk Bestuur van het ministerie van Landsverdediging (31.129 van 24 juni 1999) het Paleis voor Schone Kunsten (31.158 van 1 juli 1999), het Nationaal Geografisch Instituut (31.167 van 1 juli 1999), het ministerie van Middenstand en Landbouw (31.187 van 2 september 1999), het ministerie van Economische Zaken (31.184 van 2 september 1999), de Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie (31.130 van 2 september 1999), het Fonds voor Arbeidsongevallen (31.194 van 2 september 1999), het Belgisch Instituut voor Normalisatie (31.160 van 9 september 1999), het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (31.161 van 23 september 1999), de Rijksdienst voor Pensioenen (31.117 van 23 september 1999), het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (31.139 van 21 oktober 1999), de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (31.235 van 21 oktober 1999), de loopbaan van de Attachés voor Internationale Samenwerking (31.191 van 18 november 1999), het Algemeen Rijksarchief (31.265 van 18 november 1999), de Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden (31.276 van 25 november 1999), de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (31.278 van 9 december 1999), de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten (31.287 van 9 december 1998), de Controledienst voor de Ziekenfondsen (31.298 van 16 december 1999).

2. NIEUWE TAALKADERS

In 1999 werden de eenendertig taalkaderdossiers die door de VCT werden onderzocht, ingediend op grond van artikel 43 van de SWT zoals dat werd gewijzigd door de wet van 19 oktober 1998.

Deze nieuwe wet schrijft voor dat de betrekkingen aan het Nederlandse en het Franse (evenals aan het tweetalige) kader worden toegewezen in percentages en niet langer in absolute cijfers.

De VCT diende derhalve een nieuwe rechtspraak vast te stellen die rekening houdt met de geest en met de letter van die nieuwe hervorming.

De VCT wijdde een grondige studie aan de nieuwe wet, alsook aan de voorbereidende werkzaamheden ervan.

De conclusies van die studie werden elke dienst meegedeeld in het advies dat over het ontwerp van taalkaders in percentages werd uitgebracht. Zij lagen vervat in de rubriek "algemene opmerkingen over de wet van 19 oktober 1998, die als volgt kan worden samengevat.

De ratio legis van de nieuwe wet is het verlichten van de procedures, met name, het vermijden van het feit dat elke wijziging van de personeelsformatie noopt tot een wijziging van de taalkaders (met alles wat zulks impliceert aan vakbondsraadpleging, VCT-advies, eventuele vertraging inzake wervingen en bevorderingen...).

De in percentages weergegeven taalkaders blijven in principe 6 jaar geldig, en zijn vernieuwbaar wanneer er geen wijziging is opgetreden in de verdeling van het volume van de in het Nederlands en in het Frans te behandelen zaken.

Meer dan in het verleden, zullen de taalkaders het N/F-werkvolume zelf uitdrukken: een verhouding die in de praktijk moet worden nageleefd ongeacht de schommelingen in het aantal betrekkingen, die door wijzigingen van de personeelsformatie worden teweeggebracht.

Deze hervorming is dus in de eerste plaats afgestemd op een "ontkoppeling" van de taalkaders en de personeelsformatie die geacht wordt wisselvalliger te zijn.

De VCT leverde antwoorden op de vragen die, i.v.m. toepassingsmoeilijkheden van de nieuwe wetgeving zijn gerezen, zowel m.b.t. de directiebetrekkingen als m.b.t. de betrekkingen van de lagere trappen.

De directiebetrekkingen worden op de 1^e en de 2^e trap van de hiërarchie over beide taalkaders verdeeld in gelijke percentages; het tweetalig kader bevat 20 % van de directiebetrekkingen, die eveneens volgens een gelijk percentage worden verdeeld.

In overeenstemming met het VCT-advies 28.222 van 21 november 1996 (dat bij de memorie van toelichting van de voornoemde wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd), preciseert de minister in die memorie van toelichting het volgende:

"Om de taalpariteit in de bezetting van de directiebetrekkingen te waarborgen, is het onontbeerlijk dat het aantal van deze betrekkingen strikt even zou zijn. Verder veronderstelt een strikte naleving van de pariteit en van het tweetalige kader dat het in uitdoving plaatsen van een directiebetrekking slechts zal kunnen gebeuren wanneer een vaste betrekking van dezelfde taalrol op een zelfde trap van de hiërarchie werd geblokkeerd tot het vertrek van de titularis van de uitdovingbetrekking."

Met die voorschriften zal rekening moeten worden gehouden bij het vaststellen van de personeelsformaties.

Wat het tweetalig kader betreft, preciseert de memorie van toelichting wat volgt:

"Om het opmaken van de taalkaders i.v.m. de directiebetrekkingen te vergemakkelijken zal men op nuttige wijze inspiratie zoeken in de bijlage I van het vademecum van december 1993 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die tabel vermeldt met precisie hoeveel ambtenaren er in het tweetalig kader dienen benoemd te worden, rekening houdend met het totale aantal directiebetrekkingen dat door de personeelsformatie wordt vastgesteld."

Wat de betrekkingen lager dan die van directeur betreft, dienen de taalkaderverhoudingen bij elke benoeming of bevordering op een bepaalde trap te worden nageleefd.

Er zal moeten worden benoemd of bevorderd op het N/F kader waarvan het bezettingspercentage het verst verwijderd ligt van het door de taalkaders vastgestelde percentage (arrest Raad van State nr. 17.764 van 9 augustus 1976).

Indien de percentageberekening van het totale aantal betrekkingen op een bepaalde trap een breukgetal oplevert, dient er naar boven of naar onder te worden afgerond naargelang de breuk groter of kleiner is dan 0,5.

Bij 50/50 taalkaders kan de laatste oneven betrekking niet qua taal worden toegewezen. Aangezien zij niet wettig binnen de perken van de taalkaderpercentages kan worden toegewezen, dient zij geneutraliseerd te worden tot bij een volgende aanpassing van de personeelsformatie (arresten Raad van State nr. 18.786 tot 18.788 van 23 februari 1978). Wanneer het gaat om 50/50 taalkaders dient het aantal per trap opgerichte betrekkingen dan ook even te zijn en te blijven.

Bij wijze van gevolg aan het VCT-advies 28.222 van 21 november 1996, werd in de memorie van toelichting van de voornoemde wet van 19 oktober 1998 het volgende gepreciseerd:

"Om de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in staat te stellen haar controleopdracht inzake het naleven van de taalkaders te verrichten, zal elke dienst haar jaarlijks een tabel overhandigen met de daadwerkelijke N/F bestanden op alle trappen van de hiërarchie (statutairen, contractuelen of welke andere personeelscategorie dan ook).

Ten slotte zal er van het toezicht op de taalkaders en bestanden een bijzondere analyse gemaakt worden in het jaarverslag dat conform artikel 62 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, aan het parlement wordt overgemaakt."

Naast die studie over de nieuwe wet, die wordt meegedeeld in elk advies dat door de VCT wordt uitgebracht over een ontwerp tot vaststelling van taalkaders in percentages, werd in april 1999 een vademecum betreffende de vaststelling en de toepassing van de taalkaders uitgebracht en meegedeeld aan alle betrokken diensten.

Dit document moet deze laatste in staat stellen bij het indienen van hun dossiers de eigenheden van de nieuwe wetgeving in acht te nemen.

3. CONTROLE VAN DE TAALKADERS

Van in de maand oktober 1999 werd over de toepassing van de taalkaders systematisch controle uitgeoefend, zowel t.a.v. de diensten die reeds over taalkaders in percentages beschikken, als t.a.v. diensten die nog steeds met taalkaders in absolute cijfers werken.

Er werd geïnformeerd naar de werkelijke bestanden, en deze werden door de VCT nauwgezet onderzocht. In de bedoelde periode werden aldus 82 diensten onderzocht.

Per dienst onderzocht de VCT de toestand trap per trap. Desgevallend constateerde zij het gebrek aan evenwicht tussen de werkelijke bestanden en de taalkaderverhoudingen, en zulks zowel m.b.t. het statutaire als tot het contractuele personeel. I.v.m. de geconstateerde evenwichtsverstoringen vroeg zij nadere uitleg en informeerde zij naar de maatregelen die zouden worden genomen om de toestand te verhelpen.

Algemeen beschouwd, kan worden gesteld dat de evenwichtsverstoringen in het merendeel van de gevallen niet echt aanzienlijk zijn, en er ook niet op wijzen dat de ene taalgroep systematisch zou worden bevoorrecht ten nadele van de andere. Van dienst tot dienst helt de balans overigens de ene keer over in het nadeel van de Franstaligen, en de andere keer in dat van de Nederlandstaligen.

Binnen elke dienst wordt een bepaald gebrek aan evenwicht dan nog gecompenseerd door een tegengestelde evenwichtsverstoring op andere trappen, zodanig dat de algemene toestand soms minder wankel is dan hij eruit ziet.

De evenwichtsverstoringen die door de VCT werden geconstateerd, worden door de diensten veelal op volgende manieren verantwoord:

1° de wervingsprocedures bij de betrokken diensten (inzonderheid het VWS, thans SELOR) verlopen te traag;

2° de procedures m.b.t. het uitwerken van personeelsformaties en het oprichten van bijzondere graden verlopen te traag;

3° op de arbeidsmarkt zijn wervingskandidaten voor betrekkingen van een uitgesproken technische graad (inzonderheid informaticus, programmeur ...) moeilijk te vinden;

4° er zijn wervings- en bevorderingsprocedures aan de gang;

5° de evenwichtsverstoringen zijn te wijten aan afvloeiingen of aan het in uitdoving plaatsen van sommige betrekkingen;

6° de evenwichtsverstoringen zijn te wijten aan sommige herstructureringen (fusies van diensten, overdracht van personeel aan nieuwe diensten) of aan een historische erfenis die moet worden verwerkt en die het niet mogelijk maakt onmiddellijk tot een evenwicht te komen (om voor de hand liggende sociale redenen kunnen personeelsleden bezwaarlijk om taalkaderredenen worden ontslagen);

7° er is een gebrek aan Franstalige tweetalige kandidaten om de betrekkingen van het tweetalig kader te bezetten;

8° het contractueel personeel in evenwicht brengen is moeilijk: er zijn immers allerlei soorten contractuelen en een waaier aan uiteenlopende situaties (vervangingscontractuelen, personeelsleden die werden aangeworven als hulp of om specifieke klussen te klaren, personeelsleden met een eigen statuut, personeelsleden aangeworven ingevolge uitzonderlijke of tijdelijke behoeften; stagecontracten voor jongeren ...).

Bij de verstrekte uitleg worden, in het merendeel van de gevallen, een programma en maatregelen voorgesteld waardoor de evenwichtsverstoringen die door de VCT werden geconstateerd, in de toekomst zouden worden weggewerkt.

Aangezien de taalkaders jaarlijks zullen worden gecontroleerd, krijgt de VCT de gelegenheid na te gaan of de aangekondigde maatregelen inderdaad worden genomen en de toestand op de betwiste trappen daadwerkelijk wordt rechtgezet.

Wat het contractuele bestand betreft, zal een bijzondere inspanning worden gevraagd. De VCT constateerde immers dat de evenwichtsverstoringen groter zijn op het valk van het contractuele personeel dan op dat van het statutaire.

4. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Hieronder volgt een lijst van diensten die tot op heden nog nooit over taalkaders hebben beschikt. Zij werden gegroepeerd per ministerieel departement.

Economische Zaken

Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw

Studiecentrum voor Kernenergie

De VCT heeft op 5 oktober 1985 bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Spleijstoffen

Instelling voor de Ontwikkeling van de Ondergrondse Vergassing

Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen

Financiën

Gemeentekrediet van België

Gelijklopend met de procedure voor de Rechtbank van Eerste Aanleg heeft de VCT bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen. Dit beroep maakte het voorwerp uit van het arrest 39.991 van 6 juli 1992 waarbij de impliciete weigering van de minister van Financiën en de minister van Binnenlandse Zaken om taalkaders vast te stellen, werd vernietigd. Tot op heden werden er nog steeds geen taalkaders vastgesteld.

Wetenschappelijke en culturele instellingen onder voogdij van de minister van Wetenschapsbeleid

Nationaal Orkest van België

Koninklijke Muntchouwborg

Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen

Tewerkstelling en Arbeid

Instituut voor de Verbetering van de Arbeidsvoorwaarden

Op 31 mei 1990 bracht de VCT een advies 21.005 uit waaraan tot op heden geen gevolg werd gegeven.

Verkeerswezen

De Post

De taalkaders van de diensten Omslag te Jemelle en Zegel te Mechelen zijn vernietigd door het arrest van de Raad van State 35.011 van 13 september 1989. Er is nog geen nieuw voorstel van taalkaders binnengekomen.

De minister legde evenmin de ontwerpen van taalkaders van de vakantiecentra voor aan het advies van de VCT.

Rechtspraak

NIET- NALEVING VAN DE TAALKADERS

- **Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu:**
overschrijding van het taalkader en gebrek aan evenwicht in de verdeling en het belang van de betrekkingen ten nadele van de Franstaligen op de tweede trap van de hiërarchie.

Naar luid van artikel 43, § 3, 1° lid, van de SWT, worden van de rang van directeur af en daarboven, de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate toegewezen aan beide kaders.

Er dient eveneens rekening te worden gehouden met de feitelijke toestand, d.w.z. de werkelijke verdeling van het personeelsbestand. Bijgevolg moeten de ambtenaren die met een hogere functie worden belast, in de personeelssterkte worden meegerekend, terwijl de afweziging van de effectieven moeten worden afgetrokken.

Een ambtenaar die met hogere functies is belast, bezet in de realiteit, ook al is het slechts voorlopig, een betrekking van het Nederlandse kader of het Franse kader. Artikel 43, § 3, van de SWT, wordt dus in acht genomen wanneer enerzijds de betrekkingen op elk van de eerste 2 trappen in gelijke mate toegewezen worden aan beide kaders, en anderzijds het werkelijke personeelsbestand het voor die trappen voorgeschreven taalevenwicht volkomen weerspiegelt (adviezen 3.796 van 9 januari 1975 – 3.868 van 9 oktober 1975 – 11.080 van 20 september 1979 – 14.280 van 29 september 1983).

(Advies 30.234 van 4 maart 1999)

B. TWEETALIG ADJUNCT

– Minister van Ambtenarenzaken – Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:

vraag om advies betreffende de eventuele aanstelling van een tweetalig adjunct aan de zijde van de eentalige administrateur-generaal van de Franse taalrol van de HZI.

In de centrale diensten is de bedoelde chef van de afdeling aan wiens zijde een tweetalig adjunct wordt geplaatst wanneer hijzelf eentalig is, alleen de hoge ambtenaar die, ten aanzien van de overheid waaronder hij ressorteert, rechtstreeks verantwoordelijk is voor de eenheid in de administratieve rechtspraak (artikel 43, § 6, van de SWT en artikel 1 van het koninklijk besluit nr. III van 30 november 1966).

Uit het verslag St.-Rémy (Kamer-Doc. 331, 1961-1962, nr. 27, p. 34) en uit het verslag de Stexhe (Senaat-Doc. 304, 1962-1963, p. 23) blijkt dat onder "centrale diensten" moet worden verstaan "diensten waarvan leiding uitgaat" en "directie- of leidinggevende diensten". Bovendien wordt in het verslag de Stexhe (Senaat-Doc. 304, pp. 8 en 24) en in de parlementaire handelingen van de Kamer (interventie van dhr. De Schrijver van 11 juli 1963, p. 48) gepreciseerd dat de leidinggevende diensten van parastatale instellingen mogen worden beschouwd als centrale diensten.

Gelet op het voorgaande, is de HZI een dienst die een beslissings- of leidinggevende macht uitoefent en instaat voor de eenheid in de rechtspraak. Het gaat om een centrale dienst in de betekenis van de SWT (cf. arrest Panny RvS 27.039 van 17 maart 1986).

De administrateur-generaal van de HZI is een hoge ambtenaar met de hoedanigheid van hoofd van een afdeling, als bedoeld door artikel 43, § 6, SWT, en artikel 1, 1^e lid, van het koninklijk besluit nr. III van 30 november 1966, die rechtstreeks verantwoordelijk is voor de eenheid in de administratieve rechtspraak. Hij is eentalig Frans.

Volgens de Raad van State heeft de invoering van het ambt van tweetalig adjunct tot doel een dienst waarvan het hoofd eentalig is, derwijze te organiseren dat hij in staat is te functioneren conform de SWT (arrest 21.398 van 24 september 1981).

De bepalingen betreffende de rol van de taaladjunct – die van openbare orde – zijn, hebben o.m. tot doel het recht van elk personeelslid te vrijwaren inzake behandeling van zijn persoonlijke aangelegenheden door een gezagsdrager van zijn taalrol (arrest RvS 23.419 van 30 juni 1983).

Aangezien de administrateur-generaal niet op de bij artikel 43, § 3, 3^e lid, van de SWT voorgeschreven manier heeft bewezen de tweede taal voldoende te kennen, dient hem, met het oog op het vrijwaren van de eenheid in de rechtspraak, verplicht een tweetalig adjunct te worden toegewezen.

(Advies [<>1F]30.137 van 20 december 1999)

C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Ministerie van Verkeer:

**de dienst ADR kan geen Duitstalige leerboeken ter beschikking stellen ten behoeve van Duitstalige chauffeurs;
Nederlandstalige en Franstalige kandidaten voor het bekomen van het ADR opleidingsgetuigschrift voor vrachtwagenbestuurders moeten een door het ministerie van Verkeer opgesteld examen afleggen, terwijl dit voor Duitstalige kandidaten niet het geval is;
de erkende opleidingsinstellingen (ADR-opleidingen) in het Duitse taalgebied mogen leerboeken gebruiken die door henzelf zijn opgesteld;
voor de opleidingen en examens georganiseerd door de erkende opleidingsinstellingen uit het Duitse taalgebied bestaat er geen controle aangezien er geen enkele ambtenaar van de dienst ADR over het juiste taalbrevet beschikt.**

De VCT merkt vooreerst op dat zij voor de gedeelten van de klacht die betrekking hebben op een vermeende discriminatie van Nederlands- en Franstaligen t.o.v. Duitstaligen (eigen georganiseerde examens en zelf uitgegeven leerboeken voor de Duitstaligen) niet bevoegd is. De wijze van organiseren van de opleidingen en examens inzake de ADR-reglementering als dusdanig vormt geen administratieve handeling in de zin van de SWT.

Wat het gedeelte van de klacht inzake de Duitse handboeken betreft, verwijst de VCT naar haar advies 30.041 van 14 mei 1998 luidens hetwelk voor de berichten en mededelingen die ook de Duitstaligen aanbelangen, het Duits moet gebruikt worden.

De VCT stelt vast dat aan die vereiste is voldaan aangezien de ter beschikkingstelling van Duitstalige handboeken wordt verzorgd door het *Zentrum für Aus- und Weiterbildung des Mittelstandes*.

Wat de controle van de opleidingsinstellingen uit het Duitse taalgebied betreft, verwijst de VCT naar volgende basisprincipes.

Onder het taalstelsel van de centrale diensten zijn alle ambtenaren ingeschreven op een taalrol, de Franse of de Nederlandse, conform de bepalingen van artikel 43, § 3, 1^e lid, der SWT.

Het principe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren van de centrale diensten. De enige uitzondering die de wetgever daarop maakt, heeft betrekking op de ambtenaren van het tweetalig kader, zoals bepaald in artikel 43, § 3, alinea's 2 en 3, van dezelfde wetten.

Wat het Duitse taalgebied betreft, waarvoor er geen overeenstemmende taalrol bestaat, moet de dienst derwijze worden georganiseerd dat de ambtenaren die belast zijn met de inspectie hun handelingen kunnen stellen in het Duits en met de verantwoordelijke van de betrokken instellingen kunnen corresponderen in de taal die deze laatsten hebben gebruikt.

(Advies 30.207 van 7 januari 1999)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– RSZPPO:

klacht van een personeelslid van de BIWM – dat op grond van zijn diploma tot de Franse taalgroep behoort – wegens het ontvangen van gedeeltelijk in het Frans gestelde documenten.

De RSZPPO is een centrale dienst; de directie Kinderbijslagen is op grond van artikel 43, § 1, van de SWT, gesplitst in een Nederlandse en een Franse afdeling.

Hieruit volgt dat de RSZPPO het dossier van de klager in binnendienst in het Frans moet behandelen (artikel 39, § 1, SWT, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1°).

In zijn betrekkingen met de rechthebbende daarentegen, dient de RSZPPO, overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, gebruik te maken van de taal waarvan de betrokkene zich bedient.
(Advies 30.105 van 4 maart 1999)

- **Ministerie van Financiën - Administratie van Directe Belastingen:**
aanslagbiljet onder Franstalig adres door de dienst autobelasting gestuurd aan een Nederlandstalige uit Wezembeek-Oppem.

Het ministerie van Financiën, administratie der directe belastingen, is een dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt. Overeenkomstig de artikelen 41, § 1, en 44 van de SWT, is die ertoe gehouden voor zijn betrekkingen met een particulier, de taal te gebruiken waarvan de betrokkene zich heeft bediend voor de inschrijving van zijn voertuig bij de Directie Inschrijving der Voertuigen.

Aangezien de gebruikte taal voor de inschrijving van het voertuig het Nederlands was, diende ook het aanslagbiljet volledig in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 31.148 van 9 september 1999)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen:**
eentalig Franse brief en enquêteformulier aan de colleges van burgemeester en schepenen van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Franstalige brief aan de gemeenten van het arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, wat hun binnendienst en hun betrekkingen met de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad betreft.

Aangezien de zaak gelokaliseerd is in Brussel, valt zij onder toepassing van artikel 17, § 1, A, 6° dat verwijst naar de vermelde taal onder B van datzelfde artikel. Aangezien de zaak niet gaat over een ambtenaar van de dienst (art. 17, § 1, B, 1°) en ni et werd ingediend door een particulier (art. 17, § 1, B, 2°), valt zij dus onder toepassing van artikel 17, § 1, B, 3°. Op grond van dat artikel is de taal van de ambtenaar aan wie de zaak wordt toevertrouwd in casu bepalend.

Naar luid van het VCT-advies 1265A van 18 november 1965, moet als behandelend ambtenaar of als ambtenaar aan wie de zaak wordt toevertrouwd worden beschouwd, het personeelslid dat de zaak effectief behandelt. Aangezien de bewuste ambtenaar, blijkens telefonisch ingewonnen inlichtingen, tot de Franse taalrol behoort, is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk is maar niet gegrond.

Enquêteformulieren

Daar de bij de brief gevoegde documenten van die aard waren dat ze konden worden meegedeeld aan het publiek, moesten ze, conform artikel 40 van de SWT, dat in casu verwijst naar artikel 18, 1° lid, in het Frans en in het Nederlands zijn gesteld. Het tweede deel van de klacht is gegrond.

(Advies 29.223 van 17 juni 1999)

- **De Post:**
tweetalige documenten afgeleverd in het homogeen Nederlandse taalgebied.

Tweetalig document uitgedeeld tijdens een gewestelijke vergadering te Oostende.

Overeenkomstig artikel 33, § 1, SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan

de zetel in dat gebied gevestigd is, uitsluitend in de taal van dat gebied in zijn binnendiensten en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied.

Tweetalige bijlage door het hoofdbestuur gestuurd aan de ontvanger te De Haan.

Overeenkomstig artikel 39, § 2, SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied, de taal van dat gebied.

(Advies [<>2F] 30.104 van 4 maart 1999)

– **De Post:**

uitsluitend Franstalige vergaderingen van de postontvangers uit het Duitse taalgebied;

uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied;

het personeel in Kelmis en Raeren zou niet over de vereiste taalkennis beschikken.

Onder haar nieuwe juridische vorm blijft De Post onderworpen aan de SWT.

Franstalige vergaderingen van de Postontvangers uit het Duitse taalgebied

Aangezien niet duidelijk werd gepreciseerd om welk soort vergaderingen het gaat, kan de VCT enkel verwijzen naar de algemene principes die in de SWT zijn vastgelegd: diensten moeten in hun betrekkingen met diensten uit het Duitse taalgebied, de taal van deze laatste te gebruiken, m.a.w. het Duits. Dit, ingevolge de wettelijke eentaligheid van de homogene taalgebieden die de algemene regel is (cf. artikelen 39, § 2, 36, § 1, 2° lid, en 10, SWT).

Uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied.

Conform de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT dienen documenten bestemd voor het Duitse taalgebied in het Duits gesteld te worden.

Taalkennis van het personeel in de kantoren van Kelmis en Raeren

Beide kantoren dienen beschouwd te worden als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9, SWT. Overeenkomstig artikel 15, SWT, kan in de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent. Onder "benoeming" dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. adviezen 2.365 van 28 mei 1970, 21.029 van 21 december 1989, 23.018 van 13 juni 1991, 23.126 van 24 oktober 1991, 23.268 van 18 maart 1991 en 25.080 van 15 september 1993).

De klacht is gegrond in zoverre niet al het personeel van de postkantoren te Kelmis of Raeren over de vereiste taalkennis beschikt. Wat de ontvanger-interimaris van Kelmis betreft, dient De Post ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk een ontvanger wordt aangesteld die aan de vereisten van artikel 15, SWT, voldoet.

(Advies 30.159 van 18 november 1999)

– **Rijksdienst voor Kinderbijslag:**

Franstalige brief aan het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Lennik.

In navolging van artikel 39, § 2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied.

De Rijksdienst diende zich uitsluitend in het Nederlands te richten tot het OCMW van Lennik.

(Advies 30.190 van 14 januari 1999)

F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF

– Paleis voor Schone Kunsten:

Franstalige brieven aan bedrijven uit het Nederlandse taalgebied.

In navolging van artikel 41, § 2, van de SWT, dient het Paleis voor Schone Kunsten, aan de private bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, in de taal van dat gebied te antwoorden. Bijgevolg dienden de aangeklaagde brieven in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 31.170 van 23 september 1999)

G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Belastingen op auto's

Nederlandstalig aanslagbiljet aan een Franstalige.

Krachtens artikel 41, § 1, van de SWT gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene het bestuur van Directe Belastingen bekend was, had hij het aanslagbiljet in het Frans moeten ontvangen.

(Advies 28.087 van 18 maart 1999)

– Belgacom:

envelop met tweetalige vermelding "brief-lettre", met voorrang aan het Nederlands, gestuurd aan een particulier uit het eentalig Franse taalgebied.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 op de overheidsbedrijven stelt dat de autonome overheidsbedrijven onderworpen zijn aan de bepalingen van SWT.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met die particulier. De omslag vormt een wezenlijk onderdeel van de briefwisseling. Het hoofd en de andere vermeldingen op die briefomslag dienen in dezelfde taal als die van de briefwisseling te worden gesteld.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De rechten van de Nederlandstaligen of van de Franstaligen worden door die unieke vermelding "Brief-Lettre" niet geschaad, temeer daar Belgacom die werkwijze hanteert voor het hele land.

De VCT is niettemin van mening dat de veralgemening van tweetalige vermeldingen zou indruisen tegen de wil van de wetgever die de eentaligheid van de taalgebieden heeft willen vastleggen, met uitzondering van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en zonder afbreuk te doen aan de taalfaciliteiten die bestaan in gemeenten met een speciale regeling (cf. advies 26.180 van 9 februari 1995).

(Advies 29.084 van 10 juni 1999)

– Proximus – Belgacom Mobile:

envelop met tweetalig adres, gestuurd aan een Franstalige particulier uit het Franse taalgebied.

Krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 houdende hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en

waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Aangezien Belgacom 75% bezit van de maatschappij Proximus-Belgacom Mobile, en Belgacom zelf gecontroleerd wordt door de Belgische Staat, zijn de SWT op Proximus-Belgacom Mobile van toepassing.

In haar betrekkingen met particulieren is Proximus-Belgacom Mobile er derhalve toe gehouden de door de SWT opgelegde talen te gebruiken.

(Advies 29.120 van 4 maart 1999)

– **Belgacom:**

een teleboetiek in Anderlecht heeft een Nederlandstalig ticket uitgereikt aan een Franstalige klant.

Een kasticket is een betrekking met een particulier. Daarvoor moet een centrale dienst, conform artikel 41, § 1, SWT, de taal gebruiken waarvan die particulier gebruik heeft gemaakt.

In casu had Belgacom de klager een Franstalig document moeten bezorgen.

(Advies [><1F] 29.193 van 14 januari 1999)

– **Belgacom:**

volledig Nederlandstalige zending aan een Franstalige particulier uit Voeren.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het sturen door Belgacom Directory Services van een brief aangaande de “Belgacom Telefoongids” vormt telkenmale een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier (cf. advies 29.112/A van 12 juni 1997).

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Indien de taalaanhangigheid van de particulier de dienst niet bekend is, past deze laatste het vermoeden “juris tantum” toe, volgens hetwelk een inwoner van een gemeente uit het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied gebruikt.

Eenzijds moet worden vastgesteld dat de benaming “Berg” een plaatsnaam of toponiem is. Plaatsnamen die een topografische of historische bijzonderheid inhouden, worden niet vertaald (cf. adviezen 20.039 van 10 november 1988, 25.076 van 8 en 30 december 1993 en 26.151 van 7 september 1995).

Anderzijds kan de Franstalige vermelding van de gemeente worden beschouwd als een element dat voldoende determinerend is om het bovenvermelde vermoeden om te keren en aanwijzingen te geven over de Franse taalaanhangigheid van de klager.

De klacht is gegrond in zoverre de Franstalige vermelding van de gemeente het gevolg is van een bewuste keuze van de klager.

(Advies 29.204/A van 29 april 1999)

– **Belgacom:**

vermelding "Brief-Lettre" op omslag van brief gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

Artikel 36, § 1 van de wet van 21 maart 1991 op de autonome overheidsbedrijven bepaalt dat deze laatste onderworpen zijn aan de SWT.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met die particulier. De omslag vormt een wezenlijk onderdeel van de brief. Het hoofd en de andere vermeldingen op die briefomslag dienen in dezelfde taal als die van de brief worden gesteld (cf. advies 1.050 van 23 september 1965).

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De VCT is van oordeel dat de rechten van de Nederlandstaligen of van de Franstaligen door die unieke vermelding "Brief-Lettre" niet worden geschaad, temeer daar Belgacom die werkwijze hanteert voor het hele land.

Zij is niettemin van mening dat de veralgemening van tweetalige vermeldingen zou indruisen tegen de wil van de wetgever die de eentaligheid van de taalgebieden heeft willen vastleggen, met uitzondering van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en zonder afbreuk te doen aan de taalfaciliteiten die bestaan in gemeenten met een speciale regeling (cf. advies 26.180 van 9 februari 1995).

(Advies 29.262/B van 10 juni 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
de ombudsdienst stuurt een Nederlandstalige klant een dito brief met Franstalige vermelding *le médiateur*.

Bij koninklijk besluit van 9 oktober 1992 werd onder meer bij het autonoom overheidsbedrijf NMBS een ombudsdienst opgericht, waarvan de bevoegdheden nader waren bepaald in de artikelen 43 tot 46 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

De ombudsdienst onderzoekt de klachten van de gebruikers met betrekking tot de activiteiten van het autonoom overheidsbedrijf en tracht beide partijen te verzoenen. Indien hij daar niet in slaagt, brengt hij een advies uit (artikelen 8 en 12 van het koninklijk besluit van 9 oktober 1992).

De ombudsdienst kan worden beschouwd als een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd is (artikel 44, SWT). De bepalingen van afdeling I, met uitzondering van artikel 43, § 6, van de SWT zijn erop toepasselijk.

Voor zijn betrekkingen met een particulier maakt een dergelijke dienst gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend, in casu het Nederlands (artikel 41, § 1, SWT).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT maakt iedere vermelding die voorkomt op een brief daar een wezenlijk deel van uit, en moet die in dezelfde taal zijn gesteld als de brief. In het onderhavige geval had de titel van de ondertekenaar in het Nederlands moeten voorkomen.

(Advies [$\langle \rangle$ 1F] 29.287/M van 7 oktober 1999)

– **Vaste Nationale Cultuurpactcommissie:**
Franstalige vermeldingen op overschrijvingsformulieren en rekeningsuittreksels van een Nederlandstalig lid.

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie die is ingesteld bij wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, is een centrale dienst in de zin van SWT.

In navolging van artikel 41, § 1, SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De vermeldingen op het rekeninguittreksel dienden bijgevolg uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De vermelding van een tweetalige benaming en adres op de overschrijvingsbulletins en rekeninguittreksels kan evenmin aanvaard worden.

(Advies 29.317 van 11 februari 1999)

– **Bestuur van BTW:**

Nederlandstalige documenten bestemd voor een Franstalige inwoner van Voeren.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT moesten de bewuste documenten, die als betrekkingen met particulieren worden beschouwd, in het Frans worden gericht aan de klaagster wier taalaanhorigheid het hoofdbestuur van de BTW bekend was.

(Advies 30.055 van 28 januari 1999)

– **Belgacom:**

Nederlandstalige documenten voor een Franstalige vzw uit Voeren.

De NV Belgacom – *Directory Services* werd op 21 oktober 1994 opgericht en houdt zich bezig met het uitgeven en het verspreiden over het gehele land van de Belgacom-telefoongidsen.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde SWT (cf. het advies 27.043 van 13 juli 1995).

De VCT is niet onkundig van het feit dat BDS heeft opgehouden te bestaan. Zij is echter van oordeel dat, aangezien Belgacom 80% van de maatschappij Belgacom – *Directory Services* bezat, en Belgacom zelf gecontroleerd wordt door de Belgische Staat, de SWT op Belgacom – *Directory Services* van toepassing waren op het ogenblik van de klacht.

Overeenkomstig de rechtspraak van de VCT, moet het sturen van documenten aan een particulier beschouwd worden als een betrekking met die laatste.

Luidens artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In het onderhavige geval was de taalaanhorigheid van de klaagster Belgacom – *Directory Services* wel degelijk bekend, aangezien de drukproef in het Frans was gesteld.

(Advies 30.077 van 28 januari 1999)

– **Rijksdienst voor Werknemerspensioenen:**

onthaal in het Frans.

De Rijksdienst is een centrale dienst, die op grond van artikel 41, § 1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, in casu het Nederlands. Onthaal is een betrekking met een particulier. Het had in het Nederlands moeten plaatsvinden.

(Advies 30.098 van 29 april 1999)

– **RSZPPO:**

klacht van een personeelslid van de BIWM – dat op grond van zijn diploma tot de Franse taalgroep behoort – wegens het ontvangen van gedeeltelijk in het Frans gestelde documenten.

De RSZPPO is een centrale dienst; de directie Kinderbijslagen is op grond van artikel 43, § 1, van de SWT, gesplitst in een Nederlandse en een Franse afdeling.

Hieruit volgt dat de RSZPPO het dossier van de klager in binnendienst in het Frans moet behandelen (artikel 39, § 1, SWT, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1°).

In zijn betrekkingen met de rechthebbende daarentegen, dient de RSZPPO, overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, gebruik te maken van de taal waarvan de betrokkene zich bedient.

(Advies [><1F] 30.105 van 4 maart 1999)

– **Belgacom – Business Customers Division:**

Nederlandstalige informatiebrief aan een Franstalige uit Linkebeek betreffende de invoering van een tarifieringsysteem per seconde.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven zijn onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

(Advies 30.106/B van 28 januari 1999)

– **Ministerie van Buitenlandse Zaken:**

deurwachter die enkel Frans en Arabisch spreekt.

Het onthaal bij de dienst Legalisatie is een betrekking met een particulier.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken is een centrale dienst, die op grond van artikel 41, § 1, van de SWT, in zijn betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, in casu het Nederlands.

Hoewel niets belet dat schikkingen worden getroffen om anderstaligen in staat te stellen zich verstaanbaar te maken, komt de betrokken deurwachter dagelijks in aanraking met een publiek dat ook Nederlandstalig is; hij moet die Nederlandstaligen in hun eigen taal te woord kunnen staan.

(Advies 30.110 van 10 juni 1999)

– **Belgacom:**

twee Nederlandstalige facturen gestuurd aan een Franstalige uit Wezembeek-Oppem, ondanks zijn terugsturen van drie recente Nederlandstalige reclames en zijn mededeling van adreswijziging.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het sturen van documenten aan een particulier is een betrekking met die laatste.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Voor haar betrekkingen met een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem, had Belgacom uitsluitend gebruik dienen te maken van het Frans.

(Advies 30.176 - 30.233 van 4 maart 1999)

– **Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie:**
taalgebruik tijdens een inspectiebezoek;
briefomslagen met Franstalige adresklever.

De bedoelde administratie is een centrale dienst die op grond van artikel 41, § 1, van de SWT, in zijn betrekkingen met particulieren gebruik maakt van die taal waarvan de particulier zich bedient, in casu het Nederlands.

Het sturen van brieven en een onderhoud ter plaatse zijn betrekkingen met particulieren. Op grond hiervan dienden de betwiste briefomslagen volledig in het Nederlands te zijn.

Bij het onderhoud ter plaatse heeft één ambtenaar het gesprek blijkbaar vrij gebrekkig in het Nederlands geopend, maar werd de conversatie zonder problemen voortgezet met een tweede ambtenaar.

De klagers en de onderzoeker hebben zich hierbij dus moeiteloos in het Nederlands kunnen uitdrukken.

De klacht is enkel gegrond wat de Franse vermeldingen op de briefomslagen betreft.
(Advies 30.179 van 10 juni 1999)

– **Belgacom – Residential Customers Division:**
Nederlandstalige handelsbriefwisseling aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode wiens taalaanhorigheid nochtans bekend was (Franstalig abonnementscontract).

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan SWT.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bijgevolg had de handelscorrespondentie de klager in het Frans moeten worden toegestuurd.

(Advies 30.366 van 7 oktober 1999)

– **Belgacom – Residential Customers Division:**
Nederlandstalige brief aan een Franstalige uit Linkebeek.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de SWT.

Het sturen van een brief aan een abonnee is een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalkeuze van de betrokkene Belgacom bekend was, had de brief in het Frans moeten zijn gestuurd.

(Advies [<>1N] 30.372 van 17 juni 1999)

– **De Bank van De Post:**
tweetalig bericht aan een Nederlandstalige particulier.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt in zijn § 1 dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

In navolging van artikel 41, § 1, SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bijgevolg diende het bericht uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.
(Advies 31.030 van 16 december 1999)

– **Nationale maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
sturen van een fiscaal attest aan een Nederlandstalige.

Het sturen van een document – in casu een fiscaal attest – aan een particulier, moet worden beschouwd als een betrekking met deze laatste.

De NMBS is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

In uitvoering van artikel 41, § 1, van de SWT, is de NMBS ertoe gehouden voor haar betrekkingen met een particulier gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer de dienst de taalaanhorigheid van de particulier niet kent, moet hij voortgaan op het vermoeden juris tantum volgens hetwelk de taal van de woonplaats van de betrokkene ook de taal van deze laatste is.

(Advies 31.048 van 1 juli 1998)

– **Algemeen Rijksarchief:**
in de leeszaal van de archiefstukken kon de vraag van een Nederlandstalige bezoeker niet worden beantwoord.

Het gaat in casu om een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren, die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klager, een Nederlandstalige, had in het Nederlands moeten geholpen worden.

(Advies 31.049 van 2 september 1999)

– **Ministerie van Verkeer:**
sturen van een Nederlandstalig bewijs van geneeskundige schifting aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Het sturen van een document aan een particulier moet worden beschouwd als een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. In casu was de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend.

(Advies 31.072 van 21 oktober 1999)

– **Ministerie van Binnenlandse Zaken:**
Franstalig antwoord van de minister op een Duitstalige brief van een inwoner uit Eupen.

Blijkens artikel 41, § 1, van de SWT, maken de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. In casu diende de minister van Binnenlandse Zaken dan ook een Duitstalige brief van een inwoner van Eupen in het Duits te beantwoorden.

(Advies 31.079 van 20 december 1999)

– **De Post:**
gebruik, bij aangetekende zendingen, van de afkortingen *RP* en *AR* die uit het Frans stammen.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt in zijn § 1 dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen, die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

De Post blijft derhalve in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken (cf. adviezen 25.142 van 31 maart 1994 en 27.153 van 11 januari 1996).

Het overhandigen van aangetekende zendingen is een betrekking met een particulier, in casu een particulier uit het Nederlandse taalgebied, die het Nederlands wenst te gebruiken.

Het gebruik van de betwiste afkortingen is meer dan 150 jaar oud. Het zijn standaardafkortingen geworden, die op zichzelf staan, en feitelijk de band met hun oorspronkelijke taal verloren hebben. Dit blijkt des te meer uit het feit dat ze ook internationaal in zwang zijn.

De klacht is ongegrond.

(Advies 31.088 van 25 november 1999)

– **Vast Wervingssecretariaat:**
Franse replek op een Duitstalige brief en examenuitleg in gebrekkig Duits.

Het Vast Wervingssecretariaat is een federale dienst met afzonderlijk beheer die sinds 1 januari 1995 tot het Ministerie van Ambtenarenzaken behoort en waarvan de werkring het hele land bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, moeten de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, in casu dus het Duits.

Wat de klacht betreft dat het taalgebruik in de Duitstalige nota betreffende de examenprocedure van een bedenkelijke kwaliteit zou zijn, acht de VCT zich onbevoegd om hierover een uitspraak te doen. De kwaliteit van het taalgebruik behoort immers tot de "luister van de taal" waarvoor de VCT niet bevoegd is.

Niettemin is de VCT van oordeel dat, opdat zou worden voldaan aan de bepalingen van de SWT, het taalgebruik niet van die aard kan zijn dat de normale begrijpbaarheid in het gedrang komt, hetgeen in casu niet het geval is.

(Advies 31.109 van 2 september 1999)

- **Ministerie van Financiën:**
sturen van een Nederlandstalig kadastraal uittreksel en dito pensioenfiche aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode.

Kadastraal uittreksel

De gewestelijke dienst van het kadaster te Brussel moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 35, § 1, van de SWT, dient een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Pensioenfiche

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten, zoals de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De taalaanhorigheid van de betrokkene was bekend.

Hoewel gegrond, was de klacht achterhaald, aangezien de klager de documenten achteraf in het Frans kreeg toegestuurd.

(Advies 31.118 van 9 december 1999)

H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **De Post:**
zelfklever met vermelding *A Prior* op luchtpost.

Evenmin als het gebruik van de benamingen *Go Pass* en *Golden Railpass* door de NMBS, *Brussels Business Pass* door de MIVB en de benaming *Brussels Dog Show* op briefwisseling heeft toegestaan, is het aanbrengen van de zelfklever met de vermelding *A Prior* op luchtpost, niet in strijd is met de SWT, aangezien die zelfklever bestemd is voor internationale post.

(Advies 28.179 van 25 maart 1999)

- **Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen:**
een dode duif gevonden in Wachtebeke droeg een ring van het instituut met eentalig Franse inscripties.

De ring is enerzijds een intern werkinstrument dat dient voor wetenschappelijk onderzoek, en anderzijds, een bericht of mededeling aan het publiek in eigen land.

Het bedoelde instituut is een centrale dienst waarvan de werkkring het hele grondgebied bestrijkt.

Op grond van artikel 40 van de SWT moeten de vermeldingen op de ringen zowel in het Nederlands als het Frans gesteld zijn.

(Advies 29.199 van 16 december 1999)

- **Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen:**
eentalig Franse brief en enquêteformulier aan de colleges van burgemeester en schepenen van de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Franstalige brief aan de gemeenten van het arrondissement Brussel-Hoofdstad

Krachtens artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, wat hun binnendienst en hun betrekkingen met de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad betreft.

Aangezien de zaak gelokaliseerd is in Brussel, valt zij onder toepassing van artikel 17, § 1, A, 6° dat verwijst naar de vermelde taal onder B van datzelfde artikel.

Aangezien de zaak niet gaat over een ambtenaar van de dienst (art. 17, § 1, B, 1°) en niet werd ingediend door een particulier (art. 17, § 1, B, 2°), valt zij dus onder toepassing van artikel 17, § 1, B, 3°.

Op grond van dat artikel is de taal van de ambtenaar aan wie de zaak wordt toevertrouwd in casu bepalend.

Naar luid van het VCT-advies 1265A van 18 november 1965, moet als behandelend ambtenaar of als ambtenaar aan wie de zaak wordt toevertrouwd worden beschouwd, het personeelslid dat de zaak effectief behandelt.

Aangezien de bewuste ambtenaar, blijkens telefonisch ingewonnen inlichtingen, tot de Franse taalrol behoort, is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk is maar niet gegrond.

Enquêteformulieren

Aangezien de bij de brief gevoegde documenten van die aard waren dat ze konden worden meegedeeld aan het publiek, moesten ze, conform artikel 40 van de SWT, dat in casu verwijst naar artikel 18, 1° lid, in het Frans en in het Nederlands zijn gesteld.

Het tweede deel van de klacht is gegrond.

(Advies 29.223 van 17 juni 1999)

– Belgacom:

eentalig Nederlandse vermeldingen in de rubriek "0800-Nummers" van de Witte Gids 1997-1998.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, waarop artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Belgacom dient in navolging van de artikelen 18 en 40 van de SWT de berichten en mededelingen bestemd voor Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans te stellen.
(Advies 29.227 van 17 maart 1999)

– Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid:

publicatie van een tweetalige aankondiging in het Nederlandstalige blad "Dynamiek" en in de Franstalige tegenhanger ervan, *Entreprendre*, van december 1997.

De DOSZ een uitvoeringsdienst waarvan de zetel is gevestigd in Brussel-Hoofdstad en de werkkring het hele land bestrijkt, in de zin van artikel 44 van de SWT.

Naar luid van de artikelen 44 en 40, § 2, van de SWT, stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks richt tot het publiek, in het Nederlands en in het Frans.

Beide teksten moeten identiek zijn (zelfde inhoud) en tegelijk worden geplaatst in publicaties met dezelfde verschijningsnorm.

In casu kon de aankondiging worden gepubliceerd, ofwel in het Nederlands in "Dynamiek" en in het Frans in *Entreprendre*, ofwel in het Nederlands en in het Frans, tegelijk in elk van beide tijdschriften.

Een tweetalige aankondiging die simultaan wordt gepubliceerd in twee tijdschriften – een Frans en een Nederlands die elkaars tegenhanger zijn, is niet strijdig met de taalwetgeving.

(Advies 30.034/24 van 20 mei 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**

eentalig Franse folders in het Duitse taalgebied in het kader van de informatiecampagne over de nieuwe dienstregeling van 30 augustus 1998.

Overeenkomstig artikel 40, 2^e lid, van de SWT, dient de NMBS als centrale dienst haar berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Wat de gemeenten uit het Duitse taalgebied betreft, heeft de VCT herhaaldelijk geconstateerd dat, alhoewel artikel 40, 2^e lid, SWT, niet in Duitstalige mededelingen voorziet, ervoor moest gezorgd worden dat berichten en mededelingen van de centrale diensten die de Duitstalige bevolking kunnen aanbelangen, ook in het Duits worden verspreid, temeer daar de Duitstalige Gemeenschap in de huidige staatsstructuur een volwaardige gemeenschap is.

Zo heeft de VCT in haar advies 23.002-23.003 van 28 maart 1991 geoordeeld dat een mededeling van een centrale dienst in een dagblad van het Duitse taalgebied, in het Duits en in het Frans moest worden gepubliceerd (cf. ook advies 28.150 van 10 juli 1997, advies 28.235 van 24 april 1997 en advies 29.333 van 8 januari 1998).

De NMBS moest er in casu op toezien dat de firma die de folders verspreidde, de taalwetten op een correcte manier toepaste. Blijkens artikel 50, SWT, ontslaat de aanstelling van private medewerkers de diensten immers niet van de toepassing van de SWT.

(Advies 30.224 van 2 september 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**

de brochure (Franse versie) *Hiver 98-99 en train vers les vacances* bevat een plattegrond van Brussel waarop de straatnamen enkel in het Nederlands zijn vermeld.

De brochures van de NMBS zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, 2^e lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 30.371 van 23 september 1999)

I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– **Minister van Financiën:**

vraag om advies betreffende het taalgebruik voor de aanstellingsbewijzen van de personeelsleden van zijn ministerie.

Met betrekking tot de ambtenaren van de centrale administraties, heeft dit aanstellingsbewijs de waarde van een getuigschrift in de zin van de SWT. Overeenkomstig de artikelen 39 en 43 van die wetten, moet een dergelijk document gesteld zijn in de taal die overeenstemt met de taalrol van de ambtenaar.

Met betrekking tot de ambtenaren van de buitendiensten, die gemachtigd zijn om controles te verrichten bij openbare of rechtspersonen overeenkomstig de in het ontwerp van koninklijk besluit aangehaalde bepalingen, vertoont dit aanstellingsbewijs vooral het karakter van een betrekking met particulieren. Bijgevolg moeten op de aanstellingsbewijzen van de ambtenaren van de buitendiensten, de bepalingen van de SWT worden toegepast die het gebruik van de talen regelen bij de contacten met particulieren in de gewestelijke diensten (artikelen 33 tot 35 van de SWT).
(Advies 30.305 van 4 maart 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
Nederlandstalige uitbetalingen aan een Franstalige uit Vitrival.

Rekeninguittreksels zijn, in de zin van de SWT, verklaringen. Zij worden aan particulieren afgegeven door een dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt (cf. o.m. de adviezen 3.066 en 3.069 van 29 oktober 1970, 27.131 van 7 september 1995 en 28.057 van 20 september 1996).

Artikel 42 van de SWT bepaalt dat de centrale diensten de verklaringen stellen in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt.

De NMBS, die een centrale dienst is, had met toepassing van het voormelde artikel 42, het rekeninguittreksel in de taal van de particulier moeten stellen.

(Advies 31.131 van 21 oktober 1999)

– **Minister van Binnenlandse Zaken:**

vraag om advies betreffende een ontwerp van ministerieel besluit aangaande de identificatiekaarten voor het personeel van de bewakingsondernemingen.

De identificatiekaart moet worden beschouwd als een getuigschrift dat door een centrale dienst aan een particulier wordt afgeleverd.

Overeenkomstig artikel 42 van de SWT, stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

De modellen van de identificatiekaart zijn derhalve conform dit artikel, wat de persoonlijke vermeldingen betreft.

Wat de drietaligheid van de hoofd van de kaart betreft, is de VCT van oordeel dat de houders van die kaarten activiteiten kunnen uitoefenen die zich uitstrekken over meer dan één taalgebied, en stemt zij er bijgevolg, om functionele redenen, mee in.

(Advies 31.190 van 9 september 1999)

– **Ministerie van Buitenlandse Zaken:**

Nederlandstalig paspoort met aanduiding van het geslacht door “F” i.p.v. “V”.

De burgemeester levert de paspoorten af als tussenpersoon voor en namens het ministerie van Buitenlandse Zaken, dat in casu erkent dat er een fout begaan werd door de onderneming die belast is met het opmaken van de paspoorten.

Volgens artikel 42 van de SWT stellen de centrale diensten de akten, getuigschriften en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt. Ingevolge artikel 50 van de SWT is ook de onderneming die belast is met het opmaken van de paspoorten, ertoe gehouden de SWT na te leven.

(Advies 31.213 van 7 oktober 1999)

J. SABENA

- **Sabena:**
overtreding van de taalwetgeving.

Sabena is een dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt. Bij koninklijk besluit van 10 oktober 1978 werden bijzondere maatregelen genomen die beantwoorden aan de exploitatievoorwaarden eigen aan de maatschappij. De artikelen 7 en 10, § 2, daarvan, werden niet overtreden. De klacht is ongegrond.
(Advies 29.201 van 10 juni 1999)

- **C/G - Sabena Hotels:**
plaatsen van een Franstalige advertentie in het weekblad *Vlan* voor de aanwerving van een technisch verantwoordelijke van *Sabena hotels*.

De C/G nv is een private medewerker van Sabena in de zin van artikel 50 van de SWT.

Berichten en mededelingen van een private medewerker van Sabena, die bestemd zijn voor het publiek, zijn onderworpen aan dezelfde taalverplichtingen als die welke van toepassing zijn op Sabena.
(Advies 30.034/42 van 29 april 1999)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. NIET-NALEVING VAN DE TAALKADERS

- **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Dienst A1 (Directie Vervoerbeleid):**
niet-naleving van de taalkaders op de 2^e, 3^e en 4^e trap.

Uit de meegedeelde cijfers blijkt dat de taalkaders in de voornoemde dienst niet worden nageleefd.

De verhoudingen, zoals vastgelegd bij koninklijk besluit van 6 mei 1999, moeten in alle omstandigheden per trap moeten worden nageleefd, niet enkel voor het gehele departement, maar tevens per dienst en subdienst, opdat benoemingen slechts zouden mogelijk zijn bij een volstrekte naleving van die verhoudingen, volgens welke de betrekkingen aan het Nederlandse of het Franse kader worden toegewezen.

De benoemende overheid is er bijgevolg toe gehouden om bij iedere aanwerving, benoeming of bevordering rekening te houden met de in de taalkaders vastgelegde verdeling.

Artikel 43, § 5, van de SWT, bepaalt bovendien dat de bevorderingen geschieden per kader. En een betrekking die aan een bepaald taalkader toekomt, mag slechts worden bekleed door een ambtenaar die tot die welbepaalde taalrol behoort.

De VCT neemt akte van de moeilijkheden die bij de werving van Nederlandstalige personeelsleden voor de bewuste dienst zijn gerezen, en dringt erop aan dat er terzake niettemin een grotere inspanning zou worden geleverd.
(Advies [\leq 1F] 30.277 van 16 december 1999)

B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp:

**taalgebruik tijdens tweetalige vergaderingen, bij opleidingen en bijscholingen, en in binnendienst;
taalkennis van het personeel van de centrale 100.**

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het ganse grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt de DBDMH onder toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is die dienst onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V van de SWT.

Taal van de stukken voor vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd

Ofschoon de wet zulks niet voorschrijft, kan worden geëist dat alle stukken die nodig zijn voor het goed verloop van een tweetalige vergadering, alsook de notulen ervan, in de andere taal worden omgezet. Het komt de overheid toe uit te maken of de documenten moeten worden vertaald opdat alle deelnemers van een vergadering deze laatste zouden kunnen begrijpen.

Mondelinge taalgebruik tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd

Het mondelinge taalgebruik tijdens tweetalige vergaderingen wordt door de SWT niet geregeld. Niettemin komt het de verantwoordelijke overheid de nodige – en aan het belang van de vergadering aangepaste – maatregelen te nemen opdat alle deelnemers ten volle deel kunnen hebben aan de besprekingen (cf. advies 18.136 van 8 januari 1987).

Brieven die door de dienst werden gestuurd aan de klager, een vakbondsafgevaardigde van de Nederlandse taalrol

Overeenkomstig artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1° van de SWT, moet de DBDMH, in een zaak die een ambtenaar van de dienst betreft, de taal gebruiken die overeenstemt met de taalrol van die ambtenaar.

Centrale 100

De 100-telefooncentrale moet derwijze georganiseerd zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is. Bij de huidige stand van de wetgeving kan de tweetaligheid echter niet worden opgelegd aan personeelsleden die niet op het tweetalig kader staan.

Zulks neemt echter niet weg dat het, met het oog op veiligheid en doelmatigheid, wenselijk blijft dat elk personeelslid van een dienst een aan zijn functie aangepaste kennis van het Nederlands en van het Frans bezit (cf. advies 30.322 van 4 december 1998).

Opleidingen

- Medische school van de DBDMH.

Het strookt met de geest van de artikelen 43 en 39, § 1 – waardoor terzake wordt verwezen naar artikel 17, § 1, B, 1° – dat de voor de personeelsleden van een centrale dienst georganiseerde opleidingen de taalrol van het personeelslid in acht nemen (cf. advies 25.137 van 4 mei 1995 aangaande de GSOB).

- Brandweeropleiding.

Uit het antwoord van de minister blijkt dat de opleidingen gebeuren conform de taal van de personeelsleden.

De VCT dringt er evenwel op aan dat de oefeningen in de vooruitgeschoven posten daadwerkelijk in beide talen zouden verlopen.

(Advies 29.332/F van 10 juni 1999)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
uitsluitend Franstalige instructies en mededelingen aan reizigers van tram 52 aan de beginhalte Esplanade bij het overstappen naar een ander voertuig.

Tram- en busbestuurders van de MIVB maken deel uit van het werkliedenpersoneel. Daar ze echter door hun functie in contact komen met het publiek, moeten ze overeenkomstig artikel 21, § 5, van de SWT, voor het Vast Wervingssecretariaat een mondeling examen afleggen over de elementaire kennis van de tweede taal.

De VCT is zich bewust van de moeilijkheden waarmee de MIVB te kampen heeft en van de inspanningen die de maatschappij levert om de kennis van de tweede taal bij haar personeel te verbeteren.

(Advies [\leftrightarrow 1N] 30.034/34 van 23 september 1999)

- **TEC:**
eentalige Franse bushalteborden, alsook Franstalige bus chauffeurs in de gemeente Voeren.

De Waalse vervoermaatschappij *TEC*, een gedecentraliseerde dienst van de Waalse regering, dient haar berichten en mededelingen aan het publiek in de gemeente Voeren in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Het personeel dat de busdiensten verzekert moet het Nederlands machtig zijn.

(Advies 30.139 van 18 maart 1999)

C. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp:**
taalgebruik tijdens tweetalige vergaderingen, bij opleidingen en bijscholingen, en in binnendienst;
taalkennis van het personeel van de centrale 100.

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkruis het ganse grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt de DBDMH onder toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is die dienst onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V van de SWT.

Taal van de stukken voor vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd

Ofschoon de wet zulks niet voorschrijft, kan worden geëist dat alle stukken die nodig zijn voor het goed verloop van een tweetalige vergadering, alsook de notulen ervan, in de andere taal worden omgezet. Het komt de overheid toe uit te maken of de documenten moeten worden vertaald opdat alle deelnemers van een vergadering deze laatste zouden kunnen begrijpen.

Mondelinge taalgebruik tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd

Het mondelinge taalgebruik tijdens tweetalige vergaderingen wordt door de SWT niet geregeld. Niettemin komt het de verantwoordelijke overheid de nodige – en aan het belang van de vergadering aangepaste – maatregelen te nemen opdat alle deelnemers ten volle deel kunnen hebben aan de besprekingen (cf. advies 18.136 van 8 januari 1987).

Brieven die door de dienst werden gestuurd aan de klager, een vakbondsafgevaardigde van de Nederlandse taalrol

Overeenkomstig artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1°, van de SWT, moet de DBDMH, in een zaak die een ambtenaar van de dienst betreft, de taal gebruiken die overeenstemt met de taalrol van die ambtenaar.

Centrale 100

De 100-telefooncentrale moet derwijze georganiseerd zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is. Bij de huidige stand van de wetgeving kan de tweetaligheid echter niet worden opgelegd aan personeelsleden die niet op het tweetalig kader staan. Zulks neemt echter niet weg dat het, met het oog op veiligheid en doelmatigheid, wenselijk blijft dat elk personeelslid van een dienst een aan zijn functie aangepaste kennis van het Nederlands en van het Frans bezit (cf. advies 30.322 van 4 december 1998).

Opleidingen

- Medische school van de DBDMH.

Het strookt met de geest van de artikelen 43 en 39, § 1 – waardoor terzake wordt verwezen naar artikel 17, § 1, B, 1° – dat de voor de personeelsleden van een centrale dienst georganiseerde opleidingen de taalrol van het personeelslid in acht nemen (cf. advies 25.137 van 4 mei 1995 aangaande de GSOB).

- Brandweeropleiding.

Uit het antwoord van de minister blijkt dat de opleidingen gebeuren conform de taal van de personeelsleden. De VCT dringt er evenwel op aan dat de oefeningen in de vooruitgeschoven posten daadwerkelijk in beide talen zouden verlopen.

(Advies 29.332/F van 10 juni 1999)

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering - Bestuur Uitrusting en Vervoer:**
het "Principieel Akkoord tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ter regeling van de samenwerking inzake gemeenschappelijke mobiliteitsproblemen" mag in binnendienst enkel in het Nederlands afgehandeld worden, terwijl het akkoord in beide talen werd opgemaakt en vermeldt dat beide teksten dezelfde rechtskracht hebben.

De behandeling in binnendienst in de administratie van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering wordt geregeld door artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat verwijst naar artikel 39 van de SWT. Artikel 39 van de SWT verwijst op zijn beurt naar artikel 17, § 1, SWT, met de toevoeging dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van artikel 17, § 1, SWT.

In haar vaste rechtspraak m.b.t. taalkaderdossiers heeft de VCT meermaals geoordeeld dat beleidsvoorbereidend werk, zoals het maken van algemene regelgeving of het doen van studies m.b.t. een bepaald beleidsaspect, te beschouwen is als studie- en conceptietaken.

Beleidsvoorbereidend werk, voorbereiding van algemene regelgeving in het bijzonder, kan derhalve niet beschouwd worden als gelokaliseerd of lokaliseerbaar.

De noties gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn eerder aan te wenden wanneer het gaat om concrete dossiers betreffende bv. personen of goederen (bv. een zaak is te lokaliseren daar waar de aanvraag is ingediend, daar waar het onroerend goed ligt, daar waar iets of iemand is ingeschreven, enz...).

De behandeling van het akkoord door de administratie van het Bestuur Uitrusting en Vervoer is te beschouwen als beleidsvoorbereidend werk betreffende een algemene aangelegenheid van regelgeving, en betreft als dusdanig een niet gelokaliseerde of lokaliseerbare zaak.

Derhalve is de taalrol van de behandelende ambtenaar determinerend voor het behandelen van het dossier in kwestie (art. 17 § 1, B, 3°, SWT). De klacht is ongegrond.

(Advies 30.267 van 25 maart 1999)

- **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld:**
Nederlandstalig betaalbiljet gestuurd aan Franstalige inwoners van de randgemeenten.

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens de artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Adviezen [<>1N] 30.261 - 30.295, 30.279)

(Adviezen [<>1N] 30.314 - 30.317 - 30.342 - 30.344 van 2 september 1999)

(Advies [<>1N] 30.310 van 1 juli 1999)

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**

Nederlandstalige herinneringsbrief betreffende de betaling van de heffing 1998, gestuurd aan een Franstalige inwoner van een randgemeente die nochtans een Franstalig exemplaar van het betaalbiljet had gevraagd.

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies [<>1N] 31.169 van 16 december 1999)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
eentaling Nederlandse kaart in de brievenbus van een (overleden) Franstalige inwoner van Voeren.

Een kaart die door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aan een abonnee wordt overhandigd, is een betrekking van een openbare dienst met een particulier.

Artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft betrekking op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt. Artikel 36, § 2, van die wet bepaalt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de bovenbedoelde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 12, 3^e lid, van de SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten (zoals Voeren), de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Eenzijds blijkt uit de beweringen van de klagster dat de taalaanhorigheid van de overledene de VMW bekend was.

Anderzijds verklaart de VMW dat zij in haar computerbestand geen gegevens over de overledene terugvindt.

Aangezien de feiten in casu niet met zekerheid kunnen worden vastgesteld, kan de VCT zich niet uitspreken ten gronde.

(Advies 29.204/B van 14 januari 1999)

– **Gemeenschapscentrum "De Platoon":**

geen Nederlandstalige communicatie of contracten tussen het centrum en de huurders van de infrastructuur ervan.

Aangezien de directeur-coördinator van het centrum de aangeklaagde feiten tegenspreekt, kan de VCT geen uitspraak doen over de klacht.

In het algemeen stelt zij evenwel het volgende.

Het bewuste gemeenschapscentrum is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, en is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

In navolging van artikel 12, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied gevestigd is, uitsluitend het Nederlands voor zijn betrekking met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

(Advies 29.233/J van 18 november 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

Nederlandstalig antwoord aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft betrekking op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt. Artikel 36, § 2, van die wet bepaalt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de bovenbedoelde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 12, 3^e lid, van de SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten (zoals Voeren), de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het onderhavige geval blijkt dat de Franse taalaanhorigheid van de klager de dienst bekend was (het vorig schrijven van de klager was in het Frans; in haar antwoord vermeldt de VMM het adres van de klager gedeeltelijk in het Frans).

(Adviezen 29.322 en 29.360 van 9 december 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

sturen aan een Franstalige van een brief en een afschrift van een beslissing, beide met Nederlandstalige vermeldingen; gebrekkig taalgebruik zowel inzake woordenschat als inzake vorm.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Volgens artikel 25, 1^e lid, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat het laatste punt van de klacht betreft, acht de VCT zich niet bevoegd om daaromtrent uitspraak te doen. De kwaliteit van het taalgebruik heeft immers te maken met de luister van de taal, een materie die buiten haar bevoegdheid valt.

(Advies 29.323 van 9 september 1999)

– **Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel:**

brief aan een Nederlandstalige particulier, weliswaar gesteld in het Nederlands maar met tweetalig briefhoofd waarin voorrang wordt verleend aan het Frans.

De bedoelde maatschappij is een instelling die ressorteert onder het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en derhalve onder toepassing valt van de bepalingen van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Dat artikel verwijst naar artikel 41, § 1, van de SWT.

Op grond van die bepalingen maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het hele grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd, d.i. van het Nederlands en van het Frans. Een brief is een betrekking met een particulier.

In het onderhavige geval was de door de betrokkene gebruikte taal het Nederlands. Bijgevolg diende de brief volledig in het Nederlands te zijn gesteld, vermeldingen en briefhoofd inbegrepen.

(Advies 29.348/J van 9 december 1999)

– **Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest:**

Nederlandstalige brief en envelop met tweetalige vermeldingen en voorrang voor het Frans, gestuurd aan een Nederlandstalige.

Het CIBG is een instelling die ressorteert onder het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en derhalve onder toepassing valt van de bepalingen van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Dat artikel verwijst naar artikel 41, § 1, van de SWT.

Op grond van die bepalingen maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het hele grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd, d.i. van het Nederlands en van het Frans.

Een brief en zijn envelop zijn een betrekking met een particulier.

In het onderhavige geval was de door de betrokkene gebruikte taal het Nederlands. Bijgevolg dienden de brief en de envelop volledig in het Nederlands te zijn gesteld, vermeldingen en briefhoofd inbegrepen.

(Advies 29.348/K van 29 april 1999)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
een buschauffeur heeft geen antwoord gegeven op een Nederlandstalige vraag om inlichtingen van een gebruiker.

De MIVB is een dienst in de zin van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Artikel 33 van de voornoemde wet bepaalt dat de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT (plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad), in casu aan de artikelen 19 en 21, § 5.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 21, § 5, SWT, bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De bestuurders van tram- of buslijnen van Brussel-Hoofdstad dienen bijgevolg in hun betrekkingen met passagiers, het Nederlands of het Frans te gebruiken.

(Adviezen 30.009 van 16 december en 30.124 van 14 januari 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalig aangifteformulier gestuurd aan Franstalige landbouwers uit Voeren.

Het betreffende aangifteformulier is een bescheid als bedoeld in artikel 52, SWT. Een landbouwonderneming wordt echter niet als nijverheids-, handels-, of financebedrijf beschouwd. Artikel 52 is dus niet van toepassing en het sturen van het bedoelde formulier moet als een betrekking met een particulier worden beschouwd. Wanneer de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend is, moet het formulier in die taal worden gestuurd.

(Advies [><1N] 30.045 van 18 maart 1999)

– **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - Dienst Kijk- en Luistergeld:**
Nederlandstalige heffingsbiljetten gestuurd aan Franstaligen uit de rand- en taalgrensgemeenten wier taalaanhorigheid bekend was aangezien ze dergelijke documenten voordien in het Frans ontvingen.

De minister meldt dat diegenen die een Franstalig heffingsbiljet wensen te ontvangen, zulks ieder jaar dienen aan te vragen conform de bij de Vlaamse Gemeenschap vigerende reglementering.

Heffingsbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens de artikelen 12, § 3, en 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de rand- en de taalgrensgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier, de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de klagers was de Dienst Kijk- en Luistergeld bekend.

De klachten zijn derhalve gegrond.

(Adviezen [<>1N] 30.011 - 30.074 - 30.075 - 30.076 - 30.083 - 30.088 - 30.089 - 30.092 - 30.093 - 30.094 - 30.095 - 30.097 - 30.099 - 30.102 - - 30.112 - 30.246 - 30.251 - 30.254 - 30.257 van 14 januari 1999, 30.310 van 1 juli 1999)
(Adviezen [<>1F] 30.195 - 30.339 van 1 juli 1999)
(Advies [<>1N] 30.140 van 14 januari 1999)
(Adviezen 30.362 en 30.369/U van 10 juni 1999)
(Adviezen [<>1N] 31.091 en 31.093 van 2 september 1999)

– **Dienst huisvesting-sociale leningen – Vlaams-Brabant:**
Nederlandstalig document aan het adres van een Franstalige uit Linkebeek.

Het sturen van documenten aan particulieren is een betrekking met deze laatsten.

Met toepassing van artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, had de klager de documenten in het Frans moeten ontvangen, aangezien zijn taalaanhorigheid bekend was
(Advies [<>1N] 30.106/A van 4 maart 1999)

– **Centrum voor Informatica van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentlig Franse telefoniste.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

Hoofdstuk V van de SWT is van toepassing op deze diensten, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

De diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering dienen bijgevolg voor hun betrekkingen met particulieren het Nederlands of het Frans te gebruiken naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond in de mate dat de klager niet in het Nederlands te woord kon worden gestaan.

Het CIBG moet op die manier georganiseerd zijn dat de particulieren te woord kunnen worden gestaan in de taal waarvan zij zich wensen te bedienen.
(Advies 30.113/50 van 14 januari 1999)

– **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
Nederlandstalige facturen voor Franstalige Voerenaars.

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens artikel 12, § 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wendden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het onderhavige geval was de taalaanhorigheid van de klagers bekend.

De facturen hadden in het Frans moeten opgestuurd zijn.

(Advies [<>1N] 30.212/A van 4 maart 1999)
(Adviezen [<>1N] 30.380 et 31.028 van 1 juli 1999)
(Adviezen 30.200 - 30.202 van 2 september 1999 en 31.061 van 10 juni 1999)

– **Vlaamse Landmaatschappij - Afdeling Mestbank:**

Nederlandstalige uitnodiging en in te vullen documenten aan een Franstalige uit Voeren.

De uitnodiging en de documenten die de klager heeft ontvangen, zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier.

Conform artikel 12, § 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen (het Nederlands of het Frans) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De klager had de uitnodiging en de documenten in het Frans moeten ontvangen, te meer daar de taalaanhorigheid van de klager de Mestbank bekend was.

(Advies 30.245 van 4 maart 1999)

– **Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld:**

Franstalig betaalbiljet en dito envelop gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Betaalbiljetten en de bijbehorende enveloppen zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling, op de diensten zoals de Dienst Kijk- en Luistergeld te Aalst, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 12, 3^e lid, SWT, wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd

(Advies 30.250 van 10 juni 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

Nederlandstalige heffingsbiljetten betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren, gestuurd aan Franstalige inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten wier taalaanhorigheid bekend was; sommige klagers vroegen vergeefs om een Franstalig exemplaar; een klager diende een nieuwe klacht in nadat de Commissie gunstig had geadviseerd over zijn klacht van vorig jaar.

Heffingsbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens de artikelen 12, § 3, en 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de rand- en taalgrensgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In dit geval was de taalaanhorigheid van de klagers bekend, aangezien de naam en het adres van de bestemmingen op de heffingsbiljetten in het Frans waren vermeld.

(Advies 29.142 van 23 september 1999)

(Adviezen [<>1N] 30.297- 30.298 en volgende van 29 april 1999)

(Adviezen [<>1N] 30.275 - 30.296 en volgende van 4 maart 1999)

(Advies 30.311 van 29 april 1999)

(Advies [<>1N] 30.337 - 30.338 - 30.348 van 29 april 1999)

(Advies [<>1N] 30.361 - 30.370 - 31.015 - 31.023 van 1 juli 1999)

(Adviezen [<>1N] 30.356 van 21 oktober 1999 en 31.223 van 18 november 1999)

(Adviezen 31.010 en 31.075 van 17 juni 1999)

(Advies 31.272 van 16 december 1999)

– **Franstalige Gemeenschapscommissie:**

eentalig Franse brief en vragenlijst aan geneesheren van Brussel-Hoofdstad en van de randgemeenten gestuurd door een minister.

Het betrokken ministerie is een centrale dienst in de zin van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Voor het taalgebruik inzake betrekkingen met particulieren (bv. brieven) verwijst dit artikel naar artikel 44, § 1, van de SWT, volgens hetwelk centrale diensten gebruik dienen te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich wensen te bedienen.

De betrokken geneesheren staan zowel in de witte als in de gele Belgacomgids enkel in het Nederlands vermeld. De "Belgacomlijst" kan echter niet als officiële leidraad dienen om de taalaanhorigheid van de betrokkene vast te stellen: er kunnen andere en meer aangepaste middelen worden aangewend.

(Advies 30.308 - 30.329 van 1 juli 1999)

– **Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling:**

Franstalige groene kaart voor een Nederlandstalige werkzoekende.

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse hoofdstedelijke regering dient de BGDA met een Nederlandstalige particulier het Nederlands te gebruiken en zijn akte in die taal te stellen.

(Advies 30.313 van 18 maart 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

Nederlandstalig heffingsbericht betreffende de bescherming van oppervlaktewateren, gestuurd aan een Franstalige woonachtig te Brussel maar betreffende zijn tweede verblijfplaats in Wemmel.

Heffingsbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het voornoemde artikel voorziet enkel in faciliteiten voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied.

Aangezien de klager in een gemeente van Brussel-Hoofdstad woont, kan hij geen beroep doen op faciliteiten waarin wordt voorzien voor inwoners van Wemmel, ook niet wanneer hij aldaar een tweede verblijfplaats heeft.

(Advies [><1F] 31.042 van 1 juli 1999)

– **Waals ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken:**
Franstalige brief van een minister aan een Duitstalige inwoner van Eupen.

Voor hun betrekkingen met Duitstalige particulieren uit het Duitse taalgebied dienen de diensten van de Waalse Regering het Duits te gebruiken.

Artikel 36, § 2, 1^e lid, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, bepaalt immers dat op de diensten van de Waalse Gewestexecutieve, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de betrekkingen met particulieren. Blijkens artikel 12 van de SWT is dit het Duits. Dat achteraf een Duitstalig antwoord werd verstrekt, doet niets af aan de gegrondheid van de klacht.

(Advies 31.080 van 21 oktober 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalig antwoord op een Franstalige brief van een Franstalige Voerenaar;
verzoek om nietigverklaring van alle aanslagbiljetten die niet conform het VCT-advies 30.235 zijn gesteld, en door de VMM aan de Franstalige inwoners van de taalgrensgemeenten werden gestuurd.

Volgens artikel 12, 3^e lid, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De diensten van de VMM moeten derhalve derwijze zijn georganiseerd dat zij die eis kunnen naleven. Het verzoek tot nietigverklaring van alle aanslagbiljetten die aan alle Franstalige inwoners van de taalgrensgemeenten werden gestuurd en niet conform de VCT-adviezen gesteld zijn, is niet ontvankelijk.

(Advies 31.183 van 9 december 1999)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Franstalig heffingsbiljet met Nederlandstalig adres, gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Met toepassing van artikel 12, 3^e lid van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, richten de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Derhalve had het adres op het heffingsbiljet 1999 betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren in het Frans dienen gesteld te zijn.

(Advies 31.259 van 16 december 1999)

(Advies [\leftrightarrow 1N] 31.279 van 16 december 1999)

– **Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie:**
vraag om advies i.v.m. het taalgebruik in Vlaams-Brabant.

De Vlaamse Dienst van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie moet (in casu in het raam van een onderzoek naar het verplaatsingsgedrag in Vlaams Brabant) moet in zijn

betrekkingen met particulieren van gemeenten van het homogene Nederlandse taalgebied het Nederlands gebruiken. Met particulieren uit de gemeenten met een speciale taalregeling, moet het Nederlands worden gebruikt of, indien de betrokkene het wenst, het Frans.

(Advies 31.266 van 9 december 1999)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert":

Franstalig artikel in maandblad.

De vzw Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert" moet beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT en is bijgevolg onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Dit heeft tot gevolg dat de berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie overeenkomstig artikel 11, § 1, 1° lid, SWT, uitsluitend in het Nederlands mogen gesteld worden.

Gelet evenwel op de doelstellingen van het centrum, o.m. culturele productie, spreiding en uitstraling, zou de VCT het aanvaardbaar kunnen vinden dat, wanneer het Gemeenschapscentrum zich voor bepaalde projecten en activiteiten, in het bijzonder wenst te richten tot de andere gemeenschappen of anderstaligen, bepaalde publicaties in tenminste drie talen (N, F, D) zouden worden verspreid, op voorwaarde evenwel dat duidelijk blijkt dat het bij de anderstalige teksten om vertalingen uit het Nederlands gaat, door bovenaan de teksten "vertaling" te vermelden en dat het Nederlands op de eerste plaats komt.

Dit laatste geldt niet voor regelmatig terugkerende publicaties of voor de identificatie van het centrum (naam en adres). Het gebruik van andere talen dan die waarin de SWT voorzien, kan slechts bij wijze van uitzondering aanvaard worden. (cf. advies 28.048).

De betwiste tekst staat in casu aan het begin van het artikel, vòòr de Nederlandse tekst, en wordt als dusdanig niet in het Nederlands herhaald, zodat hij niet beantwoordt aan de bovenvermelde uitzonderingsregeling.

(Adviezen 29.046/P - 29.127/J van 7 oktober 1999)

– Gemeenschapscentrum "Ten Noey":

Franse en Arabische vermeldingen in het maandblad.

De vzw "Gemeenschapscentrum Ten Noey" moet beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de bij SWT en is bijgevolg onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Dit heeft tot gevolg dat de berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid, SWT, uitsluitend in het Nederlands mogen gesteld worden.

Gelet op het feit dat het bericht in eerste instantie en voornamelijk in het Nederlands is gesteld, houdt het uitzonderlijk gebruik van andere talen, als aandachtstrekker voor een evenement dat kennis wil laten maken met de Arabische cultuur, geen miskening van de taalwetgeving in.
(Advies [<>1N] 29.107/X van 7 oktober 1999)

– **Gemeenschapscentrum "Essegem":**
teksten in andere talen dan het Nederlands in de "Gazet van Jette".

Het gemeenschapscentrum "Essegem" is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT en is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van de gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Dit heeft tot gevolg dat de berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie alsook van de gemeenschapscentra, overeenkomstig artikel 11, § 1, SWT, uitsluitend in het Nederlands mogen gesteld worden.

Het maandblad "Gazet van Jette" is een bericht aan het publiek en dient in principe uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden. De weinige anderstalige vermeldingen in de aangeklaagde nummers van het maandblad houden echter geen miskening van de taalwetgeving in. Het is begrijpelijk dat het gemeenschapscentrum "Essegem" in bepaalde omstandigheden – in dit geval wordt zijn maandblad huis aan huis verspreid en worden dus ook anderstaligen bereikt – anderstaligen over zijn bestaan wil informeren en zich aldus ook voor hen kan openstellen.

(Advies [<>1N] 29.127/I - 30.034/27 van 16 december 1999)

– **Vzw Stad en Cultuur:**
verspreiden van folders die niet uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn.

De folder "de 22" is een promotiefolder met de bedoeling de uitstraling van de gemeenschapscentra te verzorgen. Hij wordt gebruikt op beurzen en infodagen, en ligt op diverse infopunten in Brussel.

De korte Engelse en Franse tekst heeft de bedoeling niet-Nederlandstaligen die deze folder ter hand nemen een minimum aan informatie over de gemeenschapscentra te bezorgen.

Artikel 5 van de statuten van de vzw bepaalt dat de vereniging wordt samengesteld op basis van artikel 9b van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact.

Verder bepaalt artikel 28 dat de vereniging een overeenkomst sluit met het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De vzw Stad en Cultuur is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT, en is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Dit heeft tot gevolg dat de berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie overeenkomstig artikel 11, § 1, 1° lid, SWT, uitsluitend in het Nederlands mogen gesteld worden.

De aangeklaagde folder is een bericht en mededeling aan het publiek en dient in principe uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.

In dit geval is de VCT nochtans van oordeel dat, gelet op het feit dat de folder in eerste instantie en voornamelijk in het Nederlands gesteld is, het gebruik van andere talen in bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld met het doel de anderstaligen over het bestaan van de gemeenschapscentra te informeren, geen miskennis inhoudt van de taalwetgeving.

(Advies [$\langle \rangle$ 1N] 29.188/A van 16 december 1999)

– **Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert":**
opstellen van tweetalige huurcontracten;
welkomstbord N-F-D-E aan het onthaal.

De vzw Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert" is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT, en is bijgevolg onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

De plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen voor het publiek uitsluitend in het Nederlands (artikel 11, § 1, SWT).

De akten die particulieren betreffen dienen eveneens uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden (artikel 13, § 1, SWT).

De huurcontracten mogen uitsluitend in het Nederlands gesteld worden aangezien de plaatselijke diensten van het homogene Nederlands taalgebied de akten die particulieren betreffen uitsluitend in het Nederlands stellen.

Aangezien het centrum meedeelde dat de huurcontracten uitsluitend in het Nederlands gesteld worden en de klager geen tweetalig N/F huurcontract ter staving van zijn klacht bijvoegde, zijn de aangeklaagde feiten niet bewezen.

De klacht is op dit punt niet gegrond.

Het viertalige welkomstbord is een mededeling aan het publiek en dient in principe uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.

De viertalige verwelkoming is echter niet van die aard dat zij het Nederlands karakter van het gemeenschapscentrum aantast. Het centrum wil op die manier de anderstaligen uitnodigen deel te nemen aan het Nederlandstalige gemeenschapsleven.

Ook op dit punt is de klacht ongegrond.

(Advies 29.233/M van 16 december 1999)

– **Gemeenschapscentrum "Heembeek-Mutsaard":**
verspreiding van een affiche in het Nederlands en het Frans.

De vzw Gemeenschapscentrum "Heembeek-Mutsaard" moet beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT en is bijgevolg onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder

dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

Dit heeft tot gevolg dat de berichten en mededelingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid, SWT, uitsluitend in het Nederlands mogen gesteld worden.

Gelet evenwel op de doelstellingen van het centrum, o.m. culturele productie, spreiding en uitstraling, zou de VCT het aanvaardbaar kunnen vinden dat, wanneer het Gemeenschapscentrum zich voor bepaalde projecten en activiteiten, in het bijzonder wenst te richten tot de andere gemeenschappen of anderstaligen, bepaalde publicaties in tenminste drie talen (N, F, D) zouden worden verspreid, op voorwaarde evenwel dat duidelijk blijkt dat het bij de anderstalige teksten om vertalingen uit het Nederlands gaat, door bovenaan de teksten "vertaling" te vermelden en dat het Nederlands op de eerste plaats komt.

Dit laatste geldt niet voor regelmatig terugkerende publicaties of voor de identificatie van het centrum (naam en adres). Het gebruik van andere talen dan die waarin de SWT voorzien, kan slechts bij wijze van uitzondering aanvaard worden. (cf. advies 28.048).

Bijgevolg diende de bewuste affiche uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.
(Advies 29.270/L van 7 oktober 1999)

- **Vlaams Promotiecentrum voor Agro en Visserijmarketing:**
adres in het tweetalige gebied Brussel enkel verspreid in het Nederlands in een Franstalige reclame verschenen in het blad *La Flandre*, nr. 15 van september 1997.

In de zin van de taalwetgeving is de uitgave van een brochure een bericht of mededeling aan het publiek.

Het "Vlam" is een vzw onder toezicht van de Vlaamse Gemeenschap.

Met toepassing van artikel 40 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad omvat, het Nederlands als bestuurstaal.

Als de werkkring van de diensten zich eveneens uitstrekt over gemeenten van het Nederlands taalgebied met een speciale taalregeling, dan is op die diensten met betrekking tot die gemeenten de taalregeling van toepassing, die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn.

Volgens de bewoordingen van artikel 11, § 2, van de SWT, worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Aangezien de gehele brochure in het Frans is uitgegeven, had het adres van het "Vlam" dan ook in het Frans moeten zijn gesteld.
(Advies 29.275/C van 14 januari 1999)

- **Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling:**
vertoning van eentalig Franse videoreportage in de lokalen van de dienst.

De dienst deelde mee dat alles wat uitgaat van de BGDA zelf, zoals affiches, berichten, brochures, videoreportages (over de werking van de dienst of met nuttige tips) strikt in het Nederlands en het Frans wordt gesteld.

De BGDA toont echter ook reportages die ter beschikking worden gesteld door of gekocht van derden, zoals de VDAB, beroepsorganisaties e.d. Deze reportages kunnen eventueel eentalig Nederlands of Frans zijn, naar gelang van het doelpubliek dat ze wensen te bereiken.

De betwiste reportages zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

De BGDA dient, op grond van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar artikel 40 van de SWT, berichten en mededelingen aan het publiek te stellen in het Nederlands en het Frans.

Er kan eventueel worden aanvaard dat korte, afwisselend eentalig Franse en eentalig Nederlandse spots worden vertoond, maar langere reportages dienen ofwel ondertiteld te zijn, ofwel worden vertoond met inzet van andere technische middelen die gelijktijdige informatie in beide talen mogelijk maken.

(Advies 29.282 van 23 september 1999)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
eentalig Franse boodschap in de metrostations "Kunst-Wet" en "Park",
aangebracht op informatieborden bestemd voor het voorstellen van vzw's.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 18 van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De gegevens die door de MIVB op de gelaakte borden werden aangebracht, hadden in het Frans en in het Nederlands moeten gesteld zijn.

Advies [<>1N] 30.034/21 van 7 oktober 1999)

- **Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:**
wenskaart met eentalige vermelding van het ambt van de respectieve
ondertekenaars.

Aangezien er op de wenskaart geen boodschap van administratieve aard voorkomt, kan zij niet worden beschouwd als een mededeling aan het publiek.

Overigens werd het tweetalige karakter van de instelling geëerbiedigd.

(Advies [><1N] 30.034/37 van 01 juli 1999)

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
niet volledig tweetalige advertentie in "AZ-magazine".

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 van de SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De termen "in het Nederlands en in het Frans" moeten in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte voet van gelijkheid in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek.

Dit betekent dat de Nederlands tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

Gelet op het feit dat in de Nederlandse tekst van de advertentie de titel "Brussels Hoofdstedelijk Gewest" ontbreekt en dat de vermelding van de bevoegde minister in een kleiner lettertype werd aangebracht, is de klacht gegrond.

(Adviezen 30.039 en 30.072/7 van 10 juni 1999)

– **Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn te Voeren:**
enkel Nederlandstalige folders bestemd voor het publiek aangaande het afsluiten van elektriciteit, gas en water.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Naar luid van artikel 11, § 2, 2^e lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten zoals Voeren, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Bijgevolg is het ter beschikking stellen van het publiek van eentalig Nederlandse folders in het OCMW van Voeren niet conform de SWT.

De folder "Afsluiten mag niet meer" bevat belangrijke informatie die bestemd is voor zowel de Nederlands- als de Franstalige bevolking; die moet integraal beschikbaar zijn in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 30.047/B van 9 september 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
advertentie in "AZ-Magazine".

Deze advertentie was reeds eerder het voorwerp van een klacht.

Een afschrift van het betreffende advies 30.072/6 van 26 november 1998 werd aan de klager gestuurd.

(Advies 30.086 van 25 maart 1999)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
tweetalige advertentie in "AZ-Publi-Magazine–De Anderlechtenaar".

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De termen "in het Nederlands en in het Frans" moeten in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte voet van gelijkheid in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek (advies 4094 van 14 oktober 1971). Dit betekent dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

(Advies 30.113/22 van 21 oktober 1999)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
niet volledig tweetalige aankondiging in "AZ-Publi-Magazine–De Jettenaar"

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Volgens de rechtspraak van de VCT moeten de termen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte voet

van gelijkheid in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek (advies 4.094 van 14 oktober 1976).

Dit betekent dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

(Advies [\lt]N] 30.113/23/40/41 van 25 november 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**

eentalig Frans bericht over de verlenging van de metrolijn tot Erasmus, in het reclameblad "Norwest–De Jettenaar".

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk dat een mededeling in de ene taal in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie wordt geplaatst.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die dezelfde verspreidingsnorm hebben (cf. advies 28.048 van 30 mei 1996).

De Nederlandstalige versie van de advertentie is verschenen in een blad met een vergelijkbare verspreidingsnorm als "Norwest-De Jettenaar" nl. "Deze Week in Brussel".

Klacht is niet gegrond.

(Adviezen 30.113/32/33 en 30.136/15/16 van 20 mei 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**

niet volledig tweetalige advertentie aangaande het openbaar vervoer te Brussel, in het blad "AZ-Publi-magazine–De Anderlechtenaar".

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40, SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Volgens de rechtspraak van de VCT moeten de termen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten tegelijkertijd, integraal en op strikte voet van gelijkheid in beide talen worden overgenomen in de berichten en mededelingen aan het publiek (advies 4.094 van 14 oktober 1976).

Dit betekent dat de Nederlandse tekst en de Franse tekst dezelfde inhoud moeten hebben en in hetzelfde lettertype moeten gesteld worden.

(Advies 30.136/22/23/24 van 20 mei 1999)

– **TEC:**

eentalige Franse bushaltesborden, alsook Franstalige bus chauffeurs in de gemeente Voeren.

De Waalse vervoermaatschappij *TEC*, een gedecentraliseerde dienst van de Waalse regering, dient haar berichten en mededelingen aan het publiek in de gemeente Voeren in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Het personeel dat de busdiensten verzekert moet het Nederlands machtig zijn.

(Advies 30.139 van 18 maart 1999)

– **Vlaams minister van Openbare Werken:**

vraag om advies betreffende de taal van de borden aan de provinciegrenzen, inzonderheid in de gemeenten met een speciale regeling van het Vlaams Gewest.

Op grond van artikel 11, § 2, 2^e lid, SWT, (voor de taalgrensgemeenten) en artikel 24, 1^e lid, SWT (voor de randgemeenten), dienen de borden geplaatst door een dienst van de Vlaamse regering, als een bericht of mededeling aan het publiek te worden beschouwd, en moeten ze in het Nederlands en in het Frans gesteld worden. Wanneer deze borden ook bedoeld zijn ter verwelcoming van toeristen, kunnen zij, naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, ook in tenminste drie talen worden gesteld.

(Advies 31.083 van 7 oktober 1999)

– **Belgacom:**

het stadsplan in de Belgacomgids zone 02 Brussel is niet volledig tweetalig.

De VCT verwijst naar artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 houdende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven die de taalwetgeving op de autonome overheidsbedrijven en sommige van hun dochterondernemingen van toepassing maakt.

Het officiële algemene gedeelte van de telefoongidsen wordt beschouwd als een bericht en mededeling aan het publiek uitgaande van een centrale dienst van Belgacom. Overeenkomstig artikel 40, 2^e lid van de SWT, moet het derhalve in het Nederlands en in het Frans gesteld worden (cf. advies 29.112/A van 12 juni 1997).

Aangezien het stadsplan van Brussel behoort tot dat algemene gedeelte dient het volledig in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 31.092 van 7 oktober 1999)

– **Gemeenschapscentrum "De Markten":**

gebruik van drie talen (N - F - E) op de openingspagina van de internetsite.

De bedoelde instelling, een vzw, valt onder de regeling die geldt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Gelet op de doelstellingen van de vzw, is het niet strijdig met de taalwetgeving dat zij haar werking kenbaar maakt via meertalige aankondigingen.

(Advies 31.097 van 10 juni 1999)

– **Waals minister van Ruimtelijke Ordening, Uitrusting en Vervoer:**

vraag om advies aangaande de informatieve borden die bij elke toegang tot het grondgebied van het gewest zouden worden geplaatst, met daarop het bericht Bienvenue en Wallonie in het Frans, het Nederlands, het Duits en het Engels.

Die borden zijn berichten en mededelingen aan het publiek (cf. advies 23.010 van 20 november en 18 december 1991).

Luidens artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring het gehele Waalse ambtsgebied bestrijkt, het Frans als bestuurstaal. Artikel 36, § 2, van die wet bepaalt dat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de

bovenbedoelde diensten de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Artikel 11, § 2, 2e lid, van de SWT, bepaalt dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld.

De VCT stemt er echter mee in dat de *Direction générale des autoroutes et des routes*, in samenwerking met het *Commissariat général au Tourisme*, naar analogie van artikel 11, § 3, van de SWT, de berichten en mededelingen aan toeristen *Bienvenue en Wallonie* in het Frans, het Nederlands, het Duits en het Engels stelt (cf. adviezen 20.152 van 8 november 1989 en 26.172 van 24 februari 1995).

Zij wijst er evenwel op dat voorrang moet worden gegeven aan de taal van het gebied (in casu het Frans), vóór beide andere landstalen en, ten slotte, het Engels.

(Advies 31.171 van 23 september 1999)

– **Vlaamse Gemeenschapscommissie:**

eentalig Franse aankondiging in *Vlan*, betreffende een braderij georganiseerd door de handelaars van Sint-Joost-ten-Node.

De vermelding van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd ingegeven als een vorm van erkentelijkheid voor het feit dat de tweetalige affiches voor de activiteit werden gedrukt door het Contact- en Cultuurcentrum, een instelling waaraan de Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidies verleent.

Vzw's met zetel in Brussel-Hoofdstad en die een opdracht uitoefenen waarmee ze werden belast door de openbare machten – in casu de Vlaamse Gemeenschapscommissie – moeten worden beschouwd als diensten in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT. Derhalve zijn ze onderworpen aan dezelfde taalregeling als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Daaruit volgt dat de berichten en mededelingen van die vzw's uitsluitend in het Nederlands moeten worden gesteld.

Op het stuk van de affiches die worden gedrukt door een vzw als hierboven bedoeld, maakt de VCT een onderscheid tussen:

- die waarvan de vzw tevens de verantwoordelijke uitgever is en die uitsluitend in het Nederlands moeten worden gesteld (cf. advies 29.270/L van 7 oktober 1999);
- die waarvan het drukwerk een soort materiële steun aan privé-personen of verenigingen is en waarvan de bedoelde vzw dus niet de verantwoordelijke uitgever is, en die bijgevolg niet onder toepassing van de SWT vallen.

De onderzochte klacht niet gegrond, wat de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreft. Enerzijds was deze laatste immers niet op de hoogte van de vermelding van haar naam in de advertentie in *Vlan*, en anderzijds stond op de affiche die de handelaarsvereniging van Sint-Joost tot inspiratiebron zou hebben gediend, niet vermeld dat het Contact- en Cultuurcentrum" of de Vlaamse Gemeenschapscommissie op enigerlei wijze bij het initiatief waren betrokken.

(Advies 31.173 van 18 november 1999)

**F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN
VERGUNNINGEN**

– **Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert":**

**opstellen van tweetalige huurcontracten;
welkomstbord N-F-D-E aan het onthaal.**

De vzw Gemeenschapscentrum "Ten Weyngaert" is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT, en is bijgevolg onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied.

De plaatselijke diensten van een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen voor het publiek uitsluitend in het Nederlands (artikel 11, § 1, SWT).

De akten die particulieren betreffen dienen eveneens uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden (artikel 13, § 1, SWT).

De huurcontracten mogen uitsluitend in het Nederlands gesteld worden aangezien de plaatselijke diensten van het homogene Nederlands taalgebied de akten die particulieren betreffen uitsluitend in het Nederlands stellen.

Aangezien het centrum meedeelde dat de huurcontracten uitsluitend in het Nederlands gesteld worden en de klager geen tweetalig N/F huurcontract ter staving van zijn klacht bijvoegde, zijn de aangeklaagde feiten niet bewezen. De klacht is op dit punt niet gegrond.

Het viertalige welkomstbord is een mededeling aan het publiek en dient in principe uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.

De viertalige verwelcoming is echter niet van die aard dat zij het Nederlands karakter van het gemeenschapscentrum aantast. Het centrum wil op die manier de anderstaligen uitnodigen deel te nemen aan het Nederlandstalige gemeenschapsleven. Ook op dit punt is de klacht ongegrond.

(Advies 29.233/M van 16 december 1999)

– **De Lijn:**

Engelse reclameteksten op vervoerbewijzen.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij "De Lijn" beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en bestrijkt haar werkkring zowel gemeenten mét als zonder speciale taalregeling.

Conform artikel 39 van de voornoemde wet stellen deze diensten de getuigschriften in de taal van de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zij verstrekt worden.

De reclameteksten op de vervoerbewijzen van "De Lijn" maken deel uit van het getuigschrift en dienen dan ook in de taal van het vervoerbewijs gesteld te zijn.

(Advies 30.276 van 1 juli 1999)

G. BETREKKINGEN MET PRIVATE BEDRIJVEN

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Administratie van Financiën:**
sturen van tweetalig aanslagbiljet aan een bedrijf in Mariakerke.

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, § 2, van de SWT, dient de Administratie van Financiën van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, in de taal van dat gebied te antwoorden.

Bijgevolg diende het aanslagbiljet uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 29.331/O van 11 februari 1999)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Maatschappij “Autoveiligheid” te Heers:**

Nederlandstalige oproepingsbrief met Franstalig adres, gestuurd aan een Franstalige uit Voeren m.b.t. de technische automobielininspectie.

In het raam van de opdrachten waarmee ze door de overheid werden belast, vallen de stations voor technische automobielininspectie onder toepassing van artikel 1, § 1, 2° van de bij SWT (cf. advies 3.794 van 7 februari 1974).

Het station te Heers is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, 4° lid, van de SWT, en moet voor zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokkene.

Met toepassing van artikel 12, 3° lid, van de voornoemde wetten, moet het bewuste station t.a.v. een Franstalige particulier uit een taalgrensgemeente het Frans gebruiken.

Conform het VCT-advies 13.284 van 4 december 1988 moet er rekening worden gehouden met de werkring van de kantoren om te bepalen in welke taal een bepaalde oproepingsbrief moet worden verstuurd.

Nog steeds volgens dat advies worden de oproepingsbrieven betreffende de onderscheiden taalgrensgemeenten en die overeenstemmen met de taal van het inschrijvingsbewijs, de gebruikers toegestuurd door een kantoor dat als dienstaal de taal van het bewuste bewijs moet gebruiken. De gebruikers worden opgeroepen naar het dichtstbijzijnde station van de taalrol die overeenkomt met de taal van het inschrijvingsbewijs (*Autosécurité* te Verviers).

De VCT acht de klacht bijgevolg gegrond, voor zover het inschrijvingsbewijs van de betrokkene in het Frans is gesteld of de belanghebbende de wens heeft geuit om zijn oproepingsbrief in het Frans te ontvangen.

(Advies 28.093 van 4 maart 1999)

– **Ontvangkantoor van de Directe Belastingen te Sint-Genesius-Rode:**

Nederlandstalige aanslagbiljetten gestuurd aan een Franstalige inwoner van Sint-Pieters-Woluwe, die eigenaar is van een stuk grond in Linkebeek.

Gezien zijn ambtsgebied, is het Ontvangkantoor van Sint-Genesius-Rode een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 34, § 1, a, en artikel 25 van de SWT, gebruikt een dergelijke dienst, in zijn betrekkingen met de particulieren die in een randgemeente wonen, het Nederlands of het Frans, naar gelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend en het gebruik hebben gevraagd; d.w.z. de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die randgemeenten.

Ter herinnering: artikel 25, § 1, van de SWT, voorziet in faciliteiten enkel voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied.

In het onderhavige geval heeft de klager, die in de gemeente Sint-Pieters-Woluwe woont, niet het recht om zich te beroepen op de faciliteiten die gelden voor een inwoner van een randgemeente die tot het ambtsgebied van de bedoelde plaatselijke dienst behoort, nl. Sint-Genesius-Rode, Linkebeek en Drogenbos.

Van zijn kant, mag het Ontvangkantoor van Sint-Genesius-Rode zich niet in het Frans tot de klager wenden.

(Advies 28.192 van 7 oktober 1999)

– **Intercommunale Iverlek:**

eentalig Nederlandse zelfklevers met veiligheidsvoorschriften aangebracht bij de vervanging van sommige tellers in Kraainem.

Intercommunales die van de gemeente een concessie hebben gekregen, zijn belast met een openbare dienst en zijn dus diensten in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

Wanneer een privé maatschappij als de NV Electrabel optreedt als exploitatie- of beheersmaatschappij van een intercommunale, is zij belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Zij is dus eveneens een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, SWT.

Gelet op de activiteiten die zij uitoefent in een aantal gemeenten van het Vlaamse Gewest, alsook in randgemeenten, valt de intercommunale Iverlek onder toepassing van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Wat de betrekkingen met de particulieren betreft, is die dienst ertoe gehouden de taal te gebruiken die ter zake wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de betrokkene zijn woonplaats heeft.

Artikel 25 van de SWT bepaalt dat die diensten, in de randgemeenten, voor hun betrekkingen met een particulier de taal gebruiken waarvan de betrokkene zich heeft bediend, voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene de maatschappij Iverlek bekend was, is de VCT van oordeel dat de zelfklever in het Frans had moeten zijn gesteld.

(Advies 30.068 van 17 juni 1999)

– **Ministerie van Financiën - Eerste ontvangstkantoor der penale boeten:**

sturen van Franstalige aanmaning tot betalen aan Nederlandstalige particulieren; Nederlandsonkundig personeel.

Het eerste ontvangtkantoor der penale boeten te Brussel is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT (cf. advies 27.154 van 15 februari 1996). Deze dienst valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wanneer in een rechtspleging verschillende partijen zijn betrokken, kan uit de taal van de rechtspleging niet met zekerheid worden afgeleid dat dit ook de taal is van alle betrokkenen. Wanneer de dienst de taalaanhorigheid van de particulier niet kent, moet ervan uitgegaan worden dat de taal van het gebied van de woonplaats van de particulier ook de taal van de particulier is (cf. advies 28.022 van 24 oktober 1996).

Op dit punt is de klacht gegrond, maar achterhaald.

Krachtens artikel 21, § 5, SWT, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De klaagster diende bijgevolg in het Nederlands te woord te worden gestaan wanneer zij telefonisch uitleg vroeg aan de betrokken dienst.

(Advies 30.153/B van 2 september 1999)

– **Staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu:**

vraag om advies betreffende de mogelijkheid buitenlands personeel aan te werven voor de opvangcentra voor vluchtelingen.

De VCT stelt twee oplossingen voor:

- de betrokkenen worden ingezet als private medewerkers in de betekenis van artikel 50 van de SWT, wat de enige mogelijkheid is binnen de huidige wetten;
- gelet op het uitzonderlijke karakter van de bedoelde functie en op de al even specifieke kwalificaties die zij vergt, neemt de Staatssecretaris het initiatief tot het wijzigen van de taalwetgeving naar het voorbeeld van wat inzake taalregeling gebeurd is m.b.t. de procedure tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

(Advies [\langle >1N] 30.189 van 25 februari 1999)

– **Belgacom:**

herstellingsdienst met Duitsonkundig personeel in het Duitse taalgebied; mobiele teleboetiek zonder Duitssprekend personeel in Sankt Vith.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, dat volgens artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven, onderworpen is aan de SWT.

Duitsonkundig technisch personeel tewerkgesteld in het Duitse taalgebied

Blijkens artikel 36, § 1, van de SWT, is de technische dienst van Belgacom als gewestelijke dienst voor zijn betrekkingen met particulieren onderworpen aan artikel 34, § 1, SWT dat bepaalt dat de taal moet gebruikt worden die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier, in casu dus het Duits.

De dienst moet zodanig worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkennen (artikel 38, § 3, SWT; cf. advies 23.101 van 26 september 1991).

De argumentatie dat de dienst ten gevolge van noodweer tijdelijk overbelast was, kan eventueel aanvaard worden, maar in het gegeven dat men in de vakantieperiode zat, mag geen argument gezocht worden om te rechtvaardigen dat niet iedere Duitstalige in zijn eigen taal kon geholpen worden.

Geen Duitstalig personeel in de mobiele teleboetiek te Sankt Vith

Op het moment dat de mobiele teleboetiek zich te Sankt Vith bevindt, is zij een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Artikel 12, 2e lid, SWT, bepaalt dat er steeds dient geantwoord te worden in de taal die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich in het Frans of in het Duits wendt tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied. Belgacom moet zich zodanig organiseren dat de SWT kunnen nageleefd worden.

(Advies 31.065 - 31.096 van 21 oktober 1999)

B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

– **De Post:**

uitsluitend Franstalige vergaderingen van de postontvangers uit het Duitse taalgebied;

uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied; het personeel in Kelmis en Raeren zou niet over de vereiste taalkennis beschikken.

Onder haar nieuwe juridische vorm blijft De Post onderworpen aan de SWT.

Franstalige vergaderingen van de Postontvangers uit het Duitse taalgebied

Aangezien niet duidelijk werd gepreciseerd om welk soort vergaderingen het gaat, kan de VCT enkel verwijzen naar de algemene principes die in de SWT zijn vastgelegd: diensten moeten in hun betrekkingen met diensten uit het Duitse taalgebied, de taal van deze laatste te gebruiken, m.a.w. het Duits. Dit, ingevolge de wettelijke eentaligheid van de homogene taalgebieden die de algemene regel is (cf. artikelen 39, § 2, 36, § 1, 2^e lid, en 10, SWT).

Uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied.

Conform de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT dienen documenten bestemd voor het Duitse taalgebied in het Duits gesteld te worden.

Taalkennis van het personeel in de kantoren van Kelmis en Raeren

Beide kantoren dienen beschouwd te worden als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9, SWT. Overeenkomstig artikel 15, SWT, kan in de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

Onder "benoeming" dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. adviezen 2.365 van 28 mei 1970, 21.029 van 21 december 1989, 23.018 van 13 juni 1991, 23.126 van 24 oktober 1991, 23.268 van 18 maart 1991 en 25.080 van 15 september 1993).

De klacht is gegrond in zoverre niet al het personeel van de postkantoren te Kelmis of Raeren over de vereiste taalkennis beschikt.

Wat de ontvanger-interimaris van Kelmis betreft, dient De Post ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk een ontvanger wordt aangesteld die aan de vereisten van artikel 15, SWT, voldoet.

(Advies 30.159 van 18 november 1999)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

Administratie der Directe Belastingen – Ontvangstkantoor te Sint-Genesius-Rode:

Nederlandstalig kwijtschrift onder omslag met Nederlandstalige vermeldingen gestuurd aan een Franstalige uit Linkebeek wiens taalaanhorigheid bekend was.

Een kwijtschrift dat door een openbare dienst aan een particulier wordt gericht is een betrekking tussen die dienst en de particulier.

Het ontvangstkantoor van Sint-Genesius-Rode is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van SWT, die voor zijn betrekkingen met de particulieren de taal moet gebruiken van de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 25, § 1, SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de betrokkene was het ontvangstkantoor van Sint-Genesius-Rode bekend, zodat hij het bewuste document in het Frans had moeten toegestuurd krijgen.

(Advies 30.106/C van 28 januari 1999)

– **Registratiekantoor te Tongeren:**

Nederlandstalige brieven aan Franstalige verenigingen uit Voeren.

Artikel 34, § 1, a, 3^e lid, van de bij SWT) bepaalt dat dat soort diensten in zijn betrekkingen met particulieren, de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3^e lid, van de SWT bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

(Advies [<>1N] 30.108 - 30.109 van 2 september 1999)

– **Administratie van de Directe Belastingen:**

Franstalige belastingbrief aan een Nederlandstalige vereniging.

De controledienst Anderlecht 1 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, en valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

In navolging van artikel 19 van de SWT diende het formulier volledig in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.205 van 29 april 1999)

– **Belgacom:**

Belgacom Hasselt stuurt Nederlandstalige brieven aan een vzw uit Voeren (*Groupe d'Animation de Fourons*) waarvan de verantwoordelijke de nodige aanvragen in het Frans heeft gedaan.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt de gewestelijke dienst van Belgacom (Hasselt) de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, § 1, 4^e lid SWT).

Voor een particulier uit Voeren is dit het Nederlands of het Frans, naar gelang van de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend (artikel 12, 3^e lid SWT).

(Advies 30.211 van 18 maart 1999)

– **Minister van Financiën:**

vraag om advies betreffende het taalgebruik voor de aanstellingsbewijzen van de personeelsleden van zijn ministerie.

Met betrekking tot de ambtenaren van de centrale administraties, heeft dit aanstellingsbewijs de waarde van een getuigschrift in de zin van de SWT. Overeenkomstig de artikelen 39 en 43 van die wetten, moet een dergelijk document gesteld zijn in de taal die overeenstemt met de taalrol van de ambtenaar.

Met betrekking tot de ambtenaren van de buitendiensten, die gemachtigd zijn om controles te verrichten bij openbare of rechtspersonen overeenkomstig de in het ontwerp van koninklijk besluit aangehaalde bepalingen, vertoont dit aanstellingsbewijs vooral het karakter van een betrekking met particulieren. Bijgevolg moeten op de aanstellingsbewijzen van de ambtenaren van de buitendiensten, de bepalingen van de SWT worden toegepast die het gebruik van de talen regelen bij de contacten met particulieren in de gewestelijke diensten (artikelen 33 tot 35 van de SWT).

(Advies 30.305 van 4 maart 1999)

– **Registratiecommissie:**

Nederlandstalige documenten en dito beslissing gestuurd aan een Franstalige Voerenaar i.v.m. zijn bvba.

De Registratiecommissie te Hasselt is een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 34, § 1, a, van de SWT. Haar werkring bestrijkt eentalig Nederlandse gemeenten en gemeenten met een speciale taalregeling zoals Voeren.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen, enerzijds, de beslissing die door de Registratiecommissie werd genomen i.v.m. de aanvraag tot registratie als aannemer – welke een akte is, en, anderzijds, een brief die neerkomt op een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.

De term "particulier", die voorkomt in de SWT, duidt op de privé-sector. Dit, bij wijze van tegenstelling tot de openbare diensten. Hij slaat bovendien zowel op fysieke personen als op privé-bedrijven. Dit, zonder enige afwijking wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft.

Tussen particulieren en privé-bedrijven dient enkel een onderscheid te worden gemaakt m.b.t. tot privé-bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale taalregeling. In dat geval, antwoordt de openbare dienst aan dat bedrijf in de taal van het gebied.

In het onderzochte geval gaat het om een particulier (privé-bedrijf of fysieke persoon) die gevestigd is te Voeren. Hij dient derhalve te worden aangesproken in de taal die hij heeft gebruikt of waarvan hij het gebruik heeft gevraagd (artikel 12, 3e lid, SWT).

Voor de correspondentie gericht aan de bvba van de klager, een particulier in de zin van artikel 12, 3^e lid, van de SWT, had het secretariaat van de Registratiecommissie derhalve het Frans moeten gebruiken. De taalaanhorigheid van de betrokkene was immers bekend.

Wat de beslissing van de Registratiecommissie betreft, gaat het om een akte die, krachtens artikel 13, § 1, 1^e lid, van de SWT, dient te worden gesteld in de taal van het gebied, d.i. in casu in het Nederlands. Een vertaling kan worden verkregen bij de dienst die de akte heeft gesteld (artikel 13, § 1, 3^e lid).

(Advies [\leftarrow]1N) 30.334 - 31.066 - 31.011 van 21 oktober 1999)

– **Rijksdienst voor Pensioenen – Vlaams-Brabant:**

Nederlandstalige brochure gestuurd aan een Franstalige uit Wezembeek-Oppem.

Een brochure die op naam door een openbare dienst aan een particulier wordt gericht, is een betrekking tussen deze dienst en die particulier.

Het gewestelijk kantoor Vlaams-Brabant van de Rijksdienst is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT. Een dergelijke dienst moet in zijn betrekkingen met een particulier, de taal gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 25, § 1, SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in hun betrekkingen met een particulier de door deze betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de betrokkene was bekend aangezien de brief bij de brochure in het Frans was gesteld.

Anderdeels moeten de diensten van het gewestelijk bureau Vlaams-Brabant krachtens artikel 38, § 2, SWT, derwijze zijn georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan gestaan worden in de talen die de wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

(Advies 30.343 van 29 april 1999)

– **Dienst 100 Luik:**

onmogelijkheid oproepers te woord te staan in het Duits.

De dienst 100 te Luik bedient ook gemeenten uit het Duitse taalgebied en is derhalve, in de zin van artikel 36, § 1, van de SWT, een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, omvat, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmeyse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Voor zijn betrekkingen met particulieren dient deze dienst de taal te gebruiken die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikelen 36, § 1, 3^e lid, en 34, §1, 4^e lid, SWT); voor inwoners van Kelmis is dit het Duits of het Frans naargelang van de taal die door de betrokken inwoners zelf gebruikt wordt (artikel 12, 2^e lid, SWT).

Overeenkomstig artikel 38, §3, SWT, moet de dienst zo georganiseerd worden dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

(Advies 31.002 van 20 december 1999)

– **Provincie Limburg:**

sturen van Nederlandstalige facturen aan Franstaligen uit Voeren wier taalaanhangigheid bekend was.

Met toepassing van artikel 34, § 1, a, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3^e lid, van de SWT, bepaalt dat in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het huidige geval was de taalaanhangigheid van de klagers de Provincie Limburg welbekend.

De VCT constateert dat de klagers achteraf Franstalige betaalbiljetten toegestuurd kregen.
(Advies [\leq 1N] 31.059 - 31.060 - 31.068 - 31.069 - 31.070 - 31.071 - 31.076 - 31.085 van 18 november 1999)

– **Provincie Vlaams-Brabant:**

Nederlandstalige uitnodiging gestuurd aan een Franstalige uit St.-Genesius-Rode, betreffende een borstkankeronderzoek in het kader van een actie ter voorkoming van kanker.

Het sturen door de provincie Vlaams-Brabant van een uitnodiging aan de inwoners van de gemeenten van haar ambtsgebied is een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren.

De provincie Vlaams-Brabant is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT; een dergelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Conform artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, geldt het vermoeden "juris tantum" volgens hetwelk de particulier de taal gebruikt van het gebied waarin hij zijn woonplaats heeft. In casu is die taal het Nederlands

In het huidige geval blijkt niet uit de klacht dat de klaagster bij het provinciaal bestuur stond aangeschreven als Franstalige.

Voor zover de provincie Vlaams-Brabant de taalaanhorigheid van de klaagster niet kende, heeft zij de wet niet overtreden. Bijgevolg is de klacht niet gegrond.
(Advies 31.111 van 21 oktober 1999)

– **Ministerie van Financiën:**

sturen van een Nederlandstalig kadastraal uittreksel en dito pensioenfiche aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode.

Kadastraal uittreksel

De gewestelijke dienst van het kadaster te Brussel moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 35, § 1, van de SWT, dient een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Pensioenfiche

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten, zoals de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De taalaanhorigheid van de betrokkene was bekend.

Hoewel gegrond, was de klacht achterhaald, aangezien de klager de documenten achteraf in het Frans kreeg toegestuurd.

(Advies 31.118 van 9 december 1999)

– **De Post – Gewestelijke Audit Brussel en Vlaams Brabant:**

eentalig Nederlandse documenten aan een Franstalige inwoner van Brussel.

De voornoemde dienst die belast is met de niet-bestelbare briefwisseling, is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt.

Conform artikel 35, § 1, van de SWT moet hij, in zijn betrekkingen met een particulier, gebruik maken van de door de betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Aangezien de envelop Franstalige documenten bevatte, had de brief in dezelfde taal moeten geadresseerd zijn.

(Advies 31.135 van 7 oktober 1999)

– **Ontvangstkantoor der belastingen van Sint-Genesius-Rode:**

gedeeltelijk Nederlandstalig aanslagbiljet aan een Franstalige inwoner van die gemeente.

Een aanslagbiljet een betrekking met een particulier (cf. advies 29.205R van 15 januari 1998).

Het ontvangkantoor van Sint-Genesius-Rode is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt, die begiftigd zijn met een speciale regeling en waarvan de zetel in hetzelfde gebied gevestigd is (advies 28.227 van 26 juni 1997).

In de randgemeenten wenden de gewestelijke diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokken particulier zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd.

Daar de taalaanhorigheid van de particulier bij de betrokken dienst bekend is (cf. Franstalig adres) diende het ontvangkantoor van Sint-Genesius-Rode enkel gebruik te maken van het Frans.

(Advies [<>1N] 31.284 van 16 december 1999)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Provincie Limburg:

eentalig Nederlandse publicatie op Internet, van inlichtingen betreffende de gemeente Voeren.

De provincie Limburg waarvan de werkkring gemeenten met verschillende taalregelingen van het Nederlandse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is te Hasselt, een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied, is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Naar luid van dat artikel stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, in de taal of talen die terzake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar zijn zetel gevestigd is.

Een strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de berichten en mededelingen die de provincie Limburg rechtstreeks richt aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands zouden worden gesteld, zelfs voor het publiek uit gemeenten met een speciale regeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt.

Een dergelijke interpretatie zou duidelijk indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die, enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen en, anderzijds, uitdrukkelijk faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, § 1, a, SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzondere richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

Maar in het huidige geval zijn de inlichtingen die door de provincie Limburg worden verspreid via Internet:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de gemeente Voeren;
- louter vrijblijvend.

Derhalve, is de provincie Limburg niet verplicht de bewuste inlichtingen te publiceren in een andere taal dan het Nederlands.

(Advies 29.043/C van 9 december 1999)

E. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– De Post:

tweetalig documenten afgeleverd in het homogeen Nederlandse taalgebied.

Tweetalig document uitgedeeld tijdens een gewestelijke vergadering te Oostende

Overeenkomstig artikel 33, § 1, SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, uitsluitend in de taal van dat gebied in zijn binnendiensten en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied.

Tweetalige bijlage door het hoofdbestuur gestuurd aan de ontvanger te De Haan

Overeenkomstig artikel 39, § 2, SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied, de taal van dat gebied.
(Advies 30.104 van 4 maart 1999)

– Provincieraad van Luik:

verslaggeving door de bestendig afgevaardigden steeds in het Frans; beslissing i.v.m. een amendement van een Duitstalig provinciaalid betekend in het Frans.

Het taalgebruik in de provincieraad van Luik – een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, SWT – dient, zowel wat de mondelinge als de schriftelijke verslaggeving betreft, beschouwd te worden als een aspect van taalgebruik in binnendienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, SWT, dient de betreffende dienst het Nederlands of het Frans te gebruiken overeenkomstig het in dat artikel opgenomen onderscheid, ook al betreft het zaken die gelokaliseerd zijn in het Duitse taalgebied.

Volgens het huishoudelijk reglement van de provincieraad van Luik kan het kwestieuze document niet worden beschouwd als een persoonlijke betekening aan een raadslid van een beslissing i.v.m. een amendement; het gaat om een beknopt verslag van de vergadering in een eerste getypte versie: een binnendienstdocument dat terecht in het Frans werd opgesteld.

(Advies 30.185 van 25 maart 1999)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

*GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:

aanwerving, zowel in 1995 als 1996, van besturingspersoneel dat niet het vereiste examen heeft afgelegd over de elementaire kennis van de tweede taal.

De VCT herinnert andermaal aan haar rechtspraak terzake, namelijk dat trambestuurders worden beschouwd als werkliedenpersoneel dat omgang heeft met het publiek (cf. advies 28.206 van 13 maart 1998).

Conform artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat i.v.m. de taalkennis van het personeel dat omgang heeft met het publiek verwijst naar artikel 21, § 5, van de SWT, dient elk personeelslid dat omgang heeft met het publiek er door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen mondeling van laten te blijken dat hij van de tweede taal een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit.

(Adviezen 29.333/B - 30.046/4 van 4 maart 1999 en 30.018/H - 30.018/O van 1 augustus 1999)
(Advies [$\langle \rangle$ 1N] 30.019/A - 30.019/P - 30.046/5 van 1 april 1999)

– **Brussel-Hoofdstad – Verplegingscentrum Brugmann (IRIS-net):**
Nederlandsonkundig personeel.

Aangezien uit de inlichtingen die werden meegedeeld door de directie van het centrum, alsook uit de gegevens waarover de VCT beschikt, blijkt dat sommige personeelsleden niet in staat zijn om zich in de tweede taal uit te drukken (zie eveneens het VCT-advies 28.155 betreffende de receptiedienst), is de klacht gegrond.

(Advies 30.056 van 10 juni 1999)

– **De Post – Brussel 4, kantoor 92:**

tewerkstelling van een eentalig personeelslid zonder omgang met het publiek.

Conform artikel 21, § 2, van de SWT, dient elke kandidaat voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad een schriftelijk examen af te leggen over de elementaire kennis van de tweede taal.

Het betrokken personeelslid heeft het voorschrift van het voornoemde artikel niet nageleefd.

(Adviezen 30.096 van 4 maart 1999 en 31.157 van 1 juli 1999)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**

van de in 1997 aangeworven personeelsleden die omgang hebben met het publiek, hebben er slechts 19 het vereiste taalexamen met succes afgelegd.

Terzake dient verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen dat, m.b.t. de taalkennis van het personeel dat omgang heeft met het publiek, verwijst naar artikel 21, § 5, SWT.

De klacht is gegrond maar de VCT neemt akte van de inspanningen die de MIVB levert met het oog op het verbeteren van de talenkennis van haar personeel en dringt erop aan zij worden voortgezet.

(Adviezen 30.113/28 - 30.136/40 en 30.113/29 - 30.136/41 van 28 januari 1999)

– **De Post:**

twee reglementen in strijd met de taalwetten, inzonderheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het gaat in de eerste plaats om het uitvoeringsreglement betreffende de vrijwillige mutaties van de ambtenaren van de niveaus 2, 3 en 4 van 14 juli 1995, dat in zijn artikel 18 het volgende bepaalt dat de kandidaat voor een mutatie naar een tweetalige betrekking slechts definitief wordt overgeplaatst wanneer hij voldoet aan de voorwaarden van de SWT of van elk vigerend postreglement betreffende de taalkennis.

In de tweede plaats gaat het om het reglement van 29 april 1998 betreffende het nieuwe principe dat inzake mutaties dat van het eerste reglement heeft vervangen.

Aangezien die bepalingen artikel 21 van de SWT niet naleven, zijn de reglementen betreffende de mutaties van juli 1995 en april 1998 strijdig met de taalwetten. Mutatiehandelingen die werden gesteld bij toepassing van die reglementen en waarbij de bepalingen van het voornoemde artikel 21 niet strikt zouden zijn toegepast, zijn evenzeer strijdig met de SWT.

(Advies [<>1F] 30.151 van 25 maart 1999)

– **Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Dienst A1 / Bestuur Uitrusting en Vervoer:**

geen taaladjunct aangesteld bij het diensthoofd.

Artikel 43, § 6, SWT, bepaalt dat wanneer de chef van een afdeling eentalig is, er hem met het oog op de eenheid in de rechtspraak een tweetalig adjunct wordt toegevoegd. De Raad van State stelde in verband met de notie "chef van een afdeling" dat het probleem in verband met het ambt van taaladjunct "enkel wordt gesteld op het ambtelijk niveau waar de leiding van de dienst wordt uitgeoefend, d.w.z. waar in laatste instantie beslissingen worden genomen of voor de minister definitief worden gereedgemaakt..." (cf. arrest Raad van State, 13.120 van 25 juli 1968).

In casu worden de beslissingen in laatste instantie genomen of voor de minister voorbereid door de directeur-generaal van het Bestuur Uitrusting en Vervoer – een ambtenaar van het tweetalig Franse kader – die verantwoordelijk is voor de eenheid in het beleid en de administratieve rechtspraak, zodat er geen tweetalig adjunct moet worden toegevoegd.

(Advies 30.263 van 11 februari 1999)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **De Post:**

Franstalige documenten betreffende een zending voor een politieke partij uitgereikt aan een Nederlandstalige inwoner van Ukkel.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

In haar nieuwe rechtsvorm blijft De Post derhalve onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken. Het uitreiken, door De Post, van de bewuste documenten, is een betrekking met een particulier.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in hun betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Terzake moeten zij zich ertoe inspannen de taalaanhorigheid van de betrokkene te achterhalen.

I.v.m. de borderel die aan de klager werd gestuurd

Het dossier bevat geen element waaruit blijkt dat de taalaanhorigheid van de bestemming van het borderel De Post bekend was (dat de op te halen zending bestemd was voor een politieke partij, is in casu geen doorslaggevend element).

I.v.m. het ontvangstbewijs dat werd opgesteld bij het ophalen van de zending

Aangezien de vermelding van het verschuldigde bedrag op het ontvangstbewijs was aangebracht in het Nederlands, kende De Post de taalaanhorigheid van de klager, en moest ook het ontvangstbewijs in het Nederlands worden gesteld.

(Advies 29.127/U van 25 november 1999)

– **Postkantoor van Koekelberg:**
terugsturen van briefwisseling bestemd voor een Nederlandstalige particulier uit Ganshoren naar de afzender.

Daar de afzender het verkeerde huisnummer vermeldde kon de postbode de zending niet op het juiste adres bestellen.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (advies 27.063 van 7 september 1995).

De VCT stelt evenwel vast dat er onvoldoende elementen zijn om uit te maken door wie de vermelding *inconnu* werd aangebracht.

Wat de niet bestelling van de brief betreft, is de afzender zelf verantwoordelijk voor de informatie die hij aan De Post verstrekt.
(Advies 29.133 van 11 februari 1999)

– **Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel:**
uitsluitend in het Frans gegeven inlichtingen aan reizigers op tramlijn 52; Nederlandstalige brief met Franstalige vermeldingen aan Nederlandstalige particulier.

De MIVB dient beschouwd te worden als een dienst in de zin van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Artikel 33 van de bovenvermelde wet stelt dat de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkring niet het gehele gebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van SWT (plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad).

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Krachtens art. 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.
(Advies 29.233/A van 11 februari 1999)

– **Brusselse huisvestingsmaatschappijen:**
sommige van die maatschappijen zijn niet in staat een klant in het Nederlands te woord te staan over de telefoon.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen, erkend door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 22.021, 22.048 van 6 december 1990 en 17 januari 1991, 25.140 van 15 december 1994 en 28.011 van 29 februari 1996).

Met toepassing van artikel 1, § 1, 2°, en § 2, 2° lid, van SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve wat de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten betreft (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990). Krachtens artikel 19, 1° lid, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.
(Advies 29.270/V van 28 januari 1999)

– **Electrabel - facturatedienst:**

klager werd niet in het Nederlands te woord gestaan.

Intercommunale verenigingen zijn diensten in de zin van artikel 1, § 1, 1^e, van de SWT.

De intercommunale Sibelgas valt, gezien de activiteiten die ze ontplooit in zowel een aantal gemeenten in Brussel-Hoofdstad als in een aantal gemeenten in het Vlaamse gewest, als gewestelijke dienst onder toepassing van artikel 35, § 1, b, van de en bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Hetzelfde geldt voor Electrabel NV binnen de opdracht door Sibelgas gegeven.

In navolging van artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 30.153/A van 14 februari 1999)

– **Ziekenhuiscentrum Etterbeek-Elsene:**

Nederlandsonkundig personeel en Franstalige factuur bij spoedopname.

De bewuste ziekenhuisvereniging is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT waarop dezelfde taalregeling van toepassing is als die van de in Brussel-Hoofdstad gevestigde plaatselijke diensten.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Facturen voor patiënten zijn betrekkingen met particulieren en moeten derhalve in de taal van de betrokkene worden gesteld, het Nederlands of het Frans. In onderhavig geval diende de factuur in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.349 van 24 juni 1999)

– **De Post te Ukkel:**

geen Nederlandstalige formulieren voor het doorsturen van correspondentie na een verhuizing.

Postkantoren zijn plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 van SWT. Formulieren voor het doorsturen van correspondentie na een verhuizing evenals brieven, zijn betrekkingen met een particulier.

Conform artikel 19, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 31.012 van 29 april 1999)

– **Brusselse Intercommunale Watermaatschappij:**

Nederlandstalige factuur gestuurd aan een Franstalige uit Kraainem.

De zetel van de BIW is gevestigd te Brussel-Hoofdstad. De werkring van de maatschappij bestrijkt gemeenten van Brussel-Hoofdstad, gemeenten van het Franse taalgebied en gemeenten van het Nederlandse taalgebied. Het gaat derhalve om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT.

Volgens dat artikel is de dienst onderworpen aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

De factuur die het voorwerp uitmaakt van de klacht moet worden beschouwd als een betrekking tussen een gewestelijke dienst en een particulier.

Conform artikel 19 waarnaar wordt verwezen door artikel 35, § 1, b, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Nochtans is de klacht is ongegrond bij gebrek aan voldoende bewijzen nopens het feit dat de betrokkene Franstalige documenten zou hebben gevraagd.

(Advies 31.152 van 16 december 1999)

– **Brussel-Hoofdstad - Centre hospitalier Molière-Longchamp:**

Franstalige afrekeningnota's gestuurd aan een Nederlandstalige geneesheer.

Het Ziekenhuis Molière-Longchamp is een publiekrechtelijke vereniging die beheerst wordt door de hoofdstukken XII en XIIbis van de wet tot oprichting van de OCMW's van 8 juli 1976.

Conform artikel 17, B, 1°, van de SWT, moet een openbaar ziekenhuis van Brussel-Hoofdstad met zijn personeelsleden de door deze gebruikte taal gebruiken wanneer die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 31.174 van 9 september 1999)

– **Rijkswachtbrigade Oudergem:**

Franstalige brief aan een Nederlandstalige particulier; telefonisch onthaal uitsluitend in het Frans.

De bedoelde rijkswachtbrigade is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bijgevolg diende de oproeping in het Nederlands gesteld te zijn en diende men de klager in het Nederlands te woord te staan aan de telefoon.

(Advies 31.196 van 16 december 1999)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel:**

uitsluitend in het Frans gegeven richtlijnen aan reizigers op tramlijn 52; Nederlandstalige brief met Franstalige vermeldingen aan Nederlandstalige particulier.

De MIVB dient beschouwd te worden als een dienst in de zin van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Artikel 33 van de bovenvermelde wet stelt dat de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt onderworpen zijn aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT (plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad).

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de diensten van Brussel-Hoofdstad, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekking met een particulier de door deze gebruikt taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 29.233/A van 11 februari 1999)

– **Le Foyer Ixellois:**
eentalig Franse advertentie in *Vlan*.

De Brusselse sociale huisvestingsmaatschappijen, erkend door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Met toepassing van artikel 1, § 1-2°, en § 2, 2° lid, van de SWT, en volgens de vaste rechtspraak van de VCT zijn de SWT toepasselijk op de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen, behalve voor de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Bijgevolg diende de aangeklaagde advertentie ook in het Nederlands in de Nederlandstalige pers te verschijnen.

(Advies 29.348/G van 25 november 1999)

– **Openbare vastgoedmaatschappijen, erkend door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:**
eentalig Franse personeelsadvertenties in *Vlan*.

Aangezien de VCT niet op de hoogte is van de identiteit van de maatschappij die de personeelsadvertentie plaatst en bijgevolg bij deze maatschappij geen informatie kan inwinnen, oordeelt zij dat zij zich niet kan uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

Gelet op het herhaaldelijk terugkeren van gelijkaardige klachten verzocht de VCT de Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest alle maatschappijen erop te wijzen dat de personeelsadvertenties zowel in het Nederlands als in het Frans dienen gesteld te worden.

(Adviezen 30.001/A en 30.072/1 van 18 maart 1999)

– **Lakense Haard:**
eentalig Franse personeelsadvertenties in *Vlan*.

De Brusselse Huisvestingsmaatschappijen zijn onderworpen aan de SWT behalve wat de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten betreft.

Wervingsaankondigingen zijn mededelingen aan het publiek en moeten in navolging van artikel 18, SWT, wanneer zij uitgaan van plaatselijke diensten gevestigd te Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans gesteld worden.

Aangezien de advertentie eveneens in het Nederlands verscheen in "Brussel deze week", een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm als *Vlan*, is de klacht ongegrond.

(Adviezen 30.001/B van 18 maart en 30.273 van 14 januari 1999)

– **Etterbeekse Haard:**
eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

De Brusselse Huisvestingsmaatschappijen zijn onderworpen aan de SWT behalve wat de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten betreft.

Wervingsaankondigingen zijn mededelingen aan het publiek en moeten in navolging van artikel 18, SWT, wanneer zij uitgaan van plaatselijke diensten gevestigd te Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans gesteld worden.

De Nederlandstalige advertentie diende ofwel in *Vlan* geplaatst te worden, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Brussel deze week").
(Advies 30.001/C van 18 maart 1999)

– **Brusselse Intercommunale Watermaatschappij:**
eentalig Franse personeelsadvertenties in *Vlan*.

De BIWM is een gewestelijke dienst in de zin van art. 35, § 1, b, van de SWT, en dient volgens artikel 18 van die wetten de berichten en mededelingen voor het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Gelet op het feit dat de kranten en weekbladen waarin de Nederlandstalige advertenties geplaatst werden, niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid worden en bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm hebben als *Vlan* zijn de klachten ontvankelijk en gegrond.

De Nederlandstalige versies van de advertenties dienden ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Brussel deze week") geplaatst te worden.
(Advies 30.001/D van 18 maart 1999)

– **Brusselse Intercommunale Watermaatschappij:**
eentalig Franse advertentie.

De advertentie was reeds eerder het voorwerp van een klacht.

Een afschrift van het betreffende advies nr. 30.113/27 en 30.136/20-21 van 24 september 1998 werd aan de klager gestuurd.

(Advies 30.086 van 25 maart 1999)

– **La Cité Moderne:**
eentalig Franse brochure naar aanleiding van 75-jarig bestaan.

Met toepassing van artikel 1, § 1, 2°, en § 2, 2e lid, van de SWT zijn deze wetten toepasselijk op de plaatselijke huistsvestingsmaatschappijen, behalve voor de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (zie advies 25.140 van 15 december 1994).

De Brusselse Sociale Huisvestingsmaatschappijen dienen hetzelfde taalstelsel te volgen als de plaatselijke diensten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

De gewraakte brochure is een mededeling aan het publiek en diende dan ook in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn (cf. artikel 18, SWT).

(Adviezen 30.113/1 - 30.136/17 en 30.113/2 - 30.136/18 van 4 maart 1999)

– **Gemeente Elsene:**
eentalig Franse folders en affiches verspreid door de vzw *La Petite Suisse*.

Gelet op het private karakter van de vzw *La Petite Suisse*, mochten de bewuste affiches en folders uitsluitend in het Frans gesteld zijn en is de klacht ongegrond. Bij het opstellen van niet officiële mededelingen door gemeentemandarissen dient evenwel vermeden te worden de indruk te wekken dat het om administratieve, gemeentelijke mededelingen gaat, dit o.m. door het vermelden van titels (cf. advies 24.084 van 17 februari 1993).

(Advies [\leftarrow 1N] 30.136/12 van 1 juli 1999)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
enkel Franstalige brochures ter beschikking van de reizigers in het station van Jette.

Tweetalige folders van de NMBS, zijn berichten en mededelingen aan de reizigers.

Volgens artikel 18 van de SWT dienen plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, te stellen in het Nederlands en in het Frans.

Aangezien de NMBS heeft bevestigd dat het station van Jette tweetalige folders ter beschikking legt van de reizigers is de klacht niet gegrond.
(Advies 30.221 van 18 maart 1999)

- **Rijkswacht te Brussel:**
enkel Franstalige artikels in *Vlan*.

Het Rijkswachtdistrict van Brussel is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, van de SWT, die onder dezelfde taalregeling valt als de plaatselijke diensten gelegen in Brussel-Hoofdstad. Dit betekent dat berichten en mededelingen aan het publiek, zoals de gewraakte artikelen, in het Nederlands en het Frans moeten worden gesteld, hetzij in hetzelfde document, hetzij via eentalige publicaties met dezelfde verspreidingsnorm.
(Advies 31.149 van 1 juli 1999)

D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **Administratie van het Kadaster – Directie Brussel:**
Franstalig kadastraal uittreksel voor een Nederlandstalige.

De Gewestelijke Directie Brussel is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, dat verwijst naar de artikelen 17 tot 22 (regeling van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad).

Conform artikel 19, SWT, gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Daaruit volgt dat de ambtenaren van de Gewestelijke Directie Brussel de Nederlandstaligen die zich tot hen richten, te woord moeten staan in het Nederlands.

Wat de kadastrale uittreksels betreft, die moeten beschouwd worden als getuigschriften die, conform artikel 20, SWT, naargelang van de wens van de betrokkene moeten gesteld worden in het Nederlands of in het Frans.
(Advies 29.253 van 20 mei 1999)

E. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Postkantoor – 1070 Anderlecht 10:**
een Nederlandstalige bediende kreeg een eentalig Franse nota voorgelegd.

Het aangeklaagde document, dat uitgaat van de Gewestelijke Directie Brussel, moet worden beschouwd als een onderrichting aan het personeel.

Naar luid van artikel 35, § 1, en artikel 17, § 2, van de SWT, moeten dienstorders en onderrichtingen aan het personeel, evenals formulieren bestemd voor de binnendiensten, gesteld worden in het Nederlands en in het Frans.

Het document had dus in beide talen moeten gesteld geweest zijn.

(Advies [↔1F] 29.280 van 25 maart 1999)

*** GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN** **OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN –** **BRUSSELSE AGGLOMERATIE**

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Gemeente Sint-Pieters-Woluwe: **weinig tweetaligen onder het postpersoneel.**

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt in zijn § 1 dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

De Post blijft derhalve in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken.

De VCT vestigt er de aandacht op dat de problematiek van de tweetaligheid in de Brusselse postkantoren reeds herhaaldelijk werd behandeld (cf. de adviezen 20.133 van 15 september 1988, 20.169 van 12 januari 1989, 20.165 van 20 september 1989, 23.258 van 13 januari 1993, 25.142 van 31 maart 1994, 27.153 van 11 januari 1996, 27.194 van 29 februari 1996, 28.089 van 26 september 1996 en 28.252 van 12 juni 1997).

Krachtens artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT, moeten de personeelsleden die verbonden zijn aan de postkantoren van Brussel-Hoofdstad hun kennis van de tweede taal bewijzen (bij het VWS).

Bovendien moet het niet-statutair personeel ook voldoen aan de taaleisen die gesteld worden door de ambten die het tijdelijk uitoefent (cf. VCT-advies 15.309-16.109 van 30 januari 1986).

(Advies 29.270/R van 21 oktober 1999)

– Gemeente Sint-Jans-Molenbeek – Politie: **aanwerving van een Nederlandsonkundige politieagent.**

Het politiekorps van Sint-Jans-Molenbeek is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de talenkennis van het personeel betreft, dient verwezen te worden naar artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT dat stelt dat niemand kan benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling laat van blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen dat hij een aan de aard van de functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De bewuste politieagent werd ondertussen ontslagen.

(Advies 29.331/J van 4 maart 1999)

– **Gemeente Jette:**

aanwerving van parkwachters en stadswachters die geen VWS-taalexamen krijgen opgelegd.

T.a.v. de vereisten van artikel 21 van de SWT, heeft de gemeente niet de materiële mogelijkheid de kandidaten – bijvoorbeeld studenten kandidaat parkwachter, die slechts voor een paar weken zullen worden aangeworven, naar het VWS te sturen.

Wat de stadswachters betreft, die langdurig werkloos zijn die werden aangeworven via het PWA, vraagt de VCT dat de gemeente de betrokkenen verder aanmoedigt tot het afleggen van het VWS-taalexamen. Zulks, temeer daar dat examen een troef is met het oog op hun professionele reclassering.

Wat het PWA-personeel betreft dat er niet in zou slagen het VWS-examen met vrucht af te leggen, herinnert de VCT aan wat zij reeds vermeldde in haar advies 29.233/E van 19 februari 1998 betreffende de tewerkgestelde bestaansminimumtrekkers, namelijk, dat het t.a.v. de taalwetten mogelijk is in plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad eentalig vak- of werkliedenpersoneel te werk te stellen, op voorwaarde dat de betrokkenen geen enkele functie uitoefenen waarin zij omgang krijgen met het publiek.

(Advies 31.090 van 29 april 1999)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– **Stad Brussel – Sportdienst:**

**dienstorder 4978 uitsluitend in het Frans ingevuld;
identificatiegegevens van het faxtoestel uitsluitend in het Frans.**

In navolging van artikel 17, § 2, SWT, worden in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Aangezien de bewuste dienstorder niet volledig in het Nederlands en in het Frans door de sportdienst werd opgesteld, is de klacht gegrond.

De VCT neemt er evenwel notitie van dat de formulieren voortaan in het Nederlands en in het Frans worden ingevuld en dat de identificatiegegevens van het faxtoestel werden aangepast.

(Advies 30.136/5 van 10 juni 1999)

– **Gemeente Anderlecht:**

opstellen van eentalig Franse nota door het kabinet van de gemeentesecretaris.

In navolging van artikel 17, § 2, van de SWT, dienen dienstorders en onderrichtingen aan het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel Hoofdstad, evenals formulieren bestemd voor de binnendiensten, gesteld te worden in het Nederlands en in het Frans.

Aangezien de Franstalige nota enkel bestemd was voor een Franstalige dienstchef, en dat de dienstnota die aan alle ambtenaren werd gericht in beide talen was gesteld, is de klacht ongegrond.

(Advies 30.282 van 10 juni 1999)

– **Stad Brussel:**

lijst der overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen of diensten afgesloten door het college, nagenoeg volledig in het Frans gestuurd aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

Overeenkomstig artikel 17, § 1, van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep te doen op vertalers, het Nederlands of het Frans, met dien verstande dat de taalrol van de ambtenaar bepalend is voor de in de punten A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van deze bepaling vermelde zaken.

In het onderhavige geval rechtvaardigt dit de uitsluitend Franstalige behandeling van de verschillende stadia van het administratief dossier betreffende de overheidsopdrachten in hoofde van het Schepencollege.

Het past evenwel dat er rekening wordt gehouden met het feit dat de Gemeenteraadsleden zijn echter openbare mandatarissen en geen enkele wetsbepaling vereist dat zij de twee talen, waarvan het gebruik wordt erkend in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken.

In de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet elk gemeenteraadslid, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, niet alleen de oproeping en de punten die op de agenda staan ingeschreven, maar ook de documenten die door het College aan de Raad worden overgezonden, in zijn eigen taal ontvangen. En dit, ongeacht de taal waarin de zaak in de eigenlijke administratieve dienst werd behandeld (adviezen 1.526 van 22 september 1966, 1.708 van 19 januari 1967, 22.140 van 13 december 1990 en 25.157 van 16 februari 1995.)

In het onderhavige geval had de lijst der overheidsopdrachten van werken, leveringen of diensten, afgesloten door het College, in het Nederlands en het Frans moeten zijn opgesteld.
(Advies 30.290 van 24 juni 1999)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeente Jette:

eentalig Franse uitnodiging aan een Nederlandstalige inwoner van de gemeente.

Een uitnodiging is een betrekking met een particulier.

Als plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad dient het OCMW van Jette zich te houden aan artikel 19, 1^e lid, van de SWT, en moet het in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In casu had de klager, een Nederlandstalige inwoner van de gemeente, een in het Nederlands gestelde uitnodiging moeten ontvangen.

(Advies 29.348/l van 2 september 1999)

– Gemeente Oudergem:

uitnodiging voor nieuwe identiteitskaart in het Frans.

De gemeente Oudergem is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad, die, op grond van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het verzenden van de kwestieuze uitnodiging, is een betrekking met een particulier.

De taalaanhorigheid van de betrokkene, in casu het Nederlands, was bekend, zoals blijkt uit het uittreksel uit het bevolkingsregister.

De uitnodiging diende dus geheel in het Nederlands te zijn.

(Advies 30.065 van 1 april 1999)

– **Stad Brussel:**

tweetalig rekeninguittreksel betreffende presentiegeld aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

Een rekeninguittreksel in een betrekking met een particulier.

Conform artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies [<>1F] 30.136/3 van 1 april 1999)

– **Gemeente Sint-Gillis:**

gebruik van het Frans door de burgemeester en een schepen voor een uitnodiging gericht aan een Nederlandstalige particulier.

De gemeente Sint-Gillis is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad, die op grond van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het verzenden van een uitnodiging op naam, onder gesloten omslag, is een betrekking met een particulier. De taalaanhorigheid van de betrokkene, in casu het Nederlands, was bekend.

De betwiste documenten dienden dus geheel in het Nederlands gesteld te zijn.

(Adviezen 30.166/19 van 28 oktober, 31.013 en 31.019 van 18 maart 1999)

– **Gemeente Sint-Jans-Molenbeek:**

gebruik van het Frans door een private medewerker in een betrekking met een particulier.

De gemeente Sint-Jans-Molenbeek is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad, die op grond van artikel 19 van de bij SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal dient te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De takeldienst is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT, waarop de taalwetgeving van toepassing is.

De politiediensten dienen ervoor te waken dat hun private medewerkers dezelfde regels naleven, als die welke voor de diensten zelf gelden.

De betwiste factuur is een betrekking met een particulier.

Zij diende in het Nederlands gesteld te zijn, en de klager diende ook in het Nederlands te worden ontvangen.

(Advies 30.171 van 28 oktober 1999)

– **Gemeente Jette – Politie:**

brief in twee exemplaren, een Franstalig en een Nederlandstalig, onder omslag met tweetalige voorgedrukte vermeldingen gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

De brieven die door het politiebureau van Jette aan de gebruikers van een alarmsysteem worden gestuurd, zijn betrekkingen tussen een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad en particulieren.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, dient die plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Terzake moet die dienst proberen de taalaanhorigheid van de particulieren vast te stellen.

De politie van Jette had de mogelijkheid de taalaanhorigheid van de klager te kennen, en deze laatste had het tweede, in het Frans gestelde exemplaar van de brief niet hoeven te krijgen.

De vermeldingen op de envelop maken wezenlijk deel uit van de brief en moeten gesteld zijn in dezelfde taal als deze laatste.

(Advies [><1F] 31.039 van 9 september 1999)

– **Stad Brussel – Politie en firma Radar:**

**de politie spreekt gebrekkig Nederlands en begrijpt geen Nederlandstalige vragen;
de bediende van de firma Radar weigert Nederlands te spreken;
de firma Radar reikt geen eentalig Nederlandse ontvangstbewijzen of attesten van schadeloosstelling uit.**

De politie van Brussel, een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, gebruikt, naar luid van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Voor zover de politie van Brussel zich in het Frans tot de klager zou hebben gericht, is dit punt van de klacht gegrond.

De firma Radar is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT. Krachtens dit artikel ontslaat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Het komt de politie van Brussel dus toe ervoor te waken dat haar private medewerkers de taalwetgeving naleven.

Te meer daar in artikel 2 van de technische contractuele clausules van het lastenkohier dat tussen de stad Brussel en de takelfirma werd vastgelegd, wordt bepaald dat deze laatste over personeel moet beschikken dat de particulieren kan te woord staan in hun taal, dus hetzij in het Nederlands, hetzij in het Frans.

Bovendien is bepaald dat de firma eveneens de factuur moet kunnen opmaken in de taal van de klant of, indien de taalaanhorigheid van deze laatste niet bekend is, in de taal van zijn woonplaats.

Voor zover de bediende van de firma Radar zich in het Frans tot de klager zou hebben gericht, is het tweede punt van de klacht eveneens gegrond.

Aangezien de klager geen kopie van de factuur van Radar heeft ingesloten, kan de VCT zich niet uitspreken over dit punt.

(Advies 31.053 van 23 september 1999)

– **Stad Brussel – Stedelijke Musea:**

versturen van een Franstalige uitnodiging voor een vernissage van de tentoonstelling "Otto Dix" aan een Nederlandstalige particulier.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien het adres van de klager in het Nederlands vermeld werd op de omslag kan er van uitgegaan worden dat de taalaanhorigheid van de klager bekend was.

Bijgevolg diende de uitnodiging in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 31.146 van 28 oktober 1999)

– **Gemeente Watermaal-Bosvoorde – Politie:**
Nederlandsonkundige inspecteur;
proces-verbaal werd in het Frans ingevuld.

In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In navolging van artikel 21, § 5, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Bijgevolg diende de politiemans zich tot de klager te richten in het Nederlands. Voor zover de betrokkene daartoe niet in staat was, is de klacht gegrond.

Wat het proces-verbaal betreft, zijn de SWT hier niet van toepassing. Deze materie wordt geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.
(Advies 31.197 van 7 oktober 1999)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeente Anderlecht:**
de brochure "Anderlecht Info" is niet volledig tweetalig in het nummer van juni 1997 van "AZ Publi-magazine".

De brochure "Anderlecht Info" is een mededeling aan het publiek die op grond van artikel 18 van de SWT, in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans moet zijn gesteld.

De artikelen die in die brochure zijn opgenomen, zijn allemaal mededelingen die door het college van burgemeester en schepenen aan de gehele Anderlechtse bevolking worden gericht.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT moeten dergelijke mededelingen steeds in het Nederlands en in het Frans worden gepubliceerd (cf. adviezen 24.124 van 1 september 1993, 28.153 van 26 september 1996, 27.247 van 14 maart 1996, 28.039 van 18 april 1996 en 28.113 van 12 december 1996).

De VCT herinnert aan en bevestigt haar adviezen 28.039 en 28.113 betreffende de uitgaven van januari en mei van "Anderlecht Info", namelijk dat de brochure volledig in het Nederlands en in het Frans moet zijn gesteld.

(Advies 29.248 van 11 februari 1999)

– **Stad Brussel – Polbru:**
eentalig wervingsbericht in *Vlan*.

Een aankondiging van een gemeentebestuur is een bericht of mededeling aan het publiek.

Naar luid van artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De Nederlandstalige versie van het bericht diende door Polbru, samen met de Franstalige versie, te worden gepubliceerd, ofwel eveneens in *Vlan* (wat niet het geval was); ofwel in een tijdschrift dat, net als *Vlan*, gratis wordt uitgedeeld in Brussel-Hoofdstad (bv. "Brussel deze week").

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond voor zover de aankondiging niet in het Nederlands zou zijn geplaatst in een tijdschrift met dezelfde verspreidingsnorm als *Vlan* (bv. "Brussel deze week").

(Advies 29.348/H van 9 december 1999)

– **Gemeente Elsene:**

het gemeentelijk informatieblad bevat talrijke eentalig Franse artikels met informatie die alle inwoners van de gemeente aanbelangt.

Het door de klager overgezonden exemplaar van het gemeenteblad "XL-Onze Gemeente" bevat voor het merendeel eentalig Franse artikelen, uitgaande van de onderscheiden gemeentelijke mandatarissen. Die artikelen richten zich tot de gehele bevolking, en worden, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek. Krachtens artikel 18 van de SWT, moeten die in een gemeente van Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

(Adviezen 29.359 van 25 november en 31.176 van 28 oktober 1999)

– **Gemeente Watermaal-Bosvoorde – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**

eentalig Franse vermelding in de Gouden Gids 1997-1998.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op het feit dat het OCMW in de twee talen vermeld wordt in de witte gids, oordeelt de VCT dat de klachten ongegrond zijn. Bij nazicht van de Gouden Gids 1999-2000 stelt de VCT vast dat het OCMW hier niet langer in vermeld wordt.

(Advies 30.018/B - 30.019/N - 30.046/12 van 1 juli 1999)

(Advies 30.018/M - 30.019/E - 30.046/13 van 1 juli 1999)

– **Gemeente Vorst:**

de mededelingen betreffende de culturele activiteiten in de Abdij worden in het gemeentelijk informatieblad *L'Avis Forestois* enkel in het Frans gepubliceerd.

Brochures die uitgaan van gemeentelijke overheden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Luidens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. In casu diende het gemeentelijk informatieblad *L'Avis Forestois* de bedoelde mededelingen in het Frans en in het Nederlands te publiceren.

(Advies 30.024 van 6 april 1999)

– **Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe:**

uitsluitend of overwegend gebruik van het Frans in het gemeentelijk informatieblad.

Het blad "Wolu-Info" is een zuiver gemeentelijk mededelingenblad waarvan alle teksten verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de gemeente.

Krachtens artikel 18 van de SWT en de rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren.

Meer specifiek gelden de volgende principes.

1. De tweetaligheid geldt voor alle mededelingen van burgemeester, schepenen en andere mandatarissen, en tevens voor de officiële mededelingen van de gemeente.

3. Andere rubrieken die als redactiewerk moeten worden beschouwd, dienen een billijk evenwicht te vertonen tussen de in het Nederlands en het Frans gestelde artikels.

2. De aankondigingen van culturele activiteiten dienen eveneens tweetalig te zijn met uitzondering van de culturele activiteiten die slechts één enkele taalgroep interesseren. Voor deze laatste activiteiten geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor al deze tweetalige mededelingen dient vermeld te worden dat ze zowel naar inhoud als naar vorm op een voet van strikte gelijkheid moeten gesteld zijn.

In het onderzochte nummer van het blad (1997/8) worden sommige inlichtingen alleen in het Frans gegeven (de aankondiging van de *Prix Mediatine* 1998 op pagina 1, aankondigingen van de jeugddienst op pagina 3, vermeldingen alleen in het Frans op pagina 4), terwijl ze de twee gemeenschappen aanbelangen.

(Advies 30.034/35 van 18 november 1999)

– **Stad Brussel – Politie:**

eentalig Franse personeelsadvertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling mag ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben (cf. advies 28.216/J van 20 maart 1997).

De advertentie diende geplaatst te worden in de twee talen in *Vlan*, ofwel in het Frans in *Vlan* en in het Nederlands in een blad dat net als *Vlan* gratis in alle bussen van Brussel-Hoofdstad wordt verspreid (bv. "Brussel deze week").

(Advies 30.072/9 van 10 juni 1999)

– **Stad Brussel – Politie:**

– **Gemeente Jette – Politie:**

– **Gemeente Anderlecht:**

advertenties in *Vlan* en "AZ-magazine".

Deze advertenties waren reeds eerder het voorwerp van klachten. Een afschrift van de betreffende adviezen 30.031 van 11 juni 1998, 30.030 van 10 september 1998, 30.032 van 10 september 1998, 30.113/7 van 10 september 1998 en 30.072/1 van 18 maart 1999 werden aan de klager gestuurd

(Advies 30.086 van 25 maart 1999)

– **Gemeente Sint-Gillis:**

tijdschrift *Info Culture* haast uitsluitend in het Frans gesteld.

Het bewuste tijdschrift wordt uitgegeven door de schepenen van Cultuur van de gemeente en het Cultureel Centrum Jacques Franck.

Wat de gemeentelijke informatiebladen betreft heeft de VCT het volgende gesteld (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door de mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied".

(Advies 30.136/9 van 10 juni 1999)

– **Gemeente Schaarbeek – schepen van Tewerkstelling, Economie en Europa:**

opleidingscursussen in het Nederlands, die niet in het Nederlands werden gepreciseerd in het nummer 5 van het tijdschrift "1030".

De bedoelde schepen richt zich in het tijdschrift "1030" tot de bevolking, in het Nederlands en in het Frans.

Franstalige opleidingsmogelijkheden mogen uitsluitend in het Frans worden kenbaar gemaakt. Het Nederlandstalig aanbod aan opleidingen moet gedetailleerd ter kennis worden gebracht en dit uitsluitend in het Nederlands.

Een vermelding van de twee Nederlandstalige instellingen waar cursussen kunnen worden gevolgd zonder aanduiding van de geboden opleidingen in het Nederlands is onvoldoende.

(Advies 30.196 van 23 september 1999)

– **Gemeente Sint-Pieters-Woluwe:**

het maandblad *Wolu-News*, uitgegeven door de vzw "Wolugraphic", bevat een groot aantal eentalig Franse en door gemeentelijke mandatarissen ondertekende artikels.

De bewuste artikels zijn bestemd voor de hele bevolking van de gemeente en zijn berichten en mededelingen aan het publiek. Krachtens artikel 18 van de SWT moeten zij, in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld (cf. adviezen 24.124 van 01 september 1993, 28.153 van 26 september 1996, 27.247 van 14 maart 1996, 28.039 van 18 april 1996, 28.113 van 27 december 1996 en 29.248 van 11 februari 1999).

Ter herinnering: op grond van artikel 50 van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welchen hoofde ook, van private medewerkers de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De gemeente kan haar verplichtingen inzake taalgebruik derhalve niet omzeilen door voor de publicatie een beroep te doen op een private uitgever.

(Advies 30.208 van 2 september 1999)

– **Gemeente Ukkel:**

overwegend Franstalige berichtgeving in "Wolvendael".

Uit de statuten van de *Association Culturelle et Artistique d'Uccle* blijkt dat deze vzw een emanatie is van de gemeente Ukkel en bijgevolg dezelfde taalverplichtingen heeft als het gemeentebestuur.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

In de onderzochte nummers van het magazine is de voorpagina uitsluitend in het Frans gesteld, net zoals alle redactiewerk. De mededelingen van de burgemeester en verscheidene schepen overwegend in het Frans. Enkel de officiële berichten van de gemeente worden soms in het Nederlands en het Frans gesteld, doch meestal worden deze talen in deze tweetalige aankondigingen niet op een voet van strikte gelijkheid gebruikt, zoals voorgeschreven door de vaste rechtspraak van de VCT.

De voorpagina van het blad diende tweetalig te zijn, wat blijkt uit een brief van 8 oktober 1998 inmiddels gedeeltelijk is het geval is. De tweetaligheid geldt eveneens voor alle mededelingen van burgemeester en schepenen en de officiële berichten van de gemeente. De aankondigingen van culturele activiteiten dienden eveneens tweetalig te zijn met uitzondering van de culturele activiteiten die slechts één enkele taalgroep interesseren. Voor al deze tweetalige mededelingen dient vermeld dat zij op voet van strikte gelijkheid moeten gesteld zijn (inhoud, lettertype). Wat het redactiewerk betreft dient gestreefd te worden naar een redelijk evenwicht.

(Advies 30.216/1 van 4 maart 1999)

– **Gemeente Ukkel – Rijkswacht:**

Franstalig artikel in het meinummer 1998 nr. 439 van "Wolvendael"

De bedoelde rijkswachtbrigade is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT, gelegen in Brussel-Hoofdstad.

Het verschenen bericht is een bericht of mededeling aan het publiek, waarop de regeling voor bestuurszaken van toepassing is.

De plaatselijke diensten, gelegen in Brussel-Hoofdstad stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans (artikel 18, SWT).

(Advies 30.216/2 van 28 januari 1999)

– **Gemeente Anderlecht:**

publicatie van een bericht aan de bevolking in "AZ Publi-Magazine" – in het Frans in het nummer van 2 september 1998 en in het Nederlands in dat van 16 september 1998.

Krachtens artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans. Beide teksten moeten identiek zijn (dezelfde inhoud) en hun publicatie moet gelijktijdig gebeuren in geval van publicatie in hetzelfde blad.

In het onderhavige geval had het bericht aan de bevolking het voorwerp moeten uitmaken van een publicatie in het Nederlands en in het Frans in hetzelfde nummer van het weekblad "AZ-Publi-Magazine
(Advies 30.237 van 10 juni 1999)

– **Gemeente Schaarbeek:**

eentalig Franse en in slecht Nederlands gestelde artikels in het gemeentelijk informatieblad "Schaarbeek-Info".

Een gemeentelijk informatieblad is een bericht of mededeling aan het publiek. Op grond van artikel 18 van de SWT dienen plaatselijke diensten in Brussel-Hoofdstad berichten en mededelingen aan het publiek te richten in het Nederlands en het Frans.

De VCT acht zich niet bevoegd om uitspraak te doen over de luister van de taal. Ze stelt niettemin vast dat in de brochure de verstaanbaarheid van de Nederlandse tekst zodanig in het gedrang komt dat de gemeente niet meer voldoet aan de bepalingen van artikel 18 van de SWT.

(Advies 30.264 van 28 januari 1999)

– **Gemeente Ganshoren:**

1. eentalig effectenverslag in het raam van een openbaar onderzoek, ingesteld ingevolge een bouwvergunningaanvraag van de maatschappij Interflat betreffende een pand gelegen in de gemeente;
2. latere, gelijkaardige klacht.

1. Dit onderzoek moet gebeuren conform de SWT, en zulks o.m. door een mededeling in beide talen van de documenten die bestemd zijn voor het publiek. Artikel 18, 1^e lid, SWT, bepaalt dat de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, in het Nederlands en in het Frans stellen.

Indien de stedenbouwvergunning is onderworpen aan het openbaar onderzoek in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, dient de overheid die dit onderzoek organiseert, de essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek te stellen. De andere documenten hoeven niet te worden vertaald, eventueel kan er een samenvatting worden gemaakt in de tweede taal.

In het huidige geval is een effectenverslag een document dat van wezenlijk belang is voor de omwonenden. Het moet in beide talen ter beschikking worden gesteld. Dat er tweetalige ambtenaren van de stedenbouwkundige dienst van de gemeente ter beschikking van de inwoners worden gesteld om toelichting te verstrekken in hun taal, is niet voldoende.

2. In een nieuwe klacht lichtte de klager de VCT in over de ontwikkeling in die zaak. Ingevolge de beslissing van het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning niet te verlenen, diende de maatschappij Interflat een beroep in bij het Stedenbouwkundig college van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit college oordeelde dat het effectenverslag ontoereikend was, en vroeg het volledige verslag aan een nieuw openbaar onderzoek te onderwerpen.

De klager constateert dat het effectenverslag andermaal niet in het Frans werd vertaald. Bij brief van 15 juli 1999 heeft de VCT geantwoord dat het haar niet toekomt tussenbeide te komen wat de praktische uitvoering van de vertaling betreft. De gemeente dient immers alle nodige maatregelen te treffen om het document in het Nederlands en in het Frans ter beschikking te stellen. Bijgevolg bevestigt de VCT haar vorige advies
(Adviezen 30.283 van 18 maart en 31.222 van 16 december 1999)

– **Stad Brussel:**

folder "Brussel in Bloemen" met eentalig Franse vermeldingen.

Op grond van de bijgevoegde kopie van de folder kan de VCT geen overtreding van de SWT vaststellen.

(Advies 30.289 van 10 juni 1999)

– **Gemeente Anderlecht:**

toespraak in het Frans.

Een toespraak is een bericht of mededeling aan het publiek.

De gemeente Anderlecht is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad, die, op grond van artikel 18 van de SWT, berichten en mededelingen aan het publiek stelt in het Nederlands en het Frans.

Op grond van artikel 22 van de SWT kan echter aanvaard worden dat de betwiste toespraak enkel in het Frans werd gehouden, gezien het specifiek gegeven dat het ging om het Feest van de Franse Gemeenschap.

De klacht is dan ook ongegrond. Niettemin moet een gemeente gelegen in Brussel-Hoofdstad, bij het ontplooiën van gemeentelijke activiteiten die zich tot één van de twee gemeenschappen richten, een zeker evenwicht nastreven.

(Advies 30.320 van 29 april 1999)

– **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**

gemeentelijk informatieblad "Officieel".

Het blad "Officieel" is een mededeling aan het publiek, die conform artikel 18 van de SWT, in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans dient te worden gesteld.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en integraal in de twee talen en wel op voet van strikte gelijkheid op het document moeten voorkomen".

Het Nederlandstalige gedeelte van het septembernummer 1998 stemt niet overeen met het Franstalige gedeelte.

De burgemeester van Watermaal-Bosvoorde deelde bij brief van 21 januari 1999 mee dat de Franse en de Nederlandse tekst van het blad "Officieel" voortaan in hetzelfde karaktertype gepubliceerd worden.

(Advies 30.357 van 20 mei 1999)

– **Gemeente Schaarbeek:**

overwegend Franstalige berichten in een gemeentelijk informatieblad.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

In het onderzochte nummer van het magazine zijn de gemeentelijke berichten en artikels geheel of overwegend in het Frans gesteld. Titels boven artikels zijn groter in het Frans dan in het Nederlands.

De klacht is bijgevolg gegrond, met uitzondering van dat gedeelte dat handelt over het vrij en gemeenschapsonderwijs, waarvoor de VCT niet bevoegd is.

De officiële berichten van de gemeenten en de schepenen, en de aankondigingen van culturele activiteiten dienen tweetalig te zijn met uitzondering van de culturele activiteiten die slechts één enkele taalgroep interesseren. Voor al deze tweetalige mededelingen dient vermeld dat zij op voet van strikte gelijkheid moeten gesteld zijn (inhoud, lettertype). Wat het redactiewerk betreft dient gestreefd te worden naar een redelijk evenwicht.
(Advies 30.358 van 28 januari 1999)

– **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**
eentalig Franse advertentie in *Vlan*.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans.

De kranten waarin de Nederlandstalige advertentie geplaatst werd, worden niet gratis in Brussel-Hoofdstad verspreid en hebben bijgevolg niet dezelfde verspreidingsnorm als *Vlan*.

De Nederlandstalige versie van de advertentie diende ofwel in *Vlan*, ofwel in een blad met een gelijkaardige verspreidingsnorm (bv. "Brussel deze week") geplaatst te worden.
(Advies 31.057 van 20 mei 1999)

E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– **Minister van Economie en Telecommunicatie:**
vraag om advies m.b.t. de telefoonkaarten bestemd voor personen die het bestaansminimum genieten of die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot educatieve begeleiding.

De kaart moet beschouwd worden als een machtiging in de zin van de SWT. Het betreft immers het verlenen van een toestemming, het gebruik van een basisdienst van Belgacom in het bijzonder.

Uit de verstrekte inlichtingen blijkt dat de verdeling en de afgifte van de kaarten zal gebeuren door de OCMW's, aangezien het gaat om personen die het voorwerp uitmaken van een beslissing van het OCMW m.b.t. hun sociaal statuut. De betrokkene moet de kaart afhalen bij het OCMW.

Derhalve gelden de regels betreffende de afgifte van machtigingen en vergunningen door plaatselijke diensten (in casu het OCMW).

Deze luiden als volgt:

- voor de plaatselijke diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied (artikel 14, § 1, SWT);
- voor de plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied: het Duits of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een gemeente uit het Malmédysse: het Frans of het Duits, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 2, a, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een taalgrensgemeente: het Nederlands (de Raad van State vernietigde artikel 14, § 2, b, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft; cf. arrest nr. 14.241 van 12 augustus 1970);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in de randgemeenten: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, SWT).

De kaart mag, gelet op deze bepalingen, dus geen vermeldingen in de drie talen bevatten. Het voorstel om de vermeldingen op de kaart tot een minimum te beperken door het vermelden van een letter voor de taal, is daarentegen wel verzoenbaar met de bepalingen van de taalwetgeving. Er is in dit geval immers geen formele schending van de bepalingen van de artikelen 14, 20 en 26 SWT.

(Advies 31.038 van 4 maart 1999)

F. NIET-NALEVING VAN DE NUMERIEKE GELIJKHEID

– Gemeente Vorst:

bevordering in strijd met artikel 21, § 7, van de SWT.

Artikel 21, § 7, 2^e lid, van de SWT bepaalt: “onverminderd de bepalingen van artikel 68, 1^e lid, moeten, ten laatste tien jaar na 1 september 1963, de betrekkingen die gelijk aan of hoger zijn dan die van afdelingschef, in gelijke mate, bezet worden door ambtenaren van beide taalgroepen.”

De VCT bevestigt bijgevolg haar advies 29.245: de kwestieuze bevordering, waardoor het bestaande gebrek aan taalevenwicht op het vlak van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van afdelingshoofd werd verergerd, is strijdig met de taalwetten.

(Advies 30.228 van 25 maart 1999)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeente Voeren – Ontvangkantoor van de Belastingen: **in het Frans aangevulde aanslagbiljetten.**

Dit ontvangkantoor is een plaatselijke dienst in een gemeente met taalfaciliteiten. Op grond van artikel 12 van de SWT dient het zich tot particulieren te wenden in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen gebruik hebben gemaakt. In casu dus in het Nederlands. De taalaanhorigheid van de klagers was trouwens bekend.

De betwiste documenten dienden volledig in het Nederlands te zijn.

(Advies 30.201 - 30.203 van 28 oktober 1999)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Voeren:

eentalig Nederlandse vermelding "De Post" op de tassen van de postboden.

Het postkantoor van Voeren in een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9, van de SWT.

De vermeldingen op de tassen van de postboden moeten worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

De plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten stellen, naar luid van artikel 11, § 2, 2^e lid, van de SWT, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans. Bijgevolg moet elke vermelding op de tassen van de postboden te Voeren systematisch tweetalig zijn.

(Advies 29.171 van 28 oktober 1999)

– Stad Edingen:

Franstalige mededeling betreffende het gemeentelijk onderwijs.

Wervingsaankondigingen zijn mededelingen aan het publiek en dienen door de plaatselijke diensten van taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden (artikel 11, § 2, 2^e lid, van de SWT).

Dat het een betrekking betreft voor het Franstalig onderwijs, ontslaat de dienst niet van de verplichting de aankondiging in het Nederlands en in het Frans te stellen.

(Advies 31.106 van 23 september 1999)

– Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Aminoal (Cel grondwaterheffingen):

geen Franstalige documenten voor de gemeente Voeren.

Het document in kwestie is voorgeschreven bij besluit van de Vlaamse regering. Wanneer het door een Franstalige inwoner van een gemeente met een speciale regeling wordt aangevraagd moet het hem in zijn taal worden toegestuurd. Wanneer de gemeente Voeren zich in deze richt tot haar inwoners, moet zij dat doen in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de taalaanhorigheid van de betrokkenen.

(Advies 31.282 van 28 november 1999)

C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– Minister van Economie en Telecommunicatie:

vraag om advies m.b.t. de telefoonkaarten bestemd voor personen die het bestaansminimum genieten of die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot educatieve begeleiding.

De kaart moet beschouwd worden als een machtiging in de zin van de SWT. Het betreft immers het verlenen van een toestemming, het gebruik van een basisdienst van Belgacom in het bijzonder.

Uit de verstrekte inlichtingen blijkt dat de verdeling en de afgifte van de kaarten zal gebeuren door de OCMW's, aangezien het gaat om personen die het voorwerp uitmaken van een beslissing van het OCMW m.b.t. hun sociaal statuut. De betrokkene moet de kaart afhalen bij het OCMW.

Derhalve gelden de regels betreffende de afgifte van machtigingen en vergunningen door plaatselijke diensten (in casu het OCMW).

Deze luiden als volgt:

- voor de plaatselijke diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied (artikel 14, § 1, SWT);
- voor de plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied: het Duits of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een gemeente uit het Malmedyse: het Frans of het Duits, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 2, a, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in een taalgrensgemeente: het Nederlands (de Raad van State vernietigde artikel 14, § 2, b, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft; cf. arrest nr. 14.241 van 12 augustus 1970);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, SWT);
- voor de plaatselijke diensten gevestigd in de randgemeenten: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, SWT).

De kaart mag, gelet op deze bepalingen, dus geen vermeldingen in de drie talen bevatten. Het voorstel om de vermeldingen op de kaart tot een minimum te beperken door het vermelden van een letter voor de taal, is daarentegen wel verzoenbaar met de bepalingen van de taalwetgeving. Er is in dit geval immers geen formele schending van de bepalingen van de artikelen 14, 20 en 26 SWT.

(Advies 31.038 van 4 maart 1999)

D. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **De Post - Kantoren van Dottenijs, Komen en Moeskroen:**
personeelsleden die omgang hebben met het publiek zijn niet in het bezit van een taalbrevet uitgereikt door het Vast Wervingssecretariaat.

Conform artikel 15, § 2, 5^e lid, van de SWT, mag “in de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naargelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen”.

Conform artikel 53, 1^e lid, SWT, is alleen de vaste wervingssecretaris bevoegd om bewijzen omtrent de bij de wet van 2 augustus 1963 vereiste taalkennis uit te reiken.

(Advies [<>1F] 30.040 - 30.182 van 25 maart 1999)

VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Postkantoor te De Haan:**
meertalige informatiefolders voor het publiek, in verband met producten die te koop worden aangeboden aan de loketten van postkantoren gelegen in het homogeen Nederlandse taalgebied.

Het postkantoor van De Haan is een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT. Overeenkomstig artikel 11, § 1, SWT, stellen de plaatselijke diensten in het Nederlandse

taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in het Nederlands.

Bijgevolg dienden deze informatiefolders betreffende de nieuwe telefoonkaart uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 30.286 van 29 april 1999)

B. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

– Minister van Economie en Telecommunicatie:

vraag om advies m.b.t. de telefoonkaarten bestemd voor personen die het bestaansminimum genieten of die het voorwerp uitmaken van een beslissing tot educatieve begeleiding.

De kaart moet beschouwd worden als een machtiging in de zin van de SWT. Het betreft immers het verlenen van een toestemming, het gebruik van een basisdienst van Belgacom in het bijzonder.

Uit de verstrekte inlichtingen blijkt dat de verdeling en de afgifte van de kaarten zal gebeuren door de OCMW's, aangezien het gaat om personen die het voorwerp uitmaken van een beslissing van het OCMW m.b.t. hun sociaal statuut.

De betrokkene moet de kaart afhalen bij het OCMW.

Derhalve gelden de regels betreffende de afgifte van machtigingen en vergunningen door plaatselijke diensten (in casu het OCMW).

Deze luiden als volgt:

– voor de plaatselijke diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van het gebied (artikel 14, § 1, SWT);

– voor de plaatselijke diensten uit het Duitse taalgebied: het Duits of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 3, SWT);

– voor de plaatselijke diensten gevestigd in een gemeente uit het Malmedyse: het Frans of het Duits, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 14, § 2, a, SWT);

– voor de plaatselijke diensten gevestigd in een taalgrensgemeente: het Nederlands (de Raad van State vernietigde artikel 14, § 2, b, voor zover het de verklaringen, machtigingen en vergunningen betreft; cf. arrest nr. 14.241 van 12 augustus 1970);

– voor de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 20, § 1, SWT);

– voor de plaatselijke diensten gevestigd in de randgemeenten: het Nederlands of het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende (artikel 26, SWT).

De kaart mag, gelet op deze bepalingen, dus geen vermeldingen in de drie talen bevatten.

Het voorstel om de vermeldingen op de kaart tot een minimum te beperken door het vermelden van een letter voor de taal, is daarentegen wel verzoenbaar met de bepalingen van de taalwetgeving.

Er is in dit geval immers geen formele schending van de bepalingen van de artikelen 14, 20 en 26 SWT.

(Advies 31.038 van 4 maart 1999)

VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **De Post:**

uitsluitend Franstalige vergaderingen van de postontvangers uit het Duitse taalgebied;
uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied;
het personeel in Kelmis en Raeren zou niet over de vereiste taalkennis beschikken.

Onder haar nieuwe juridische vorm blijft De Post onderworpen aan de SWT.

Franstalige vergaderingen van de Postontvangers uit het Duitse taalgebied

Aangezien niet duidelijk werd gepreciseerd om welk soort vergaderingen het gaat, kan de VCT enkel verwijzen naar de algemene principes die in de SWT zijn vastgelegd: diensten moeten in hun betrekkingen met diensten uit het Duitse taalgebied, de taal van deze laatste te gebruiken, m.a.w. het Duits. Dit, ingevolge de wettelijke eentaligheid van de homogene taalgebieden die de algemene regel is (cf. artikelen 39, § 2, 36, § 1, 2^e lid, en 10, SWT).

Uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied.

Conform de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT dienen documenten bestemd voor het Duitse taalgebied in het Duits gesteld te worden.

Taalkennis van het personeel in de kantoren van Kelmis en Raeren

Beide kantoren dienen beschouwd te worden als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9, SWT. Overeenkomstig artikel 15, SWT, kan in de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

Onder "benoeming" dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. adviezen 2.365 van 28 mei 1970, 21.029 van 21 december 1989, 23.018 van 13 juni 1991, 23.126 van 24 oktober 1991, 23.268 van 18 maart 1991 en 25.080 van 15 september 1993).

De klacht is gegrond in zoverre niet al het personeel van de postkantoren te Kelmis of Raeren over de vereiste taalkennis beschikt. Wat de ontvanger-interimaris van Kelmis betreft, dient De Post ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk een ontvanger wordt aangesteld die aan de vereisten van artikel 15, SWT, voldoet.

(Advies 30.159 van 18 november 1999)

B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

– **De Post:**

uitsluitend Franstalige vergaderingen van de postontvangers uit het Duitse taalgebied;
uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied;
het personeel in Kelmis en Raeren zou niet over de vereiste taalkennis beschikken.

Onder haar nieuwe juridische vorm blijft De Post onderworpen aan de SWT.

Franstalige vergaderingen van de Postontvangers uit het Duitse taalgebied

Aangezien niet duidelijk werd gepreciseerd om welk soort vergaderingen het gaat, kan de VCT enkel verwijzen naar de algemene principes die in de SWT zijn vastgelegd: diensten moeten in hun betrekkingen met diensten uit het Duitse taalgebied, de taal van deze laatste te gebruiken, m.a.w. het Duits. Dit, ingevolge de wettelijke eentaligheid van de homogene taalgebieden die de algemene regel is (cf. artikelen 39, § 2, 36, § 1, 2^e lid, en 10, SWT).

Uitsluitend Franstalige documenten m.b.t. de nieuwe diensten in het Duitse taalgebied.

Conform de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT dienen documenten bestemd voor het Duitse taalgebied in het Duits gesteld te worden.

Taalkennis van het personeel in de kantoren van Kelmis en Raeren

Beide kantoren dienen beschouwd te worden als plaatselijke diensten in de zin van artikel 9, SWT. Overeenkomstig artikel 15, SWT, kan in de plaatselijke diensten die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

Onder "benoeming" dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. adviezen 2.365 van 28 mei 1970, 21.029 van 21 december 1989, 23.018 van 13 juni 1991, 23.126 van 24 oktober 1991, 23.268 van 18 maart 1991 en 25.080 van 15 september 1993).

De klacht is gegrond in zoverre niet al het personeel van de postkantoren te Kelmis of Raeren over de vereiste taalkennis beschikt.

Wat de ontvanger-interimaris van Kelmis betreft, dient De Post ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk een ontvanger wordt aangesteld die aan de vereisten van artikel 15, SWT, voldoet.

(Advies 30.159 van 18 november 1999)

– **Belgacom:**

herstellingsdienst met Duitsonkundig personeel in het Duitse taalgebied; mobiele teleboetiek zonder Duitssprekend personeel in Sankt Vith.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, dat volgens artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven, onderworpen is aan de SWT.

Duitsonkundig technisch personeel tewerkgesteld in het Duitse taalgebied

Blijkens artikel 36, § 1, van de SWT, is de technische dienst van Belgacom als gewestelijke dienst voor zijn betrekkingen met particulieren onderworpen aan artikel 34, § 1, SWT dat bepaalt dat de taal moet gebruikt worden die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier, in casu dus het Duits.

De dienst moet zodanig worden georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die de SWT voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkennen (artikel 38, § 3, SWT; cf. advies 23.101 van 26 september 1991).

De argumentatie dat de dienst ten gevolge van noodweer tijdelijk overbelast was, kan eventueel aanvaard worden, maar in het gegeven dat men in de vakantieperiode zat, mag geen argument gezocht worden om te rechtvaardigen dat niet iedere Duitstalige in zijn eigen taal kon geholpen worden.

Geen Duitstalig personeel in de mobiele teleboetiek te Sankt Vith

Op het moment dat de mobiele teleboetiek zich te Sankt Vith bevindt, is zij een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 12, 2e lid, SWT, bepaalt dat er steeds dient geantwoord te worden in de taal die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich in het Frans of in het Duits wendt tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Belgacom moet zich zodanig organiseren dat de SWT kunnen nageleefd worden.
(Advies 31.065 - 31.096 van 21 oktober 1999)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN

– Reader's Digest:

documenten aan sociale instanties, uitsluitend in het Engels.

Documenten van private bedrijven, die bij wet zijn voorgeschreven en derhalve onder toepassing vallen van artikel 52 van de SWT, moeten aan de sociale instanties worden toegestuurd in het Nederlands wanneer het Nederlandstalig personeel betreft en in het Frans wanneer het om Franstalig personeel gaat.

(Advies 31.105 van 1 juli 1999)

II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTERAADSLEDEN

– Stad Brussel – Gemeenteraad:

uitgedeelde verslagen niet volledig in het Nederlands vertaald.

In haar adviezen 1.526 van 22 september 1966, 1.708 van 19 januari 1967 en 22.140 van 13 december 1990, heeft de VCT geoordeeld dat alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, voor alle gemeenteraadsleden van belang zijn, ongeacht hun taalaanhoorigheid. En dat in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, elk gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal moet ontvangen.

In haar advies 1.444 van 12 januari 1967 betreffende onder meer de vragen en interpellaties in het Nederlands, heeft de VCT geadviseerd dat er rekening moet worden gehouden met de volgende elementen:

- het mondelinge taalgebruik bij de debatten in de gemeenteraden uit Brussel-Hoofdstad is vrij: de Commissie heeft zich dienovereenkomstig uitgesproken bij gelegenheid van voornoemd advies 1526;
- geen enkele schepen, noch gemeenteraadslid te Brussel-Hoofdstad kan, tot welke taalgroep hij ook behoort, verplicht worden de andere taal te verstaan of te spreken;
- welke ook de gebruikte taal weze, het taalverschil kan geen invloed uitoefenen op de normale werking van de gemeenteraad.

De VCT acht bijgevolg de klacht gegrond in de mate dat de Nederlandstalige gemeenteraadsleden niet de mogelijkheid hadden de bijlagen van de verslagen volledig in hun eigen taal te ontvangen.

(Advies [><1F] 30.269 van 10 juni 1999)

– Gemeente Evere – Gemeenteraad:

**punten op de agenda, met verklarende nota's die uitsluitend in het Frans gesteld waren;
tekst van motie uitsluitend in het Frans gesteld.**

In haar adviezen 1.526 van 22 september 1966, 1.708 van 19 januari 1967, 22.140 van 13 december 1990 en 28.279 van 11 september 1997, heeft de VCT geoordeeld dat alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, voor alle gemeenteraadsleden van belang zijn, ongeacht hun taalaanhorigheid. En dat in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, elk gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten die door het College aan de raad worden overgemaakt, in zijn eigen taal moet ontvangen.

In haar advies 1.444 van 12 januari 1967 betreffende onder meer de vragen en interpellaties in het Nederlands, heeft de VCT geadviseerd dat er moet worden rekening gehouden met de volgende elementen:

- het mondelinge taalgebruik bij de debatten in de gemeenteraden uit Brussel-Hoofdstad is vrij: de Commissie heeft zich dienovereenkomstig uitgesproken bij gelegenheid van vernoemd advies nr. 1526;
- geen enkele schepen, noch gemeenteraadslid te Brussel-Hoofdstad kan, tot welke taalgroep hij ook behoort, verplicht worden de andere taal te verstaan of te spreken;
- welke ook de gebruikte taal weze, het taalverschil kan geen invloed uitoefenen op de normale werking van de gemeenteraad.

Op grond van haar rechtspraak dienen de moties die overeenkomstig artikel 97 van de nieuwe gemeentewet aan de agenda worden toegevoegd, op dezelfde wijze als de andere punten op de agenda, door alle gemeenteraadsleden moeten kunnen worden verstaan, opdat ze met kennis van zaken zouden kunnen stemmen."Dit laatste geldt niet enkel voor de moties, maar ook voor de punten die op verzoek van de gemeenteraadsleden overeenkomstig datzelfde artikel 97 aan de agenda worden toegevoegd.

(Advies 30.332 - 30.333 van 20 mei 1999)

(Adviezen 30.136/11 van 18 maart en 30.379 van 29 april 1999)

– **Gemeente Anderlecht:**

laattijdige vertaling van documenten die in het Frans aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid werden bezorgd.

Alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, zijn van belang voor alle gemeenteraadsleden, ongeacht hun taalaanhorigheid. In de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, moet elk gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten, in zijn eigen taal ontvangen. In het huidige geval en in acht genomen dat het vertalen van stukken problemen kan opleveren wanneer daartoe vrij weinig tijd overblijft, dienden de Nederlandstalige stukken dienden ter beschikking van de gemeenteraadsleden te worden gesteld tegelijk met de Franstalige.

(Advies 31.025 van 10 juni 1999)

– **Stad Brussel – Gemeenteraad:**

de begroting voor het dienstjaar 1999 van het “Tehuis voor Blinden”, die de gemeenteraadsleden ter bespreking en ter stemming werd voorgelegd, bevatte stukken die niet volledig in de twee talen waren opgesteld.

Alle punten die op de agenda van de vergaderingen van de gemeenteraden staan ingeschreven, zijn voor alle gemeenteraadsleden van belang zijn, ongeacht hun taalaanhorigheid. In de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, moet elk gemeenteraadslid derhalve, om zijn mandaat normaal te kunnen vervullen, in alle gevallen, niet alleen de oproeping maar ook alle punten die op de agenda staan ingeschreven, evenals de verslagen en documenten, in zijn eigen taal moet ontvangen.

(Advies 31.054 van 24 juni 1999)

III. TAALEXAMENS

– Taalgrensgemeenten:

afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, 4, SWT.

Het gaat om de volgende taalexamens en verslagen:

Examen georganiseerd te:	Verslag:
Ronse (stad) - le 23 janvier 1999	31.018
Ronse (stad) - 13 februari 1999	31.031
Ronse (OCMW) - 17 februari 1999	31.040
Ronse (stad) - 13 maart 1999	31.043 en 31.064
Fourons (OCMW) - 16 maart 1999	31.052
Ronse (stad) - 14 april 1999	31.099
Ronse (stad) - 21 april 1999	31.100
Ronse (stad) - 8 mei 1999	31.104
Edingen (stad) - 26 mei 1999	31.133
Moeskroen (stad) - 18 augustus 1999	31.193
Lessen (gemeente) - 4 september 1999	31.180
Vloesberg (gemeente) - 6 september 1999	31.204
Ronse (stad) - 9 oktober 1999	31.220
Spiere-Helkijn (gemeente) - 12 oktober 1999	31.255
Moeskroen (stad) - 30 oktober 1999	31.236
Voeren (gemeente) - 2 en 4 december 1999	31.232
Moeskroen (stad) - 15 december 1999	31.292

– Minister van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies betreffende de taalexamens die moeten worden afgelegd door de politieassistenten van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad.

De vereisten inzake de taalexamens die moeten worden opgelegd aan de kandidaten die naar een ambt in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad dingen, worden vastgesteld door artikel 21 van de SWT.

Hieruit volgt dat de politieassistenten vóór hun benoeming dienen te slagen voor een schriftelijk en een mondeling examen van niveau 2+ over de elementaire kennis van de tweede taal, overeenkomstig artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT en de artikelen 8 en 9, § 1, van het koninklijk besluit nr. IX van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT.

Wat nu de vraag betreft, in welk stadium van de aanwervings- en benoemingsprocedure de bovengenoemde examens dienen te worden afgelegd, oordeelt de VCT dat het schriftelijk examen van niveau 2+ moet worden afgelegd gedurende de selectieproeven, nl. alvorens tot aspirant-politieassistent te worden toegelaten.

Het mondeling examen van niveau 2+ moet worden afgelegd vooraleer de titularis opdrachten uitvoert waarbij hij in contact treedt met het publiek, dus alvorens hij benoemd wordt als stagedoend politieassistent (zie in dit opzicht advies 24.050 van 13 mei 1992 betreffende de taalexamens voor de politieagenten en advies 24.167 van 20 januari 1993 betreffende de taalexamens voor de officieren van politie).

(Advies [<>1F] 31.062 van 29 april 1999)

IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

– **Belgacom:**

gebruik van eentalig Engelse uitdrukkingen als *Calling Card*, *Axis of Belgium* en *Customers Service Manager*, bij de voorstelling van een nieuwe klantendienst.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Productnamen in een vreemde taal zijn toegelaten voor zover de aankondiging of het bericht zelf overeenkomstig de SWT is gesteld. Dit is echter niet het geval voor Engelse benamingen van diensten, functies of onderscheidingen.

De VCT is zich er evenwel van bewust dat Belgacom en haar dochterondernemingen ertoe gehouden zijn op te treden in een concurrentiele omgeving: ingevolge de wet van 19 december 1997 tot wijziging van de voornoemde wet van 21 maart 1991, is de telecommunicatiemarkt sedert 1 januari 1998 volledig geliberaliseerd.

(Advies [><1F] 28.133 van 18 maart 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**

drietalige (N-F-E) publicatie met in de Engelse tekst een aantal eentalig Franse plaatsaanduidingen.

In navolging van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en van artikel 40, 2^e lid, van de SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

In publicaties bestemd voor het buitenland of gedaan in het buitenland en die desgevallend in een andere taal dan de in België gebruikte talen kunnen gesteld zijn, moeten de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benamingen en adressen van hun diensten en andere openbare instellingen, in het Nederlands en in het Frans stellen, om aan te tonen dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gewest is.

Aangezien de publicatie hoofdzakelijk voor het buitenland bestemd is en zich richt tot een specifieke doelgroep (nl. de immobiliënagentschappen, de Belgische en buitenlandse investeerders en de bouwwereld) mag zij eveneens in het Engels gesteld zijn.

In de Engelse tekst moeten de benamingen en de adressen van de openbare instellingen zowel in het Nederlands als in het Frans vermeld worden.

(Advies 30.034/25 van 28 januari 1999)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**

publicatie van folders in het Turks, Portugees, Arabisch en Engels in het raam van een openbaar onderzoek over de preventie en het beheer van afvalstoffen over de periode 1998-2002.

Die folders hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van adviezen van de VCT.

In die adviezen 30.046/20/21 en 30.113/3/4 van 2 juli 1998, was de VCT van oordeel dat het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) een gecentraliseerde dienst van het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest is, die onder de toepassing valt van artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Hieruit volgt dat het hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT erop van toepassing is, met uitzondering van de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits.

Derhalve, en overeenkomstig artikel 40, 2^e lid, van de voormelde wetten, moeten de berichten en mededelingen die de diensten van het Gewest rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek.

Gelet evenwel op de specifieke aard van de brochure, namelijk het inwinnen van inlichtingen met betrekking tot de gebruiken inzake leefmilieu van de allochtone bevolkingsgroepen, was het aanvaardbaar dat de brochure eveneens in het Turks, het Arabisch, het Portugees en het Engels werd uitgegeven.

(Avis [<>1N] 30.136/1 van 18 november 1999)

– **De Post – dienst Filatelie:**
gebruik van het Engels.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt in zijn § 1 dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen, die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van de SWT.”

De Post blijft derhalve in zijn nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken (cf. adviezen 25.142 van 31 maart 1994 en 27.153 van 11 januari 1996).

In casu treedt zij op als centrale dienst. Op grond van artikel 40, 1^e lid, van de SWT, zijn berichten en mededelingen gericht aan het publiek door bemiddeling van de plaatselijke diensten onderworpen aan de taalregeling die aan de terzake genoemde diensten zijn opgelegd. Berichten en mededelingen die de centrale dienst rechtstreeks aan het publiek richt worden overeenkomstig artikel 40, 2^e lid, van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

“Philanews” is een benaming: het woord op zichzelf komt in geen enkele taal voor, en heeft de waarde van een eigennaam die voor beide talen geldt.

Het gebruik van de termen *First Day Sheet*, *Belgium 1* enz. berust op geen enkele al dan niet internationale overeenkomst, maar is al jaren in zwang, hier en in andere landen. Het beperkt gebruik van het Engels kan, in internationaal en commercieel perspectief, worden aanvaard, gezien het feit dat de dienst Filatelie zich ook richt tot filatelisten over de hele wereld. De zin *We're on the net* past in hetzelfde kader.

De vermelding *I love you* op een postzegel kan niet worden aangezien als een bericht of een mededeling van De Post aan de bevolking. Het is trouwens een zegel die tussen particulieren wordt gebruikt voor specifieke doeleinden, en waarbij het taalgebruik vrij is. De klacht is ongegrond.

(Advies 31.073 van 28 oktober 1999)

– **Nationale Loterij:**

**Engelse benaming van haar product *Win for Life*;
voorrang van de Franse op de Nederlandse vermeldingen op een loterijbiljet.**

Benaming *Win for life*.

De op de biljetten van de nationale Loterij aangebrachte vermeldingen zijn berichten of mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht door een centrale dienst in de zin van de SWT, nl. de Nationale Loterij.

Krachtens artikel 40, 2^e lid, van de SWT, moeten die vermeldingen in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Het toevoegen, bij wijze van uitzondering en om commerciële redenen, van de Engelse benaming van het product *Win for Life*, vormt echter geen inbreuk op de SWT (cf. advies 26.061 van 7 juli 1994 aangaande de *Brussels Business Pass* van de MIVB, evenals het advies 30.059/A betreffende de vermelding "*Only you*" in een reclameboodschap van de Nationale Loterij).

De VCT dringt er bij de Nationale Loterij niettemin op aan dat zij, voor zover mogelijk, de landstalen zou gebruiken.

Franse tekst vóór Nederlandse

Het Nederlands, het Frans en het Duits komen afwisselend als eerste, tweede en derde taal voor op de biljetten van de Nationale Loterij. Dit gebruik is conform met de rechtspraak van de VCT.

(Advies 31.125 van 7 oktober 1999)

– **Gemeente Schaarbeek:**

gedeeltelijk drietalige folder (Frans-Nederlands-Arabisch) uitgaande van de schepen van Tewerkstelling en het Plaatselijk Bureau voor de Tewerkstelling en Vorming.

Formeel, dienen de plaatselijke diensten, gevestigd in Brussel-Hoofdstad, alles wat als bericht of mededeling aan het publiek kan worden beschouwd, krachtens artikel 18 van de SWT te stellen in het Nederlands en in het Frans.

Hetzelfde geldt voor artikels gesteld door gemeentelijke mandatarissen of personeelsleden.

Aangezien de bewuste folder specifiek ook bestemd is voor vreemdelingen en is afgestemd op een vlottere integratie waarbij de tewerkstelling een belangrijke factor is, kan de VCT echter uitzonderlijk aanvaarden dat het bericht van de schepen, naast het Nederlands en het Frans, ook in andere talen wordt gesteld.

De vertaalde teksten moeten evenwel worden voorafgegaan door de vermelding "Vertaling".
(Advies 31.240-31.241-31.242-31.243-31.244-31.245-31.253 van 9 december 1999)

V. SANCTIES

– **Postkantoren van Komen en Moeskroen:**

ingevolge het advies 30.040-30.182 van 25 maart 1999 vraagt een postbeambte van het kantoor te Moeskroen om nietigverklaring van het Postreglement inzake taalgeschiktheid.

De VCT dringt andermaal aan op het onwettige karakter van dat reglement en verzoekt u de maatregelen te nemen die nodig zijn om terzake de rechtszekerheid te herstellen.

Wat de vraag om toepassing van artikel 61, § 7, van de SWT betreft, laat de VCT opmerken dat het voorwerp van de klacht niet kan worden ondergebracht bij de gevallen waarin artikel 61, § 7, voorziet.

(Advies 31.215 van 23 september 1999)

VI. NOTARISSEN

– Genootschap van Notarissen:

Franstalige advertenties in *Vlan* en/of maandblad "AZ" voor de verkoop van onroerende goederen in gemeenten met of zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied, en in Brussel-Hoofdstad.

In zijn betrekkingen met het publiek moet de notaris de SWT naleven (cf. advies 3823 van 18 december 1975). Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet hij de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, SWT geldt (cf. adviezen 22.040 van 29 juni 1990 en 22.120 van 24 juni 1991).

Dit betekent dat de notaris in zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar voor alle officiële bekendmakingen waartoe hij door de wet verplicht is, bijvoorbeeld door middel van aanplakbrieven, de bepalingen van de SWT moet naleven.

Dit principe geldt echter niet indien de notaris, op verzoek van de verkoper, in week- of dagbladen, in binnen- of buitenland, advertenties plaatst voor de verkoop van onroerende goederen, die veeleer commercieel en informatief van aard zijn.

De aangeklaagde bekendmakingen zijn van die aard. De klachten zijn ongegrond.

(Adviezen [<>1N]

28090/E/F - 30.034/15/16/41/43 - 30.072/16/17 en 30.113/38/39 – 30.136/63, 30.136/69/70, 30.113/38/39 - 30.136/63 en 30.136/54/57/81 van 20 mei 1999)

28.216/H/K - 29.027/C - 29.046/S - 29.107/Z - 29.127/X/Y - 29.205/D - 29.233/Z - 29.270/Q - 29.331/M - 29.348/A/B/C, 30.018/F, 30.018/P, 30.019/G, 30.019/K, 30.046/26, 30.046/27, 30.046/28 en 30.046/29 van 17 juni 1999

30.136/31, 30.113/36, 30.113/37, 30.136/53, 30.136/55, 30.136/58 - 30.136/59, 30.136/60, 30.136/61, 30.136/62, 30.136/64, 30.136/65, 30.136/66, 30.136/67, 30.136/68, 30.136/71, 30.136/72, 30.136/73, 30.136/74, 30.136/75, 30.136/76, 30.136/77, 30.136/78, 30.136/79, 30.136/80, 30.136/82, 30.136/83, 30.136/84, 30.136/85, 30.136/86, 30.136/87, 30.136/88, 30.136/89, 30.136/90, 30.136/91, 30.136/92 en 30.136/93 van 10 juni 1999)

DEEL TWEE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de SWT, bevoegd omtrent de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidsfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 1999 acht zittingen en bracht eenentwintig adviezen uit: twee daarvan hadden betrekking op de toepassing van het Vlaamse decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, de overige betroffen de toepassing van de SWT. Een overzicht van de adviezen volgt in hoofdstuk twee.

Een bijzonder onderzoek werd door de Nederlandse afdeling verricht in verband met een klacht tegen het feit dat de lijst *Union des Francophones* werd aanvaard voor de verkiezing van de Vlaamse Raad in de kieskring Halle-Vilvoorde. Ook wijdde de Nederlandse afdeling een onderzoek aan de toepassing van artikel 61, §§ 7 en 8, met betrekking tot de indeplaatsstelling door de VCT.

Ten slotte werd, met toepassing van artikel 5 van het bovenvermelde taaldecreet van 19 juli 1973, door twaalf bedrijven een aanvraag om vertaling van berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor hun personeel, betekend aan de NA van de VCT.

KLACHTEN NIET BEHANDELD DOOR DE NA WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

– ASLK-Bank en ASLK-Verzekeringen:

Engelstalige plaat op het gebouw van een zelfstandige kantoorhouder.

Sedert de omvorming van de voornoemde instellingen tot privaatrechtelijke naamloze vennootschappen, vallen zij, in hun nieuwe juridische vorm (Fortis), niet meer onder toepassing van de SWT.

Anderdeels vallen reclame en betrekkingen met klanten, niet onder toepassing van het decreet van 19 juli 1973.

(Advies 30.294 van 21 januari 1999)

– Medisch Centrum Mutsaert:

eentalig Franse tekst ter beschikking gesteld van het publiek.

Deze instelling uit Strombeek-Bever is een feitelijke vereniging van geneesheren. Het ter beschikking stellen van het publiek van een uitsluitend in het Frans gestelde tekst, valt echter niet onder toepassing van de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973 dat geen betrekking heeft op de berichten bestemd voor het publiek.

(Advies 30.340 van 18 februari 1999)

- **Stembureau Halle-Vilvoorde:**
aanvaarding van een lijst voorgedragen door Franstaligen (naast Nederlandstaligen) voor de verkiezing van de Vlaamse Raad.

De NA is weliswaar bevoegd om kennis te nemen van klachten gestoeld op het decreet van 18 mei 1994, maar een klacht die betrekking heeft op een dienst (hoofdbureau van een kieskring) waarvan het ambtsgebied ook gemeenten met een speciaal taalstatuut omvat en die derhalve een gewestelijke dienst is in de zin van artikel 34, § 1, SWT, kan zij niet ontvankelijk verklaren.

(Advies 31.142 van 10 juni 1999)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

- **Firma Euromold-Alcatel te Erembodegem:**
de bedrijfsleider zou met het personeel communiceren in het Frans.

Uit het onderzoek bleek dat de betrekkingen met het personeel uitsluitend via een Nederlandstalig directielid verlopen.

Daar ook alle door de wet voorgeschreven documenten in het Nederlands zijn gesteld, kan geen overtreding van het taaldecreet van 19 juli 1973 worden vastgesteld.

(Advies 29.218 van 1 juli 1999)

* GECOORDINEERDE WETTEN OP HET GEBRUIK VAN DE TALEN IN
BESTUURSZAKEN

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen:**
vraag om advies betreffende de taalkennis van allochtonen die in dienst willen treden in een overheidsdienst in het Nederlandse taalgebied.

In de huidige stand van de wetgeving is het niet mogelijk af te wijken van de bepalingen inzake taalkennis (artikelen 15, § 1 en 53, SWT).

Zich bewust van het probleem, suggereert de NA een decretaal initiatief van de Vlaamse Regering waarbij rekening wordt gehouden met het uitzonderlijke karakter van bepaalde functies en met de specifieke kwalificaties die zij vereisen.

(Advies 31.156 van 2 december 1999)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeente Grimbergen:

tweetalige uitnodigingen naar aanleiding van de twintigste verjaardag van het 10^e Territoriaal Bataljon Transmissietroepen.

Door de vermelding van de naam van de burgemeester, wekte het gemeentebestuur de indruk dat het mee verantwoordelijk is voor het opstellen van de uitnodiging. Het initiatief van de activiteit ging echter uit van het leger.
(Advies 30.232 van 25 maart 1999)

– Gemeente Beersel en afdeling Rode Kruis Vlaanderen:

mededelingen in een andere taal dan het Nederlands tijdens informatieavond.

Een plaatselijke dienst stelt zijn berichten en mededelingen per definitie in de taal van het gebied. T.a.v. asielzoekers en wanneer het gaat om berichten die speciaal voor hen bestemd zijn, kan zulks ook in andere talen dan het Nederlands, maar op voorwaarde dat het eerst in deze laatste taal is gebeurd. Op dit punt is de klacht niet gegrond. Mededelingen aan het personeel van de instelling gebeuren echter altijd in de taal van het gebied. Op dit punt is de klacht wel gegrond.
(Advies 31.082 van 2 december 1999)

– Stedelijk museum voor Actuele Kunst te Gent:

antwoordkaart in het Nederlands en in het Engels gesteld.

Het sturen van een uitnodiging door een stedelijk museum, een plaatselijke dienst, is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 12, SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, gevestigd in het Nederlandse taalgebied, uitsluitend de taal van dit gebied in zijn betrekkingen met particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem wordt gelaten aan particulieren, gevestigd in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan dezen zich bedienen.
(Advies 31.134 - 31.137 van 27 mei 1999)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Heuvelland:

straatnaambord "*Chemin du Caillou*/Caillouweg".

Straatnamen die voorkomen op borden die zichtbaar zijn voor het publiek, zijn berichten en mededelingen aan het publiek, in de zin van de SWT.

In de gemeente Heuvelland, die gelegen is in het homogeen Nederlandse taalgebied, worden berichten en mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands gesteld, overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT.

(Advies 28.228 van 25 maart 1999)

– Gemeente Wingene:

tweetalige folder (N-F) i.v.m. de 26e editie van "Wingene viert Bruegel".

Het evenement wordt georganiseerd door de vzw "Bruegelcomité", in samenwerking met het gemeentebestuur.

De gemeente Wingene of haar diensten zijn plaatselijke diensten zoals bepaald in artikel 9 van de SWT, die berichten en mededelingen aan het publiek overeenkomstig artikel 11, § 1, van die wetten uitsluitend in het Nederlands stellen.

(Advies 29.225/G van 18 september 1999)

– **Vzw Westtoerisme:**

tweetalig bericht over de tentoonstelling "Van Memling tot Pourbus" door een gewestelijke dienst van West-Vlaanderen geplaatst in het tijdschrift *Musica Flandrica*

De vzw Westtoerisme is gehuisvest in de gebouwen van de betrokken provincie en haar personeel wordt door de provincie betaald.

Zij is dan ook een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Het betwiste bericht is een mededeling aan het publiek, of een betrekking met een particulier voor die exemplaren van het tijdschrift die de belangstellenden rechtstreeks en op hun aanvraag worden toegestuurd.

De berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd dienen te zijn gesteld in de taal of talen die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst is gevestigd.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt een gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is door de plaatselijke diensten van de woonplaats van de particulier.

In casu is de te gebruiken taal enkel het Nederlands.

Gelet op het culturele karakter van de publicaties en de erin vermelde activiteiten, kunnen berichten en mededelingen aan het (toeristische) publiek, naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, nochtans in ten minste drie talen worden gesteld.

(Advies 30.063/C van 15 oktober 1999)

– **Vzw Musica Frandrica:**

tweetalige folders en dito berichten en bestelformulieren in het eigen tijdschrift.

De vzw is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van SWT.

Programmafolders en tijdschriften zijn mededelingen aan het publiek of betrekkingen met particulieren, indien ze belangstellenden rechtstreeks worden toegezonden.

Berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek zijn bestemd dienen te zijn gesteld in de taal of talen die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst is gevestigd.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt een gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is door de plaatselijke diensten van de woonplaats van de particulier.

In casu is de te gebruiken taal enkel het Nederlands.

Gelet op het culturele karakter van de publicaties en de erin vermelde activiteiten, kunnen berichten en mededelingen aan het (toeristische) publiek, naar analogie van artikel 11, § 3, SWT, nochtans in ten minste drie talen worden gesteld.

(Advies 30.063/D van 15 oktober 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station te Leuven:**
tweetalige reclame voor culturele activiteiten.

Het aanbrengen van private reclame heeft niets vandoen met een concessie van een openbare dienst, maar wel met het louter ter beschikking stellen van een gedeelte van het openbaar domein tot uitoefening van een activiteit van private aard. De klacht is ongegrond.
(Advies [< > 1N] 30.073 van 27 mei 1999)

– **Provinciaal Domein van Huizingen:**
uitsluitend in het Frans of in het Nederlands en in het Frans omgeroepen berichten.

Gelet op het persoonlijke karakter en/of de doelgroep van de bedoelde berichten, kunnen deze ook in andere talen dan het Nederlands worden omgeroepen. Zulks evenwel nadat ze eerst in het Nederlands werden omgeroepen en voor zover zij uitgaan van het provinciaal domein zelf.
(Advies 30.244 van 21 januari 1999)

– **Gemeente Beersel en afdeling Rode Kruis Vlaanderen:**
anderstalige mededelingen tijdens een informatieavond.

Een plaatselijke dienst stelt zijn berichten en mededelingen per definitie in de taal van het gebied. T.a.v. asielzoekers en wanneer het gaat om berichten die speciaal voor hen bestemd zijn, kan zulks ook in andere talen dan het Nederlands, maar op voorwaarde dat het eerst in deze laatste taal is gebeurd. Op dit punt is de klacht niet gegrond. Mededelingen aan het personeel van de instelling gebeuren echter altijd in de taal van het gebied. Op dit punt is de klacht wel gegrond.
(Advies 31.082 van 2 december 1999)

– **Gemeente Schoten:**
aankondiging cursus Nederlands voor anderstaligen niet uitsluitend in het Nederlands.

De aankondiging door de bedoelde gemeente van een cursus Nederlands voor anderstaligen in "De Belleman" gebeurde grotendeels in het Nederlands én het Engels, met vermelding van een paar belangrijke gegevens als datum en uur uitsluitend in het Nederlands. Overeenkomstig artikel 11, § 1, SWT, diende de bedoelde gemeente de aankondiging echter uitsluitend in het Nederlands te plaatsen.
(Advies 31.211 van 15 oktober 1999)

– **Stad Gent – Politie:**
verspreiden van tweetalige (N/F) brochures die opgesteld werden door de Provinciale Verkeerseenheden van Brabant in samenwerking met verenigingen voor slachtofferhulp en de Vaste Commissie van de Gemeentepolitie.

De brochure is een bericht of mededeling aan het publiek, in de zin van de SWT. Het bestaan van tweetalige brochures op zich houdt geen overtreding in van de SWT. In navolging van artikel 11, § 1, SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied. Overeenkomstig artikel 40, SWT, zijn de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten,

onderworpen aan de taalregeling die terzake aan die diensten door de voornoemde wetten wordt opgelegd. Het verspreiden van een tweetalige (N/F) brochure door de politie van Gent is bijgevolg strijdig met de SWT.

(Advies 31.230 van 2 december 1999)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

– **Galerij CNOCK te Knokke:**

tweetalige reclame betreffende een openbare verkoping van onroerende goederen.

De verkoping vond plaats vindt "onder het toezicht van de gerechtsdeurwaarders". Ondanks het feit dat de reclame als een administratieve handeling van medewerkers van de openbare macht moet worden beschouwd, is de klacht maar gegrond voor zover de deurwaarders, door hun optreden de indruk hebben gewekt aan die reclame een officieel karakter te geven.

(Advies 30.119 - 30.307 van 25 maart 1999)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**

een Nederlandstalig personeelslid is verplicht om in het Nederlandse taalgebied te werken met Engelstalige computerprogramma's.

De NMBS is een autonoom overheidsbedrijf dat ingevolge artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige overheidsbedrijven onderworpen is aan de SWT, in casu artikel 39 daarvan.

Als algemeen principe geldt dat de personeelsleden zoveel mogelijk moeten kunnen werken met computerprogramma's in hun eigen taal, zeker wanneer die door de maatschappij zelf zijn ontwikkeld of binnen een redelijke termijn ter beschikking zijn.

Het gebruik van het Engels kan alleen worden aanvaard wanneer dit niet anders kan of minstens absoluut aangewezen is. In casu dient het personeelslid dat tewerkgesteld is in het homogeen Nederlandse taalgebied, voornamelijk te werken met Windows programma's voor tekstverwerking als Word, Office e.d. Deze programma's vallen niet onder de uitzonderingen die kunnen worden toegestaan.

(Advies 30.227 van 25 maart 1999)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

Franstalige boodschap op het antwoordapparaat.

De VMM is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering die het gehele ambtsgebied van het Vlaamse gewest bestrijkt. Een telefonisch contact van deze instelling met een particulier moet beschouwd worden als een betrekking met deze laatste in de zin van de SWT.

De VMM is niet verplicht op haar antwoordapparaat ook een Franstalige boodschap te plaatsen. Particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied kan de maatschappij van antwoord dienen in de taal van de betrokkenen.

(Advies 30.341 van 18 februari 1999)

DEEL DRIE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.
De Franse afdeling vergaderde vijf keer om zich te beraden over belangrijke dossiers die door de VCT in verenigde vergadering werden behandeld.

Het ging om dossiers betreffende de toepassing van artikel 61, §§ 7 en 8, van de SWT, de niet-ontvankelijkheid van klachten, de toepassing van de taalwetten op de nieuwe technologieën en het probleem van de toepassing van de circulaire BA 97/22 van 16 december 1997 van de minister van het Vlaams Gewest, Peeters.

In 1999 werden er bij de FA drie klachten ingediend.

WETTEN EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **Gemeente Waterloo – gemeentelijk zwembad:**
Nederlandstalige reclame op een bord van de firma Brouwers-partners.

Uit de voorbereidende werkzaamheden van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en inzonderheid uit de intrekking van het amendement Kiebooms na bespreking in het parlement (cf. Parl. st., Kamer, 11 juli 1963, pp. 68 en 69), blijkt dat privé-reclame in en op openbare gebouwen niet onder toepassing valt van de SWT.

Wanneer openbare gebouwen op grond van een toelating van de overheid door particulieren of bedrijven worden gebruikt voor reclamedoelinden, zijn die particulieren of bedrijven niet onderworpen aan de SWT, aangezien privé reclame niet wordt beheerst door artikel 52 van de voornoemde wetten.

(Advies 31.032 - 31.063 van 10 juni 1999)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **TEC:**
tweetalige mededelingen aan de reizigers op de bus van lijn 20, Ottignies-Waver.

De bewuste lijn doet enkel het Franse taalgebied aan.

Het gaat om een dienst van het Waals gewest waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Franse taalgebied bestrijkt.

De wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen laat zich niet uit over het taalgebruik van de gewestelijke diensten van de Waalse regering waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het homogeen Franse taalgebied bestrijkt. Derhalve dient te worden verwezen naar artikel 33, § 1, van de SWT.

Conform artikel 33, § 1, van de SWT, stelt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Franse taalgebied bestrijkt, de berichten en mededelingen aan het publiek in de taal van het gebied.

De aanwezigheid van tweetalige Frans-Nederlandse berichten is strijdig met de SWT wanneer de bewuste lijnen uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Franse taalgebied aan doen.

De VCT kan tweetalige berichten en mededelingen evenwel aanvaarden wanneer ze zijn aangebracht in *TEC*-bussen die benevens gemeenten van het Franse taalgebied ook gemeenten van andere taalgebieden doorkruisen.

(Advies 31.115 van 1 juli 1999)

B. CONCESSIONHOUDERS BELAST MET EEN OPDRACHT

– De Post – Grâce-Hollogne:

enveloppen afgestempeld met de Engelstalige vermelding *Liège Airport*.

De maatschappij die de luchthaven beheert (SAB) is belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaan, en moet worden beschouwd als een concessie van een openbare dienst. Zij valt derhalve onder toepassing van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT en is dus een dienst in de zin van artikel 1, § 2, van diezelfde wetten.

Concessies staan niet onder het gezag van de overheid maar vallen, als diensten, onder toepassing van de SWT, met uitzondering van de organisatie van hun diensten, het statuut van het personeel en het door dit laatste verkregen rechten.

Conform artikel 11, § 1, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Frans.

De Franse afdeling is evenwel van oordeel dat de benaming *Liège Airport* die op de correspondentie staat vermeld, om commerciële redenen geen overtreding van de SWT is (cf. adviezen 26.061 van 7 juli 1994 en 26041 van 8 september 1994 betreffende het gebruik van de benamingen *Go Pass* en *Golden Rail Pass* door de NMBS en *Brussels Business Pass* door de MIVB).

(Advies 28.260 van 18 november 1999)

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRatieve DIENST

- A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE 6
- B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST 7

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE 7

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

- DIENTEN ORGANISMES BELAST MET EEN OPDRACHT 12

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

- A. SWT NIET VAN TOEPASSING 17
- B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN 23

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

- A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS 24

Algemeenheden

- 1. Aantal uitgebrachte adviezen 24
- 2. Nieuwe taalkaders 24
- 3. Controle van de taalkaders 26
- 4. Ontstentenis van taalkaders 27

Rechtspraak

- Niet-naleving van de taalkaders 28

- B. TWEETALIG ADJUNCT 29
- C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 30
- D. BEHANDELING IN BINNENDIENST 30
- E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN 31
- F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF 33
- G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 33
- H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 41
- I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN 43
- J. SABENA 45

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

- A. NIET-NALEVING VAN DE TAALKADERS 45
- B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 46
- C. BEHANDELING IN BINNENDIENST 47
- D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 49
- E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 57
- F. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN 65
- G. BETREKKINGEN MET PRIVATE BEDRIJVEN 66

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	67
B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	69
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	70
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	75
E. BEHANDELING IN BINNENDIENST	76
IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD	
* GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	76
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	78
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	81
D. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	84
E. BEHANDELING IN BINNENDIENST	84
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	85
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	86
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	87
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	90
E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	97
F. NIET-NALEVING VAN DE NUMERIEKE GELIJKHEID	98
V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	98
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	99
C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	99
D. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	100
VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN	
A. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	100
B. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	101
VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	102
B. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	102
HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	
I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN	105
II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTERAADSLEDEN	105
III. TAALEXAMENS	107
IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	108
V. SANCTIES	110
VI. NOTARISSEN	111

**DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

**HOOFDSTUK EEN
ALGEMEENHEDEN**

**KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN
WEGENS ONBEVOEGDHEID**

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING 114

**HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK**

* DECREET VAN 19 JULI 1973 115
* SWT

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 115
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 116
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 116

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 119
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 119

**DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING**

**HOOFDSTUK EEN
ALGEMEENHEDEN** 122

**HOOFDSTUK TWEE
RECHTSPRAAK**

GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 122
B. CONCESSIEHOUDERS BELAST MET EEN OPDRACHT 123